

Giới thiệu Dâm Đế Phục Thù

Thể loại: sắc hiệp, tu chân, tiên hiệp, trọng sinh

Biến cố làm thay đổi con người của Lâm Thần là vào một ngày khi hắn lấy dâm đạo chứng thánh vậy mà trong thời khắc quan trọng hắn lại bị 12 tiên đế đánh bại khiến hồn bay phách lạc nhưng cũng còn may mắn khi lưu lại một tia tàn hồn ở phạm giới.

Được ông trời cho hắn cơ hội sống lại là vào khoảng 10 vạn năm sau hắn sống lại vì bản thân, vì 180 nữ nhân kiếp trước hắn bắt đầu trả thù 12 thần điện mà một tiêu đầu tiên chính là 12 thánh nữ thần giáo.

Mời các bạn cùng theo dõi.

Chú ý những bạn chưa đủ 18 tuổi không nên đọc truyện này.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Lâm Thần trở lại

Nộ Thiên thần giới 10 vạn năm trước Lâm Thần lấy dâm đạo chứng thánh đang thời điểm đó giáo chủ 12 thần điện cùng liên hợp vây công cuối cùng trả một cái giá cực lớn đánh hắn thần hồn câu diệt bị thiên kiếp đẩy ra khỏi luân hồi, trong thời khắc mấu chốt Lâm Thần dùng thần lô đỉnh che đậy đi một sợ tàn hồn sao đó ném xuống phạm giới.

Hồn Nguyên đại lục bên trong Nam hoàng trời đầy mây đen, sấm chớp liên hồi bên dưới một đáy vực hắc vụ tụ đầy trời, yêu thú rung rẩy, linh khí hỗn loạn, giữa hắc vụ hiện lên một cột khí màu đen mới đầu chỉ cao khoảng 10 trượng sao đó bắt đầu bành trướng linh khí xung quanh không ngừng bị hắc vụ hút lấy đến khi cao gần 100 trượng hắc vụ tan biến hiện ra một nam tử.

- Hắc hắc Lâm Thần ta đã trở lại thập nhị giáo chủ các người cứ chờ đợi sự trả thù của ta đi ha ha... ha ha ha.

Lâm Thần ngửa mặt lên trời cười to 10 vạn năm trước hắn lấy dâm đạo chứng thánh thất bại thần hồn câu diệt phải chịu nỗi khổ hơn 10 vạn năm mới có thể khôi phục thân xác lại mất đi tu vi tiên đế trở thành một phạm nhân, hắn nhìn lên bầu trời trong mắt chứa đầy oán hận, thù này không trả hắn không cam tâm, trên trời mây đen cuộn cuộn, sấm chớp liên miên giống như một vị thần đang tức giận nhìn hắn.

- Bây giờ ta chỉ là phạm nhân muốn trả thù hoàn toàn không có khả năng.

Lâm Thần nhìn thần lô trong tay đây là một trong những thần khí lúc trước của hắn nói chính xác hơn chính là cung điện của hắn, toàn bộ tài nguyên bên trong đã bị hắn dùng để chứng đạo bây giờ thì trống rỗng ngay cả một cây tiên thảo cũng không có.

- Không sao ta vẫn còn âm dương quyết chỉ cần có nữ nhân tu vi liền có thể tăng lên.

Lâm Thần nhìn xung quanh nơi đây là một vực núi hai bên đều là vách đứng muốn leo lên cũng không phải dễ dàng, hắn thu hồi thần lô sao đó ngồi xuống âm dương quyết linh khí xung quanh lập tức hướng hắn bay đến tạo thành một vòng xoáy không lồ không ngừng tiến vào cơ thể Lâm Thần nhưng chưa được một khắc hắn đã mở mắt ngừng tu luyện, cơ thể này quá yếu không thể cùng một lúc hấp thu nhiều linh khí như vậy.

Hắn đi một vòng quanh sơn cốc muốn tìm đường lên nhưng chỉ toàn là vách núi ngay cả dây leo cũng không có.

- Không lẽ ngay cả ông trời cũng muốn trêu ta? Để ta sống lại nhưng không cho ta báo thù sao?

Lâm Thần nhìn lên bầu trời vô tình thấy được hai con phi ưng bay ngang qua không ngờ bên trên còn mang theo hai người.

- Sư huynh hình như động tĩnh lúc này là từ nơi đây phát ra.

- Đúng vậy.

- Hay là chúng ta xuống dưới xem?

Vị sư huynh kia liếc nhìn đáy vực sao đó gật đầu hai người liền cỡi phi ưng bay xuống, Lâm Thần nhìn thấy hai người đi xuống liền vui mừng hắn nhanh chóng lấy vài lá cây che đi những bộ vị mấu chốt sao đó liền hướng hai người cất tiếng gọi.

- Đây có người ở đây.

Lâm Thần nhìn hai con phi ưng đang bay về phía hắn, bên trên là một nam một nữ đều đạt đến trúc cơ tầng 5 đỉnh phong với tình hình bây giờ hắn không

phải là đối thủ của hai người này, trong đầu liền xoay chuyển kế hoạch khác.

Lúc này hai con phi ưng đáp xuống trước mặt Lâm Thần tên nam đệ tử nhìn hấn trong mắt như nhìn một con vật.

- Nhìn thấy người của thánh hóa điện tại sao không quỳ?

Lâm Thần nghe hấn nói liền tức giận từ lúc hấn thành tựu để vị chỉ có người khác quỳ trước mặt hấn.

- Sư huynh tên này theo muội thấy hấn từ nhỏ lớn lên ở đây nên không biết đến thánh hóa điện chúng ta nên không cần chấp nhất.

- Nếu sư muội đã nói như vậy ta không chấp nhất với tên này.

Tên sư huynh nhìn Lâm Thần hỏi.

- Lúc này ở đây xảy ra chuyện người có biết là chuyện gì không?

Lâm Thần cố nén tức giận, hai mắt xoay chuyển trả lời.

- Bên kia có một hang động dị tượng lúc này là do bên trong phát ra.

Hai người nghe được Lâm Thần nói hai mắt liền tỏa sáng, có thể phát ra dị tượng lớn như vậy nhất định là bảo vật không tầm thường.

- Người dẫn đường cho chúng ta qua bên đó.

Lâm Thần đi phía trước trên mặt hiện lên nụ cười lạnh hấn nhìn thấy trên y phục hai tên này chính là kí hiệu của hòa giáo chủ khi xưa một trong 12 người đã tập kích hấn, lần này giết hai tên này khai đao.

Hấn dẫn hai người đi một vòng quanh vách núi tuy tu vi đã mất đi nhưng linh giác của một vị tiên đế không phải hai tên trúc cơ có thể so sánh, Lâm Thần lần trước đi qua nơi này một lần đã nhớ rõ nơi nào có yêu thú cường đại chỉ cần dẫn hai tên này vào trong một hang không có yêu thú sao đó dụ con yêu thú trở về là xong.

Sao khi đi một vòng Lâm Thần tìm được một hang động rất nhanh hấn dẫn hai người vào bên trong.

- Sư huynh, muội có một cảm giác bất an.

- Sư muội người không cần lo lắng sư huynh sẽ bảo vệ người với lại nguy hiểm càng lớn cơ hội tìm được bảo vật càng cao.

Lâm Thần đi phía trước nghe được liền cười lạnh.

- Hai vị có cần ta dẫn các người vào trong không?

Tên sư huynh nhìn Lâm Thần trong mắt ẩn hiện sát khí.

- Người ở ngoài canh chừng là được.

Hấn nói xong liền tiến vào bên trong, vị sư muội do dự một lát liền tiến vào, Lâm Thần nhìn hai người đi vào trong động đến khi hấn không nghe được bước chân liền rời đi tìm con yêu thú, đi được 10 phút liền thấy một con phong báo đang săn mồi hấn nhận ra khí tức trên người con yêu thú này hoàn toàn phù hợp với khí tức trong hang động.

- Ai bảo các người là đệ tử thánh hóa giáo gặp lão tử xem như các người xui xẻo.

Lâm Thần trên tay xuất hiện một cục đá đây là hấn lấy được từ trong hang động sao đó ném về con phong báo, ý niệm vừa động bản thân liền tiến vào bên trong thần lô đỉnh, phong báo đang tập trung săn mồi liền bị một tảng đá rơi trúng đầu, hai mắt trừng lớn nhìn xung quanh chiếc mũi liên tục ngửi lấy khí tức một lúc sao nó gầm lên một tiếng chạy về hang động, Lâm Thần từ bên trong thần lô đỉnh đi ra trên miệng mang theo nụ cười lạnh.

Hai vị sư huynh muội bên trong hang động tìm kiếm một hồi vẫn không phát hiện được gì liền muốn đi ra bên ngoài đột nhiên một tiếng gầm truyền đến làm họ lạnh người.

- Nguy có yêu thú tiếng đến chúng ta mau rời đi.

Tên sư huynh nói xong liền nắm tay sư muội mình vận linh lực rời khỏi hang động nhưng vừa mới đi đến cửa hang liền nhìn thấy một con báo to lớn đang nhìn chằm chằm bọn chúng.

- Sư muội để ta cản nó người chạy trước đi.

Vị tiểu sư muội kia nhìn thấy hai mắt phong báo đỏ ngầu trong lòng dâng lên nỗi sợ hai chân không ngừng rung rẩy, phong báo kêu lên một tiếng sao đó hướng đến hai người phóng đi tên sư huynh lấy ra một thanh kiếm đỡ lấy một chảo của phong báo hai bên va chạm tên sư huynh liền bị lực chấn bay đi đụng vào vách núi ngã xuống miệng phun ra máu ngụm máu không biết sống chết, phong báo tiếp tục tiến công hướng tiểu sư muội nằng ngay cả phản

ứng đều không có chỉ biết trơ mắt đứng nhìn, một trào đập xuống một luồng ánh sáng từ trên người nàng bắn ra trúng vào bụng phong bảo làm nó hú lên một tiếng liên bố chạy, vị tiểu sư muội không biết đã ngất xỉu từ bao giờ.

Lâm Thần đứng một bên quan sát nhìn luồng ánh sáng lúc này ít nhất cũng là công kích cấp kim đan cảnh xem ra tiểu nha đầu này không đơn giản, hần từ trong bụi cây phóng ra đi lại gần tên sư huynh lấy thanh kiếm từ trên tay hần sao đó đâm thẳng vào tim.

- Kiếp sao nhớ đừng làm đệ tử thánh hòa điện nếu không ta gặp vẫn sẽ giết người.

Hần thu kiếm đi lại gần tiểu sư muội, nhìn nàng nằm trên đất như đang ngủ trên người không bị thương tích xem ra là do cảm khí lúc này cản thay nàng, Lâm Thần mỉm cười thu nàng vào bên trong thần đình lỗ.

Thần đình lỗ là một trong số các thần khí mà hần thích nhất bên trong không những không gian rộng lớn gần như vô tận mà còn tất cả những thứ bên trong đều do hần làm chủ, bên trong thần đình lỗ hần chính là một vị thần cho dù khi hần là người thường cũng có thể ở bên trong đình đánh bại một tên tiên đế.

Lâm Thần nhìn nàng nằm trên giường trong đầu lại nhớ đến mấy vị thể tử kiếp trước, lúc trước hần tổng cộng có 180 vị thể thiếp đều là tri kỉ đi cùng hần mấy vạn năm từ phạm nhân đến tiên cảnh sao đó là tiên đế, mỗi một người đều cùng hần trải qua sinh tử chi giao, cùng tiếng cùng lùi, trong trận đại chiến lúc quan trọng nhất hần ám giáo chủ đã bóp nát một lệnh bài ngậy lập tức hần cảm nhận linh hồn khế ước biến mất chỉ có hai khả năng một là xuất hiện thánh nhân mang các nàng đi hai là các nàng không còn trên đời, Lâm Thần trong lúc máu chốt phân tâm liền bị trọng thương nếu không hần có thể gửi một đạo thần hồn vào thần đình lỗ chứ không phải một tia như bây giờ.

- 10 vạn năm ta sống trong đau khổ, 10 vạn năm không có thân xác, 10 vạn năm không có các nàng bên cạnh tất cả những thứ này đều do các người gây ra ta bắt các người nợ máu phải trả bằng máu.

Hần tiến đến nhìn nàng nằm trên giường tiểu nữ nhân này ngũ quan tinh xảo như ngọc, làn da trắng mịn đáng người chưa đầy đặn nhưng cũng đã có lỗi có lỗi, eo thon nhỏ hai chân thon dài có tìm chất trở thành đại mỹ nữ, trên người nàng còn ẩn hiện một loại cao quý khác thường, Lâm Thần ý niệm vừa động cảm khí trên cơ thể nàng liền biến mất, đôi mắt rung động chứng tỏ nàng sắp tỉnh, hần một tay sờ lên khuôn mặt của nàng cảm giác mịn màng truyền đến làm hần cũng có chút bất ngờ dù sao cũng hơn 10 vạn năm chưa chạm nữ sắc một tay còn lại cời lấy y phục của nàng.

Nằm trên giường nàng từ từ mở mắt ra tình cảnh lúc này hừ nàng không nhẹ tâm trí dần bình phục đột nhiên lại cảm nhận được cơ thể bị xâm phạm liền ngồi dậy hai tay che lấy ngực cảnh giác nhìn Lâm Thần.

- Người... người là ai? người muốn làm gì? ta... ta nói cho người biết ta là tam công chúa của Thương Sơn quốc, đệ tử thánh hòa điện người dám chạm vào ta nhất định sẽ... sẽ bị tru vi cừu tộc.

Lâm Thần nhìn nàng hoảng sợ liền ngừng động tác trên mặt mang theo vẻ khinh thường.

- Thánh hòa điện? cho dù là thần hòa điện ta cũng không sợ.

Hần nhìn về phía nàng trong đầu hiện lên một ý niệm nàng liền bị chế ngự, nàng ngây lập tức hoảng loạn liền vận linh lực nhưng không có hiệu quả.

- Người... người không được đụng vào ta chỉ cần người đưa bản công chúa về hoàn cung ta nhất định sẽ nói phụ hoàng trọng thưởng cho người.

Lâm Thần nghe nàng nói lại tức giận tiên đế như hần lại cần người khác ban thưởng sao, hần tiến lại gần nàng một tay tiếp tục vuốt ve khuôn mặt như ngọc kia tay còn lại sờ lên hai ngọn núi nhỏ, tuy là còn nhỏ nhưng cảm giác ngược lại không tệ, nàng bị hần xâm phạm lại không thể cử động trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

- Người... người không được đụng vào ta.

Cảm giác khác thường từ trên ngực truyền đến làm cơ thể của nàng nóng lên nàng cảm thấy vô cùng khó chịu không tự chủ được vận mình tăng thêm cựa xóc, Lâm Thần nhìn nàng phản ứng liền mỉm cười hần tu luyện đến tận cùng của âm dương quyết dùng âm đạo để chứng thánh cơ thể hần, máu huyết đều nhập âm đạo thậm chí ngay cả mùi vị cơ thể cũng có khả năng kích thích ham muốn nữ nhân, hai tay hần liên tục loạn động bắt đầu cời lấy y phục của nàng.

- Không... không được... người mau dừng lại... a

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2: Linh hồn khế ước

Lâm Thần cảm nhận được thân thể nàng có phản ứng tiếp tục tấn công một tay vẫn ở trên thánh phong tay còn lại lần theo chiếc bụng nhỏ tìm đường xuống cảm địa, nàng đang mơ màng liền cảm nhận được một ngón tay đang áp sát khu vực thần thánh lập tức cắn môi dùng con dao đốn làm bản thân

tinh táo.

- Ngừng... ngừng lại đi... xin người... cầu xin người...

Nhìn nàng hai mắt đầm lệ Lâm Thần trong lòng thoáng do dự sao đó lại tiếp tục tiến công hần tu luyện đến tiên đế cũng không phải là nói đùa một khi đã hạ quyết tâm liền không ai có thể ngăn cản đó cũng chính là đạo, Lâm Thần áp sát lên thân thể nàng dùng tốc độ không tưởng hôn lấy đôi môi đầm máu kia chiếc lưỡi hần tiến vào bên trong, tiểu công chúa trợn mắt chỉ có thể ô ô kháng nghị, hai tay hần vẫn tiếp tục hoạt động bên dưới đã bắt đầu ẩm ướt.

- Tiểu công chúa có phải người rất thích không? cảm giác rất thoải mái đúng không?

Nàng bị hần hôn đến không thở được lại nghe hần nói liền lắc đầu kháng cự.

- Không... người dừng lại đi... ta... ta thấy rất khó chịu...

Lâm Thần cầm một tay nàng đưa xuống khu vực thân bí đầu ngón tay khẽ nhúc nhích hướng vào bên trong động, tiểu công chúa liền cảm nhận được một cổ kích thích ập đến nàng không tự chủ rên lên một tiếng.

- Còn nói là không thích, bên dưới đã ướt như thế này không lẽ người trời sinh tính tình dâm đãng?

Nàng nghe hần nói liền cắn răng lắc đầu.

- Không... không phải...

Lâm Thần lại tiếp tục tấn công bên trong dâm thủy chảy ra ngày càng nhiều, hần cỡi quần áo lộ ra dương vật kinh khủng bên trên đầy gân xanh hần nhìn nàng đã bắt đầu mê mang liền tiến lên hôn nàng một cái.

- Tiểu công chúa ta sẽ giúp người trải nghiệm khoái cảm nhân sinh.

Lâm Thần nói xong thân thể nhẹ nhàng ép xuống tiến vào bên trong, tiểu công chúa đang mê mang liền cố gấn vịn thân thể tránh né nhưng cảm giác phong phú truyền đến làm nàng lại cảm thấy mơ hồ.

- Á...

Tiểu công chúa hét lên một tiếng trên khuôn mặt nàng hiện lên vẻ không khổ nhìn về Lâm Thần trong ánh mắt tràn đầy sự cầu xin.

- Đau quá... dừng... dừng động...

Hần nghe nàng nói cũng không động dậy tiến lại hôn lên đôi môi nàng đến khi nàng mơ màng.

- Có thể tiếp tục sao?

Tiểu công chúa cảm giác hạ thể không còn đau đớn thay vào đó là cảm giác khó chịu giống như hàng trăm con kiến đang bò bên trong, nàng nhìn hần đang mỉm cười nhìn mình liền cố kìm nén không trả lời.

- Nếu đã không phản kháng tức là đồng ý.

Lâm Thần bắt đầu tiến công nhưng vẫn rất nhẹ nhàng hần không vội giống như đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật vậy, hần muốn nàng cầu xin chỉ có như thế mới có thể phá hủy bản tâm của nàng cũng là để hần có cơ hội thi triển linh hồn khế ước.

Nàng bắt đầu cảm thấy bên dưới càng khó chịu, trong cơ thể như có một ngọn lửa đang thiêu đốt làm cho toàn thân nàng bắt đầu vận vẹo không tự chủ ma sát với hần, nàng vốn là công chúa cảnh vàng là ngọc, kim chi ngọc thể nào có thể chịu qua tra tấn như thế này, tiểu công chúa hai mắt bắt đầu mê ly nhìn Lâm Thần.

- Người... người... người...

Nàng không biết phải nói như thế nào chỉ có thể lắc eo ngênh hợp, Lâm Thần nhìn nàng chủ động liền tấn công, cảm giác truyền đến làm nàng không chịu đựng được bắt đầu ngậm nga, rên rỉ giọng càng ngày càng lớn cuối cùng là một tiếng cao vút, nàng cảm nhận được có thứ gì đó tiến vào bên trong nàng không những thân thể mà ngay cả linh hồn cũng đang bị xâm chiếm cảm giác cao trào không ngừng truyền đến cuối cùng nàng chịu không được liền ngất đi.

Lâm Thần nhìn nàng nằm trên giường hần đã đưa linh hồn khế ước vào bên trong cơ thể nàng đây là chiêu thức khi hần đạt được tiên đế đã ngộ ra chỉ cần có thể làm cho nữ nhân đạt đến cao trào liền có khả năng khống chế linh hồn của họ, hình ảnh của người khống chế sẽ in sâu vào trong linh hồn của người bị khống chế dần dần sẽ chiếm lĩnh linh hồn của họ cho dù kêu họ tự sát cũng sẽ không nhúu mày.

- Vậy thì bắt đầu từ thánh hóa giáo thiên hóa thánh nữ nhất định phải đạt được.

Lâm Thần khi còn là một tiên đế vô tình biết được mỗi thần giáo đều có một khối thần bài chỉ cần tập hợp đủ 12 thần bài sẽ tạo ra một thứ vũ khí vô cùng lợi hại có thể phá tan tiên giới đó là lí do hần không tiến vào thần lô đỉnh nếu không e là một tia tàn hồn cũng bị đánh nát.

Hắn ngồi một bên vận âm dương quyết vừa nãy cùng nàng giao hoán một lượng linh lực bên trong cơ thể nàng đã chuyển qua bên người hắn, khí tức trên người Lâm Thần dần mất ổn định một luồng linh lực không ngừng di chuyển bên trong cơ thể hắn sao nửa canh giờ hắn liền mở mắt khí tức trên người đạt đến luyện khí tầng 4 trung kì.

- Vẫn là âm dương quyết tốt hơn.

Lâm Thần đứng dậy nhìn nàng vô lực nằm trên giường ý niệm khẽ động một luồng linh lực liền truyền vào cơ thể nàng, bấy giờ hắn có rất nhiều chuyện muốn biết cũng chỉ có thể hỏi nàng mà thôi.

Tiểu công chúa cảm nhận một luồng khí âm áp tràn vào cơ thể làm nàng vô cùng dễ chịu rên lên một tiếng sao đó mở mắt ra, nàng nhìn Lâm Thần trong ánh mắt đầy sợ hãi, nàng cố ngồi dậy dựa vào tường hai chân co lại, nhặt lấy y phục xung quanh che lại thân thể.

- Người... người đừng qua đây.

- Người tên gì?

Nàng nghe hắn hỏi vẫn không trả lời ánh mắt vẫn chăm chú đề phòng.

- Người biết nếu làm ta tức giận hậu quả sẽ như thế nào không?

Nàng nhìn ánh mắt băng lãnh kia toàn thân rung lên gương mặt áp vào đùi không dám nhìn tiếp.

- Ta tên Liễu Yên Nguyệt.

Lâm Thần tiến đến một tay chạm vào thân thể nàng.

- Từ nay về sau ta chính là chủ nhân của người.

Lâm Thần vừa nói linh hồn khẽ ước bên trong cơ thể nàng bộc phát Liễu Yên Nguyệt hai mắt trở nên mơ màng sao đó thanh tịnh trở lại, nàng tiến xuống giường quỳ trên đất.

- Yên Nguyệt tham kiến chủ nhân.

Hắn nhìn biểu hiện của nàng trong lòng cũng có chút bất ngờ, linh hồn khẽ ước chỉ có thể từ từ thay đổi linh hồn của người khác còn bây giờ lại có thể trực tiếp khống chế, không lẽ là do chênh lệch cảnh giới?

- Người tiến lại đây.

Liễu Yên Nguyệt đứng dậy trên mặt không còn vẻ sợ hãi thay vào đó là vui mừng, kích động nàng tiến đến ngồi trên đùi Lâm Thần.

- Nơi đây là chỗ nào?

- Chủ nhân đây là một vách núi bên trong Thương Sơn quốc.

- Thánh hóa giáo cũng ở tại Thương Sơn quốc sao?

- Thánh hóa giáo tổng đã ở đế quốc, Thương Sơn quốc chỉ là một tiểu quốc bên trên còn có Phong Minh đại quốc mới đến Phụng Thiên đế quốc.

- Như vậy ở Thương Sơn chỉ có phân nhánh của Thánh Hóa điện?

Liễu Yên Nguyệt nhu thuận gật đầu hai mắt nhìn Lâm Thần tràn đầy say mê.

Lâm Thần nhớ lúc trước ở tiên giới chỉ có thần hỏa điện, có thể thánh hóa điện là phân đà của thần hỏa điện hay không?

- Ngoài thánh hỏa điện còn thánh điện khác hay không?

- Ngoại trừ thánh hỏa điện trên Hỗn Nguyên đại lục vẫn còn 11 thánh điện khác ở Nam hoàng là do thánh lôi điện cùng thánh hỏa điện quản lí.

- Người nói một chút về Hỗn Nguyên đại lục xem.

- Vâng, đại lục được chia làm 5 phần 4 hoàng cùng một châu, 4 hoàng là đông, tây, nam, bắc còn một châu gọi là trung châu.

Lâm Thần một bên nghe nàng nói liền hiểu đại khái tình hình đại lục, trong đầu hắn hiện lên một kế hoạch trước tiên khống chế 12 phân đà của thần điện đợi đến hắn phi thăng Nộ Long tiên giới sẽ là ngày tai họa ập xuống 12 thần điện, Lâm Thần nhìn nữ nhân trong lòng khẽ hôn nàng một cái.

- Yên Nguyệt trước hết đưa ta rời khỏi đây.

Liễu Yên Nguyệt đỏ mặt gật đầu sao khi hai người tiến ra bên ngoài thần lộ đình nàng liền gọi phi ủng mang hai người đi.

- Chủ nhân còn chuyện của sư huynh thì sao?

- Người cứ nói sự thật là được.

Liễu Yên Nguyệt gật đầu lại tiếp tục dựa vào người Lâm Thần để hắn tùy ý loạn động, Lâm Thần vừa đi vừa tìm hiểu về linh hồn khế ước lần thay đổi này để hắn thấy được cơ hội phục thù nhưng cho dù hắn có suy tính đến đâu đi nữa cũng không điều tra được gì.

- Chủ nhân phía trước chính là hoàng đô.

Lâm Thần chỉ liếc qua một cái rồi gật đầu hoàn cung trước mắt còn không bằng một ngôi nhà ở tiền giới, hai người ngồi trên phi ủng đi vào thành thị vệ nhìn thấy phi ủng liền tránh đường.

- Phân đà của thánh hòa điện nằm trong hoàng cung sao?

- Không phải, phân đà nằm ở một ngọn núi bên ngoài thành, bên trong hoàng cung chỉ có sứ giả của thánh điện.

Liễu Yên Nguyệt dẫn theo Lâm Thần tiến vào hoàng cung trên đường đi nhiều thị vệ cùng nha hoàn nhìn thấy cũng không nói gì, trong hoàng thành này ai cũng biết tam công chúa là nhi nữ được hoàng thượng sủng ái nhất đến hai vị hoàng tử cũng phải ganh tị, hai người vô sự đi đến trước nội cung liền bị một tên thị vệ cản lại.

- Công chúa thứ tội trong nội cung quy định ngoài hoàng thượng không cho phép bất kì nam nhân khác tiến vào.

Liễu Yên Nguyệt nhú mày liếc nhìn tên thị vệ.

- Hắn là người bổn công chúa đưa đến gặp phụ hoàng nếu các người còn cản đường ta liền mang các người chém hết.

Mấy tên thị vệ nghe được liền hoảng sợ nhưng vẫn không dám cho nàng tiếng vào.

- Hừ còn không mau tránh ra.

Nàng từ trong giới chỉ lấy ra một kim bài, mấy tên thị vệ thấy được liền quỳ xuống để nàng đi qua.

Hai người đi thẳng đến thượng thư phòng một lão thái giám liền đứng ra ngăn lại.

- Tam công chúa hoàng thượng đang bận người có thể đợi lúc khác đến không?

Lâm Thần nhìn qua tên thái giám liền phát hiện được lão già này không ngờ lại đạt đến kim đan cảnh.

- Trần công công ta đang có việc gấp muốn bẩm báo phụ hoàng người cho ta vào trong đi.

Trần công công liếc mắt nhìn Lâm Thần phát hiện hắn chỉ là tu vi luyện khí tầng 4 trực tiếp bỏ qua.

- Công chúa việc này lão nô không thể quyết định.

- Trần công công chỉ cần đề ta vào còn chuyện khác người không cần phải lo.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Song hỏa thánh sứ

- Đề cho nó vào đi.

Bên trong ngự thư phòng truyền ra tiếng nói, Trần công công liền tránh qua một bên, Liễu Yên Nguyệt cùng Lâm Thần tiến vào.

- Phụ hoàng Yên Nguyệt rất nhớ người a.

Liễu Yên Nguyệt vừa vào liền hướng phụ thân nàng làm nũng.

- Tiểu nha đầu nhà người không phải hôm qua mới gặp trẫm sao?

Liều Quân Khánh sờ đầu nàng mỉm cười nói.

- Hôm nay đến tìm trẫm là có chuyện gì đây?

Vừa nói xong lại thâm ý liếc nhìn Lâm Thần.

- Phụ hoàng lần này nữ nhi của người ra ngoài lịch lãm chút xíu nữa là mất mạng rồi.

Liều Quân Khánh nghe nàng nói liền nói liền nhủ mày giọng nói chuyển sang âm trầm.

- Có chuyện gì mau nói rõ cho trẫm nghe.

Liều Yên Nguyệt kể lại chuyện nàng cùng sư huynh tiếng vào hang động tìm bảo vật tất nhiên việc Lâm Thần dẫn đường trực tiếp bỏ qua sửa lại thành hấn vô tình đi ngang qua cứu nàng.

Liều Quân Khánh cảm cảm khí lên quan sát đúng là mờ đi một ít nếu không phải thời khắc sống chết cảm khí tuyệt không thể phát động.

- Phụ hoàng chính huynh ấy đã cứu nữ nhi, người nhất định phải ban thưởng thật tốt a.

Liều Quân Khánh nhìn Lâm Thần từ khí tức bên ngoài cho thấy chỉ là luyện khí tần 4 không có khả năng kích phát cảm khí liền nhìn sang Liều Yên Nguyệt nói.

- Được rồi muốn trẫm phong thưởng cho hấn làm sao đây?

Liều Yên Nguyệt đặt một ngón tay máng mê chiếc miệng nhỏ nói.

- Phong làm nhất đại tướng quân thế nào?

Hoàng thượng nghe nàng nói liền lắc đầu.

- Không được.

- Vậy thì thừa tướng hay thái sư gì đó cũng được.

- Tiểu nha đầu nhà người đang muốn loạn quyền sao?

Liều Quân Khánh nhìn nữ nhi tức giận liền an ủi.

- Hay là như vậy đi ta đề cử hấn vào thánh hòa điện được không?

Liều Yên Nguyệt nhìn Lâm Thần không có biểu hiện liền gật đầu liên tục.

- Vẫn là phụ hoàng tốt nhất.

Liều Quân Khánh mỉm cười nhìn Lâm Thần giọng điệu chuyển sang uy nghiêm.

- Ngày mai ta sẽ đề cử người với thánh sư, hôm nay sẽ có người dạy cho người một số quy định của thánh hòa điện.

Lâm Thần cuối đầu trên mặt hiện lên nụ cười, hấn đang muốn tìm cách tiến vào thánh hòa điện không ngờ tên hoàng thượng này lại vô tình tác hợp.

- Thảo dân tuân mệnh.

Liều Yên Nguyệt chạy đến trước mặt Lâm Thần.

- Lâm Thần từ hôm nay trở đi bổn công chúa sẽ trở thành sư tỷ của người trước tiên gọi một tiếng sư tỷ đi.

Lâm Thần nhìn nàng như tinh linh trước mặt hấn càng cảm thấy linh hồn khế ước quá huyền diệu có thể làm một người thuần phục lại không ảnh hưởng đến tính cách cùng trí nhớ.

- Tiểu đệ ra mắt sư tỷ.

- Hi hi tốt sao này người đi theo bổn công chúa không ai có thể ức hiếp người.

Liều Yên Nguyệt nói xong liền kéo hấn đi ra ngự thư phòng, Liều Quân Khánh nhìn hai người rồi đi trong mắt lóe lên dị quang.

- Chính Nghĩa phái người giám sát tên tiểu tử kia nếu hấn có hành động mạo phạm công chúa lập tức giết không cần hỏi.

- Nô tài tuân lệnh.

Trần công công nhận lệnh liền biến mất.

Liễu Yên Nguyệt dẫn Lâm Thần tiến vào nơi lúc trước dành cho đại sư huynh nàng sao đó đóng cửa lại.

- Chủ nhân có phải người đang giận Yên Nguyệt không?

Nàng nhìn hắn từ lúc nàng bắt hắn gọi sư tỷ đến giờ thì vẫn chưa nói chuyện với nàng, Lâm Thần đang suy tính kế hoạch sao khi tiếng vào thánh hóa điện nghe nàng nói liền gật đầu.

- Đúng vậy ta đang rất giận.

Liễu Yên Nguyệt nghe Lâm Thần nói cũng không sợ hãi tuy nàng không hiểu sự đời nhưng linh giác của nữ nhân vẫn vô cùng nhạy bén bên trong ánh mắt không có hàn khí đáng sợ như lúc trước, nàng nhu thuận tiến lại gần ngồi bên cạnh Lâm Thần.

- Vậy để Yên Nguyệt hạ hỏa cho chủ nhân.

Nàng ngồi trên đùi Lâm Thần hai tay ôm lấy cổ hắn, hai mắt mê li, hai bờ môi dâng hiến chiếc lưỡi nhỏ nhắn không ngừng khiêu khích một lúc sao nàng rời khỏi miệng Lâm Thần.

- Chủ nhân người đã thấy đỡ hơn chưa?

- Người có biết mình đang làm gì không?

- Yên Nguyệt đương nhiên biết chỉ cần chủ nhân vui vẻ Yên Nguyệt có thể làm bất cứ thứ gì vì người.

Nàng nhìn Lâm Thần trong ánh mắt tràn đầy si mê, hắn cũng không từ chối liền đáp trả lại hướng đôi môi nàng tiến công một tay chiếm lĩnh ngọn đồi nhỏ, tay còn lại ôm chặt lấy tấm lưng ngọc của nàng, hai người hôn môi được một lúc Lâm Thần liền chuyển vị trí hôn nhẹ lên vành tai tinh xảo, bàn tay sao lưng hướng đến kiều đồn nàng xoa nắn, Liễu Yên Nguyệt cảm thấy cơ thể nóng lên chỉ biết ôm sát lấy hắn.

Lâm Thần đột nhiên tách ra vỗ mông nàng một cái.

- Người của hoàng thượng sắp đến cần thận bị phát hiện.

Liễu Yên Nguyệt nghe được chỉ đành tách ra u oán nhìn hắn.

- Người biết thánh sứ của thánh hóa điện không?

- Yên Nguyệt biết, thánh sứ ở trong hoàng cung có hai vị một là Ngọc Li thánh sứ còn một người nữa là Triệu Minh thánh sứ.

Lâm Thần nghe nàng nói trong đầu lập tức suy tính.

- Người có biết bọn họ có tu vi gì không?

- Không biết.

Liễu Yên Nguyệt lắc đầu nàng tuy là công chúa nhưng tính tình ham chơi những việc như thế này đều không để ý đến, nàng nhìn qua hắn không nói gì thấp giọng nói.

- Yên Nguyệt có thể đi hỏi phụ hoàng sao đó sẽ đến thông báo cho chủ nhân.

- Không cần người trước tiên tiếp cận Ngọc Li thánh sứ càng thân cận càng tốt mọi chuyện còn lại ta có thể tự giải quyết.

Liễu Yên Nguyệt nghe hắn nói liền gật đầu.

- Chủ nhân yên tâm Yên Nguyệt nhất định sẽ làm được.

- Còn nữa ta cần một ít linh thạch.

Lâm Thần nói ra câu này cũng không được tự nhiên dù sao một tiền để đi mượn linh thạch trúc cơ truyện này truyền đi hắn liền không còn mặt mũi.

Nàng từ trong gói chỉ lấy ra mấy chục khối linh thạch hạ phẩm đưa cho hắn.

- Yên Nguyệt hiện tại chỉ có bao nhiêu đây thôi nếu chủ nhân cần thêm ta có thể đến xin phụ hoàng.

- Không cần bao nhiêu đây đủ rồi.

Lâm Thần nhìn nàng rời đi liền ngồi một bên suy tính làm sao có thể thu phục thánh hóa điện, Hòa để an bài phân đà ở phạm giới nhất định để lại phương

pháp liên lạc với tiên giới nếu làm không khéo nhất định sẽ bị lão phát hiện.

Ngày hôm sao Lâm Thần cùng Liễu Yên Nguyệt rời hoàng cung tiến vào Thương Sơn thành trên đường đi hắn phát hiện vài tên kim đan cảnh bám theo sao.

- Chỉ là mấy con kiến hôi cũng dám theo dõi bản đế.

Hắn đi một vòng tiến vào vạn bảo các chọn mua một số dược liệu sao đó dẫn theo Liễu Yên Nguyệt đi thêm vào vòng thỉnh thoảng lại hỏi nàng một số vấn đề giống như hắn là người từ trên núi xuống, đi được nửa ngày hai người trở lại hoàn cung Lâm thần lấy ra mấy loại dược liệu bắt đầu luyện chế, Liễu Yên Nguyệt đứng một bên hiếu kì quan sát.

- Chủ nhân người cũng biết luyện dược sao?

- Không biết.

Nàng nghe hắn trả lời liền chu mỏ không biết luyện dược lại mua nhiều dược liệu như vậy làm gì?

- Chủ nhân người dùng những thứ này làm gì?

- Những thứ không cần biết người cũng đừng nên hỏi.

Liễu Yên Nguyệt nhìn thấy ánh mắt của hắn trong nội tâm lại dâng lên nỗi sợ hãi.

- Chủ nhân tha tội là Yên Nguyệt nhiều chuyện.

- Sao này chuyện người nên biết ta sẽ nói cho người.

- Vâng.

Lâm Thần tiếp tục phân loại dược liệu lúc trước khi đạt được âm dương quyết ban đầu hắn còn tưởng là một công pháp thượng thừa mãi đến sao này hắn mới hiểu rõ được một ít trong đó, âm dương quyết khi luyện đến tận cùng có thể không chế âm dương nhị khí tạo thiên lập địa, bên trong cơ thể con người cũng có âm dương nhị khí nam chủ dương nữ lấy âm chỉ cần hắn tăng âm khí bên trong nữ nhân sẽ làm cho dục tính của họ tăng lên, Lâm Thần mất hai canh giờ để chuẩn bị, hắn đưa cho Liễu Yên Nguyệt hai cái túi hương.

- Người tìm cách đem cái túi này đưa cho Ngọc Li thánh sứ nếu không được thì lấy dược liệu bên trong bí mật bỏ vào phòng nàng, túi còn lại khi nào người tiếp cận nàng hãy mang theo bên mình.

Liễu Yên Nguyệt nhận lấy hai cái túi bên trên đều toát ra một mùi hương dễ chịu.

- Chủ nhân yên tâm Yên Nguyệt nhất định sẽ hoàn thành.

Nàng cất hai cái túi vào bên trong giới chỉ.

- Chủ nhân hai thánh sứ muốn gặp người họ nói có thể trực tiếp kiểm tra tư chất của người tuyển người vào thánh giáo.

- Lúc nào gặp?

- Là ngày mai.

- Được rồi ngày mai ta sẽ cùng người đến gặp bọn họ.

Liễu Yên Nguyệt rời đi Lâm Thần tiến vào phòng tiếp tục luyện âm dương quyết.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Tiểu âm dương trận

Sáng hôm sao hắn đi theo Liễu Yên Nguyệt đến gặp hai vị thánh sứ, đứng bên ngoài phòng Lâm Thần có thể cảm nhận được bên trong truyền ra khí tức của hai tên kim đan cảnh hậu kì.

- Yên Nguyệt đến cầu kiến hai vị thánh sứ.

- Vào đi.

Hai người tiến vào bên trong Liễu Yên Nguyệt liền hướng Ngọc Li thánh sứ chạy đến.

- Ngọc Li tỷ tỷ muội rất nhớ tỷ.

Ngọc Li thánh sứ mỉm cười vuốt tóc nàng.

- Không phải hôm qua người mới gặp ta sao?

- Hi hi gặp tỷ là một chuyện nhớ tỷ lại là một chuyện hai chuyện này không liên quan a.

Triệu Minh thánh sứ ngồi một bên nhìn Lâm Thần.

- Người chính là Lâm Thần sao?

- Đúng vậy.

- Gặp bản thánh sứ tại sao không quý?

Liễu Yên Nguyệt đang làm nũng nghe Triệu Minh thánh sứ nói liền trả lời.

- Triệu thánh sứ Lâm Thần từ nhỏ lớn lên trong núi không hiểu được quy tắc người đừng trách hần.

Ngọc Li thánh sứ nghe nàng nói nhìn qua Triệu Minh thánh sứ.

- Những chuyện nhỏ nhặt này cũng không cần chấp nhất.

Triệu Minh chỉ hừ một tiếng từ bên trong giới chỉ lấy ra một quả cầu trong suốt như thủy tinh.

- Người đến đây truyền linh lực vào bên trong.

Lâm Thần bước đến vận linh lực truyền vào bên trong, quả cầu liền phát sáng bên trong hiện lên một ngôi sao, sao đó là 2, 3, 4, 5 ngôi sao đến khi ngôi sao thứ 5 hiện ra hai thánh sứ đều đứng dậy ánh mắt hoảng sợ nhìn Lâm Thần đạt đến 5 ngôi sao đồng nghĩa với việc trở thành hóa thân cảnh chấp chương tôn giả trong thánh điện, bên trong quả cầu vẫn tiếp tục phát sáng lại thêm một ngôi sao nữa hiện lên cuối cùng đến 7 ngôi sao mới dừng lại.

Lâm Thần thu lại linh lực việc khảo hạch này đối với một linh đế như hần không khác gì một trò chơi lúc trước hần tại tiên môn trong tiên giới từng khảo hạch được cử phẩm linh căn nếu vừa rồi hần không rút lại linh lực thì quả cầu kia đã phát nổ.

- Chuyện này quan hệ trọng đại ta phải thông báo cho thánh điện.

Ngọc Li thánh sứ là người đầu tiên phản ứng, Triệu Minh nghe được liền gật đầu ánh mắt nhìn về Lâm Thần hoàn toàn biến đổi hần cũng không muốn đắc tội với vị thái tử tương lai.

- Triệu Minh người trở về thông báo cho thánh điện, ta sẽ ở đây bảo vệ hần.

- Được.

Triệu Minh gật đầu liền hướng bên ngoài phóng đi, Ngọc Li Thánh sứ nhìn Lâm Thần hai mắt lóe lên dị quan sao đó nàng lại nhìn qua Liễu Yên Nguyệt lạnh lùng nói.

- Yên Nguyệt những gì hôm nay muội thấy được không được nói với bất cứ ai hiểu không? kể cả hoàng thượng.

- Tỷ tỷ yên tâm hôm nay Yên Nguyệt không thấy gì hết.

Ngọc Li thánh sứ nghe nàng nói hài lòng gật đầu.

- Hai người trở về thu dọn lát nữa ta sẽ mang các người đi đến thánh giáo.

Lâm Thần trở về phòng mình cũng không có thứ gì để thu dọn, hần tiếp tục tu luyện âm dương quyết một canh giờ sao bên ngoài truyền đến tiếng của Ngọc Li thánh sứ.

- Người thu dọn xong chưa.

- Đã xong.

- Vậy đi thôi.

Ba người thần nhiên rời hoàng cung thị vệ thấy nhìn thấy kí hiệu trên y phục của Ngọc Li thánh sứ liền trực tiếp tránh đường, Lâm Thần nhìn thấy bên eo của nàng treo một cái túi hương đây là cái hắc đã dặn Liễu Yên Nguyệt đưa cho nàng, một bên Liễu Yên Nguyệt liếc nhìn hắc trên mặt mang theo nụ cười đắc ý, vì để đảm bảo an toàn ba người trực tiếp đi thẳng đến thánh giáo sao nửa ngày liền đi đến chân núi, Lâm Thần nhìn ngọn núi phía trước sương mù dày đặc là do trận pháp tạo thành nếu như tu vi hắc vẫn còn chỉ cần thổi một hơi liền có thể phá tan trận pháp này.

- Các người đi theo sao ta.

Lâm Thần cùng Liễu Yên Nguyệt đi theo phía sao Ngọc Li thánh sứ đoàn người leo núi gần nửa canh giờ liền đi đến trước cổng thánh giáo, hai tên hộ vệ vừa nhìn thấy liền quỳ xuống.

- Tham kiến thánh sứ.

Ngọc Li thánh sứ dẫn hai người tiến vào bên trong, Lâm Thần quan sát xung quanh nơi đây cũng không thua kém gì hoàng cung.

- Giáo chủ của các người hiện ở đâu?

Một tên đệ tử cuối người chạy đến trước mặt nàng.

- Bẩm thánh sứ giáo chủ đang trong phòng luyện công.

Nàng gật đầu nhìn qua Liễu Yên Nguyệt.

- Người trước dẫn hắc tìm một căn phòng ngày mai đưa hắc đến gặp ta.

- Đệ tử tuân lệnh.

Chờ Ngọc Li thánh sứ rời đi Liễu Yên Nguyệt liền dẫn Lâm Thần đến một căn phòng, nàng cẩn thận đóng cửa sao đó quay sang nhìn hắc.

- Chủ nhân Yên Nguyệt đã hoàn thành nhiệm vụ người định ban thưởng cho nô tỳ thứ gì đây?

- Người làm việc cho chủ nhân còn đòi ban thưởng sao?

Nàng nghe hắc nói liền chau mày.

- Cũng phải khích lệ cho người ta chứ đúng không?

Lâm Thần nhìn bộ dáng hờn dỗi của nàng cũng không đành lòng.

- Người muốn thưởng thứ gì?

Liễu Yên Nguyệt nghe hắc đồng ý liền tiến đến trước mặt Lâm Thần hai tay ôm lấy cổ hắc hai mắt trở nên mê mị.

- Yên Nguyệt muốn chủ nhân.

Nàng nhón chân đôi môi nhỏ nhắn hôn đến chiếc lưỡi không ngừng kiêu khích, Liễu Yên Nguyệt hôn được một lúc liền lùi lại một tay để trước ngực Lâm Thần một tay thò xuống phía dưới nắm lấy tiểu đệ của hắc, Lâm Thần ý niệm vừa động liền tiến vào bên trong thân lộ đỉnh hắc nằm trên giường Liễu Yên Nguyệt áp sát trên cơ thể hắc nàng không ngừng dùng thân thể cọ sát hai tay nàng bắt đầu hoạt động một tay giải khai y phục của hắc tay còn lại tiến vào bên trong bắt lấy thứ to lớn kia không ngừng vút ve.

- Chủ nhân để nô tỳ hầu hạ người.

Liễu Yên Nguyệt sao khi lột trần Lâm Thần lại giải khai y phục của mình nàng quỳ trên giường đôi môi nhỏ hé mở bắt đầu ngậm lấy thứ to lớn kia một tay nàng tự tìm đến khu vực thần thánh tự mình an ủi, nàng cảm thấy hạ thể ngày càng khó chịu liền bò lên người hắc một tay cầm lấy dương vật của Lâm Thần một tay tự khai mở bản thân từ từ ngòi xuống, cảm giác sáng khoái truyền đến làm nàng không tự chủ được bắt đầu rên rỉ, Liễu Yên Nguyệt càng động càng nhanh một lúc sao nàng hét lên một tiếng thân thể bắt đầu co giật nằm trên người Lâm Thần, sao khi nghỉ ngơi một lúc nàng nhìn Lâm Thần vẫn không động dậy liền u oán.

Lâm Thần từ khi bị Liễu Yên Nguyệt kích thích bên trong thân thể đột nhiên sinh ra biến hóa âm dương quyết lại tự động vận hành giống như đang bị thứ gì đó thu hút khí hắc tiến vào cơ thể nàng bên trong cơ thể Liễu Yên Nguyệt lại truyền đến một luồng linh lực tinh thuần không hề có tạp chất luồng linh lực này mang đến cho hắc cảm giác vô cùng quen thuộc chính là tiên thiên chân khí bên trên nộ long tiên giới, ban đầu hắc còn tưởng bản thân nhầm lẫn đến khi hắc luyện hóa liền chắc chắn đây chính là tiên thiên chân khí.

- Tại sao ở phạm giới lại có thứ này? Không lẽ là do linh hồn khế ước tạo nên?

Liễu Yên Nguyệt nằm bên trên thấy hắc lầm bầm liền hôn hờn dỗi.

- Chủ nhân người như thế này mà gọi là ban thưởng sao?

Lâm Thần nghe nàng oán trách liền tỉnh lại mặt kệ đó là thứ gì chỉ cần không tổn hại đến hần thì hần không cần quan tâm, Lâm Thần trở mình đè Liễu Yên Nguyệt xuống hai tay nắm lấy hai chân nàng giơ cao lên để lộ ra vùng cao nguyên thần bí.

- Bây giờ chủ nhân sẽ ban thưởng cho người.

Lâm Thần tại trên người nàng liên tục chinh chiến triển khai 72 đại tư thế cùng 36 tiểu tư thế làm Liễu Yên Nguyệt tâm hồn du mây.

- Chủ nhân... Yên Nguyệt... A... nô tỳ không... không...aaa.

Hần nhìn nàng vô lực nằm trên giường ý niệm khẽ động một luồng năng lượng tiến vào trong cơ thể nàng ngây lập tức Liễu Yên Nguyệt cảm thấy không còn mệt mỏi, Lâm Thần lại bắt đầu chinh chiến, liên tục 4 canh giờ cuối cùng hần mới phóng xuất toàn bộ tinh hoa vào bên trong cơ thể nàng.

Lâm Thần ngồi một bên vận chuyển âm dương quyết sao khi hấp thu tia linh lực kia hần liền đột phá đến luyện khí tầng 5 trung kì, bên trong cơ thể hần linh lực dần dần bị đồng hóa càng trở nên tinh thuần.

- Xem ra ta vẫn chưa hiểu rõ âm dương quyết.

Ngày hôm sau Liễu Yên Nguyệt mang Lâm Thần đi đến gặp thánh sứ trên đường đi không ít đệ tử lên nhìn nàng, Lâm Thần đi sao phía sau nàng cũng động dung bởi vì hần phát hiện không ngờ trên người nàng lại xuất hiện tiên khí mặt dù là ít đến đáng thương, tia tiên khí này lại tạo cho nàng một khí chất như tiên nữ chốn nhân gian vẻ đẹp của nàng vốn không thuộc về nơi này.

Hai người tiến vào bên trong liền thấy Ngọc Li thánh sứ ngồi một bên chính giữa là một trung niên nam tử, Lâm Thần vừa liếc qua liền phát hiện tên này lại đạt đến nguyên anh cảnh.

- Lâm Thần ta giới thiệu cho người vị này là Trần Kế Nam giáo chủ thánh hòa giáo ở Thương Sơn quốc.

- Tham kiến giáo chủ.

Trần Kế Nam nhìn qua Lâm Thần không phải thánh sứ nói tên này là luyện khí tầng 4 trung kì sao? Sao bây giờ lại là luyện khí tầng 5 trung kì. Hần nhìn qua ánh mắt của thánh sứ cũng ngạc nhiên như hần xem ra nàng cũng bất ngờ, không lẽ tên này trong một đêm đột phá một cảnh giới sao đúng là yêu nghiệt.

- Lâm Thần sao này người tạm thời ở trong giáo tài nguyên nơi đây tùy ý người sử dụng nếu tu luyện gặp vấn đề có thể đến gặp ta bất cứ lúc nào.

Trần Kế Nam từ trong giới chỉ lấy ra một cái thẻ bài đưa cho hần.

- Đây là ngọc bài của ta nhìn thấy ngọc bài như nhìn thấy giáo chủ.

Lâm Thần tiếp lấy ngọc bài bên trên có khắc kí hiệu của thánh hòa giáo.

- Đa tạ giáo chủ.

Ngọc Li thánh sứ sao khi hết kinh ngạc cũng hướng đến hần dặn dò.

- Chuyện của người Triệu Minh thánh sứ đã hướng thánh điện bẩm báo không bao lâu nữa thánh điện sẽ phái người đến trong thời gian này người không được rời khỏi thánh giáo.

- Đệ tử biết.

Lâm Thần nghe hai người căn dặn trong lòng lại suy nghĩ không biết lão hòa đế kia biết được bọn đệ tử của hần đi bồi dưỡng thù nhân thì sẽ như thế nào?

- Được rồi không còn gì nữa người có thể lui ra.

Sao khi Lâm Thần rời khỏi Trần Kế Nam liền mở miệng hỏi.

- Thánh sứ chúng ta có cần điều thêm người đến không dù sao thì chuyện này cũng rất quan trọng lỡ như bọn người thánh lôi điện hành động thì...

- Không cần người làm như vậy chỉ để bọn chúng chú ý ở đây có ta là được.

Trần Kế Nam nghe nàng nói cũng không nói thêm nữa.

Lâm Thần không trở về phòng hần đi đến được các cửa thánh giáo chọn lấy mấy loại dược liệu sao đó lại đi khi các lấy thêm vài món tài liệu, lần này hần muốn chế tạo tiểu âm dương trận đây là trận pháp có khả năng tạo ra ảo giác ảnh hưởng đến thần thức của linh sĩ, không giới hạn cấp bậc người đạt cảnh giới càng cao thì ảnh hưởng sẽ càng ít vì vậy hần quyết định chế tạo vài chục tiểu trận như vậy khả năng thành công sẽ cao hơn.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Loạn hồn tiểu pháp

Lâm Thần sao khi trở về phòng liền nhờ Liễu Yên Nguyệt thông báo bề quan, trong những ngày này hắn chủ yếu chế tạo tiểu âm dương trận thịnh thoảng lại cùng Liễu Yên Nguyệt nghiên cứu linh hồn khế ước, hắn phát hiện thời gian càng nâng không giao hợp càng lâu lượng linh khí sẽ tích tụ càng nhiều, Lâm Thần mất 7 ngày để chế tạo 49 tiểu âm dương trận sao đó đưa cho Liễu Yên Nguyệt.

- Người hãy mang thứ này để bên ngoài phòng Ngọc Li thánh sư còn nhớ cách ta chỉ người bài trận không?
- Yên Nguyệt nhớ.
- Được rồi người đi đi ta còn có chuyện phải làm.

Lâm Thần lấy ra mấy loại dược liệu luyện chế tán linh dược loại dược liệu này tuy không làm cho người trúng độc mất đi tu vi nhưng trong một thời gian ngắn không thể sử dụng linh lực, sao khi luyện chế linh dược hắn rời phòng đi đến thánh khố lấy một ít linh thạch để tu luyện, vừa đi ra bên ngoài đã bị người khác chặn lại.

Đứng trước phòng là một nữ tử tuổi tác khoảng 15, 16 tuổi trên người mặc một bộ y phục màu hồng ngũ quan xinh xắn, hai mắt linh động đang đánh giá Lâm Thần.

- Người chính là Lâm Thần sao?
- Đúng vậy.

Nữ tử liếc nhìn hắn vài cái liền lắc đầu.

- Xem ra người cũng không lợi hại a chỉ mới luyện khí tầng 5 đỉnh phong còn thua xa bản tiểu thư tại sao phụ thân lại coi trọng người như vậy.

Lâm Thần nghe nàng nói cũng không quan tâm liền xoay người bước đi.

- Này này bốn tiểu thư đang nói chuyện với người đó ai cho phép người đi.
- Ta không có hứng thú.

Nàng nghe hắn nói liền tức đến giậm chân trong thánh giáo còn chưa có ai dám nói với nàng như vậy.

- Người biết bản tiểu thư là ai không?

Nàng nhìn hắn tiếp tục bước đi liền chạy đến chặn trước mặt.

- Bây giờ bản tiểu thư đổi ý muốn thu người làm thủ hạ người yên tâm ta chính là con gái duy nhất của giáo chủ người đi theo ta chắc chắn sẽ không chịu thiệt.

Lâm Thần nghe nàng nói liền ngẩn đầu hắn cũng nghe Liễu Yên Nguyệt nói Trần Kế Nam có một đứa con gái không ngờ là nha đầu này.

- Người chính là Trần Tiểu Linh sao?

Nàng thấy hắn cuối cùng cũng có phản ứng liền gật ý.

- Đúng vậy chính là bốn tiểu thư, sao hà có phải là đổi ý muốn làm thủ hạ của ta hay không?
- Nề mặt Trần Kế Nam ta không chấp nhất với người.

Hắn nói xong lại tiếp tục đi, Trần Tiểu Linh ở phía sau tức đến dậm chân ngực thở phập phồng.

- Được lắm dám từ chối bốn tiểu thư xem ta trừng trị người như thế nào.

Nàng nói xong liền xoay người bỏ đi, Lâm Thần tiến vào thánh khố lấy 100 viên linh thạch hạ phẩm sao đó liền hướng đến phòng của Trần Kế Nam đi đến.

- Thông báo với giáo chủ của các người nói Lâm Thần cầu kiến.

Hai tên hộ vệ nghe hắn nói liền cười khinh thường.

- Giáo chủ đang bận bề quan tậm thời không muốn người khác làm phiền.

Lâm Thần từ trong giới chỉ lấy ra một khối lệnh bài hai tên hộ vệ thấy được liền quỳ xuống.

- Tham kiến giáo chủ.

- Mau đi vào thông báo.

Một tên hộ vệ khom người chạy đi tên còn lại vẫn quỳ trên đất, một lúc sao tên hộ vệ kia liền đi ra.

- Giáo chủ cho mời, làm phiền ngài đi theo thuộc hạ.

Lâm Thần đi phía sau tên hộ vệ hắn vừa đi vừa quan sát khu vực này không ngờ cũng có bài trận pháp mặt dù chỉ là tiểu trận nhưng cũng làm cho hắn bất ngờ nơi đây là phân đà nhỏ nhất đã có mấy loại trận pháp vậy ở thánh điện càng không đơn giản, hai người đi một lát liền đến trước một căn phòng.

- Giáo chủ ở bên trong.

Lâm Thần đẩy cửa bước vào liền nhìn thấy Trần Kế Nam đang ngồi uống trà hắn tiến vào tìm một chỗ ngồi xuống, Trần Kế Nam nhíu mày nhưng cũng không nói gì.

- Trần giáo chủ ta hôm nay đến tìm ngài để hỏi một ít truyện liên quan đến thánh hóa giáo.

-Ồ không biết là chuyện gì?

- Là như thế này đệ tử mới gia nhập thánh giáo nên cũng chưa hiểu rõ về thế lực của thánh giáo mong ngài có thể chỉ dạy đôi chút.

Trần Kế Nam thâm ý nhìn Lâm Thần mỉm cười.

- Ha Ha là chuyện này sao, cũng không phải là bí mật gì thánh hóa giáo là một trong hai giáo đứng đầu ở Nam hoang cùng thánh lôi giáo quản lí vùng đất này đứng đầu thánh hóa giáo là thánh chủ mà trung tâm của thánh giáo chính là thánh hóa điện.

Lâm Thần nghe lão nói cũng chỉ gật đầu cho có lệ.

- Vậy ở Thương Sơn có bao nhiêu phân nhánh của thánh điện?

- Tiểu quốc chỉ có một phân nhánh cùng hai sứ giả tam phẩm, đại quốc thì có 1 phân đà 10 phân nhánh 10 sứ giả nhị phẩm.

- Vậy còn sứ giả nhất phẩm?

- Sứ giả nhất phẩm được gọi là tôn giả trong một năm sẽ có mấy ngày đi tra xét các phân đà cùng phân nhánh.

- Vậy còn thánh điện thì sao?

Trần Kế Nam uống một ngụm trà mỉm cười.

- Nơi đó chỉ có đà chủ trở lên mới biết được.

Lâm Thần cũng không ngờ lão hóa để lại đề phòng đến mức này.

- Trần giáo chủ ngài có biết đà chủ đạt đến cảnh giới nào hay không?

- Hóa Thần.

- Đa tạ Trần giáo chủ chỉ điểm không làm phiền người tiếp tục tu luyện đệ tử xin cáo lui.

Lâm Thần vừa ra khỏi phòng bên trong Ngọc Li thánh sứ bước ra.

- Tên tiểu tử này đã tâm không nhỏ.

Trần Kế Nam nghe nàng nói chỉ mỉm cười không biết suy nghĩ gì.

- Ngọc Li thánh sứ người của thánh điện khi nào mới đến đây?

- Nhanh nhất cũng mất nửa tháng.

- Vậy lần này tất cả đều nhờ vào thánh sứ.

Ngọc Li thánh sứ chỉ gạt đầu lạnh lùng nhìn lão, Lâm Thần đi một vòng trong thánh giáo tìm hiểu một số tình hình để thuận tiện cho hắn hành động. Hắn đi đến một tấm bia đá cao gần 100 trượng bên trên khắc tên của đệ tử ưu tú trong thánh giáo, hắn nhìn lên đến tận cùng liền thấy được người xếp hạng nhất chỉ là trúc cơ đình phong càng không ngờ lại là con gái của Trần Kế Nam nhà đầu Trần Tiểu Linh kia, hắn tiếp tục đi vài vòng sao đó trở về phòng mình.

- Chủ nhân người đã trở về.

Liễu Yên Nguyệt đang buồn chán ở trong phòng thấy hắn trở về liền tiến ra đón.

- Người sao lại ở đây?

Lâm Thần có chút nghi ngờ nhìn nàng không phải hắn kêu nàng đi bài âm dương tiểu trận hay sao?

- Yên Nguyệt lúc này đi tìm Ngọc Li thánh sứ nàng ta không ở trong phòng nô tỳ tìm một lí do tiến vào bên trong đợi nhưng đợi rất lâu vẫn không thấy nàng ấy trở về nên quay về đây.

- Còn tiểu âm dương trận thì sao?

- Hi hi trong lúc chờ đợi Yên Nguyệt đã bố trí xong tiểu âm dương trận.

Lâm Thần nghe nàng nói cũng không ngạc nhiên lúc này bên trong phòng Trần Kế Nam hắn cảm ứng được một khí tức khác đạt đến kim đan cảnh chắc là của thánh sứ.

- Đúng rồi người có biết nhà đầu Trần Tiểu Linh không?

- Chủ nhân người đang nói đến Tiểu Linh muội muội nữ nhi của giáo chủ sao?

- Đúng vậy.

- Yên Nguyệt tất nhiên là biết hơn nữa hai chúng ta còn rất thân a.

Lâm Thần nghe nàng nói cũng không cảm thấy kì lạ dù sao thân phận của hai người cũng tương đương nhau.

- Người đã từng giao thủ với nàng ta chưa?

- Yên Nguyệt cùng nàng rất thân nên từng giao thủ qua chỉ là đùa giỡn thì có.

- Được rồi nếu có cơ hội người cùng nhà đầu đó giao thủ vài lần có thể ép nàng sử dụng càng nhiều chiêu thức càng tốt.

Yên Nguyệt mặt dù không hiểu nhưng vẫn gạt đầu ai bảo hắn là chủ nhân của nàng.

- Còn nữa, hôm nay người ở lại đây với ta.

Nàng nghe hắn nói hai má liền đỏ bừng trên mặt hiện lên vẻ thẹn thùng hai mắt đã bắt đầu đọng nước, Lâm Thần nhìn bộ dáng của nàng liền biết tiểu nha đầu này lại động tình.

- Hôm nay ta sẽ dạy người loạn hồn tiểu pháp.

Liễu Yên Nguyệt mặt càng đỏ hơn ngượng ngùng cúi đầu như muốn tìm cái lỗ chui vào.

Loạn hồn tiểu pháp được hắn diễn biến từ bên trong âm dương quyết chủ yếu dùng để mê hoặc linh hồn của người khác nếu có thể kết hợp với tiểu âm dương trận nhất định có thể nâng cao hiệu quả.

Lâm Thần đi đến bên cạnh Liễu Yên Nguyệt một tay hắn giơ lên khẽ chạm vào người nàng thân thể Liễu Yên Nguyệt rung lên một cái sao đó liền mất sức muốn ngã xuống Lâm Thần ngay lập tức đỡ lấy nàng.

- Chủ... chủ nhân Yên Nguyệt... Yên Nguyệt cảm thấy khó chịu...

- Là do người không kiềm chế được dục vọng của bản thân mình.

Liễu Yên Nguyệt hai mắt đã mê li không còn nghe rõ hắn nói gì hai tay ôm chặt lấy Lâm Thần thân thể liền tục cọ vào người hắn, Lâm Thần một tay chạm vào người nàng liền làm cho Liễu Yên Nguyệt ngừng lại nhưng vẫn như cũ đỏ mặt ôm lấy hắn.

- Ta sẽ ghi cho người tâm pháp loạn hồn quyết người cứ tiến vào thần lô định tu luyện nếu không hiểu có thể hỏi ta.

Lâm Thần nói xong vẫn thấy nàng ôm chặt cơ thể hắn không chịu buông, Liễu Yên Nguyệt ngẩn đầu hai mắt đọng nước nhìn Lâm Thần nỉ non.

- Chủ nhân nô tỳ vẫn cảm thấy khó chịu, nô tỳ muốn hầu hạ người.

Hắn nhìn nàng động tình ý niệm vừa động hai người lại tiến vào bên trong thân đình lô Liễu Yên Nguyệt trực tiếp xé rách y phục của hắn nắm lấy tiểu quái vật kia trực tiếp ngồi xuống.

- Ân...

Cảm giác thoải mái truyền đến làm nàng không kiềm chế được lại rên rỉ eo nhỏ liên tục cử động mong nàng liên tục lên xuống chỉ một lúc liền đạt cao trào, Lâm Thần cảm nhận được bên trong thân thể lại có một luồng linh lực truyền đến rõ ràng là thời gian hắn cùng nàng giao hợp dài hơn những lần trước nhưng lượng linh khí vẫn không tăng lên.

- Không lẽ lượng linh khí này lại phụ thuộc vào tu vi của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Yên Nguyệt vs Ngọc Li

Lâm Thần nhìn biểu hiện của Liễu Yên Nguyệt lúc này rõ ràng là điên cuồng cười lấy tiểu đệ của hắn có thể nguyên nhân chính là từ luồng linh lực này khi linh hồn khẽ ước tích đủ linh lực sẽ chủ động tìm tới âm dương quyết hay sao? Hắn nhìn nàng vô lực nằm trên người ý niệm vừa động Liễu Yên Nguyệt liền khôi phục sức lực.

- Yên Nguyệt lúc này là người bị làm sao?

Nàng nghe Lâm Thần hỏi cũng không biết trả lời như thế nào đành úp mặt vào ngực hắn nhỏ giọng nói.

- Yên Nguyệt cũng không biết.

Lâm Thần nhìn bộ dáng của nàng cũng không làm khó nàng nữa hắn trở mình ép nàng xuống dưới tiếp tục chinh chiến.

Liên tục mấy ngày kế tiếp Lâm Thần chỉ ở trong phòng tu luyện sao khi luyện hóa toàn bộ linh thạch cùng linh lực bên trong cơ thể Liễu Yên Nguyệt hắn đột phá hai tiểu cảnh giới lên luyện khí tầng 6 sơ kì.

- Tốc độ tu luyện vẫn còn quá chậm xem ra phải tìm thêm tiên thiên chân khí.

Lâm Thần vận chuyển âm dương quyết một luồng linh lực trong cơ thể hắn xuất hiện sao đó bắt đầu xoay tròn trông như hình bát quái hắn đánh một tia ý niệm vào bên trong hình bát quái chỉ cần người mang trong mình linh hồn khẽ ước trong vòng ngàn dặm đều có thể nhận được một tia ý niệm này, chỉ một lát sao Liễu Yên Nguyệt từ bên ngoài tiến vào.

- Yên Nguyệt tham kiến chủ nhân.

- Người tu luyện loạn hồn tiểu pháp đến đâu rồi?

- Yên Nguyệt đã có chút thành tựu hay là để nô tỳ thi triển cho chủ nhân xem.

- Được.

Nàng nghe hắn đồng ý khoe miệng cong lên trong mắt đầy giao hoạt tiến về phía Lâm Thần, Liễu Yên Nguyệt đi đến sao lưng hắn hai tay ôm lấy eo bộ ngực sữa ép sát lưng, đôi môi khẽ mở kề sát đến tai Lâm Thần.

- Chủ nhân để nô tỳ hầu hạ người.

Hơi thở nóng bỏng mang theo lan hương từ miệng nàng không ngừng câu dẫn hắn, một tay nàng di chuyển đến ngực Lâm Thần liên tục ma sát tay còn lại lạng lẹ di chuyển xuống phía dưới nhẹ nhàng nắm lấy thứ kia, Lâm Thần bắt lấy hai tay đang tác quái của nàng xoay người lại.

- Đùng nghịch nữa hôm nay ta có nhiệm vụ giao cho người.

Liễu Yên Nguyệt nghe hắn nói liền chu mỏ đứng một bên.

- Người luyện loạn hồn tiểu pháp đạt đến cảnh giới này đã vượt qua sự kì vọng của ta nếu là tu sĩ dưới nguyên anh cảnh nhất định sẽ bị người mê hoặc.

Nàng nghe hắn khen trong lòng lập tức cao hứng sao đó hiếu kì nhìn Lâm Thần.

- Chủ nhân không phải người cũng dưới nguyên anh cảnh tại sao lại không bị Yên Nguyệt mê hoặc?

- Người đừng quên là ai đã đại người công pháp này.

Liễu Yên Nguyệt nghe hắn nói liền gật đầu vui vẻ.

- Như vậy chỉ cần chăm chỉ tu luyện là có thể mê hoặc được chủ nhân?

- Hừ.

- Chủ nhân tha thứ là Yên Nguyệt nhiều chuyện.

Tuy nàng bên ngoài một bộ dạng nhận lỗi nhưng trong hai mắt tràn đầy hưng phấn, Lâm Thần cũng không để ý trừ khi tiểu nha đầu này đạt đến cảnh giới tiên đế nếu không đừng mơ đến chuyện mê loạn hắn.

- Hôm nay người hãy tìm cách thi triển loạn hồn tiểu pháp với Ngọc Li thánh sứ.

- Chủ nhân cảnh giới của nàng ta cao hơn nô tỳ chỉ sợ...

- Người không cần lo lắng đây là tán linh phần chỉ cần người tìm cách bôi một ít lên người cô ta sẽ làm cho linh lực của nàng biến mất trong một khoảng thời gian ngắn.

Liễu Yên Nguyệt nhận lấy cái lọ từ trong tay Lâm Thần trong lòng tràn đầy kinh ngạc trên đời thật có thứ lợi hại như vậy sao?

- Có tán linh phần cùng với tiểu âm dương trận hỗ trợ người có thể dễ dàng không chế nàng ta.

- Chủ nhân yên tâm Yên Nguyệt sẽ không làm người thất vọng.

Nàng nói xong liền hướng ra bên ngoài đi được giữa chừng lại dừng bước.

- Chủ nhân hôm qua nô tỳ đã cùng Tiểu Linh giao thủ nhưng vì cảnh giới thua kém nên rất nhanh đã thất bại.

- Người có nhìn rõ chiêu thức của nàng ta không?

- Nàng chỉ sử dụng vài chiêu phổ thông nô tỳ cũng có thể thi triển được chỉ là tốc độ chậm hơn so với nàng.

- Khi người bị nàng đánh trúng có cảm giác như thế nào?

Nàng nghe Lâm Thần hỏi nhúm mày trả lời.

- Yên Nguyệt có cảm giác hơi nóng, hơi rát ngoài ra còn hơi tê.

- Ta biết rồi người tiếp tục đi làm nhiệm vụ của mình những chuyện khác không cần quan tâm.

- Vâng.

Liễu Yên Nguyệt vừa đi ra bên ngoài, Lâm Thần liền nở nụ cười tà dị.

- Thần điện ta xem các người cũng không được hòa hợp a thiếu đi một tiên đế như ta lại làm cho các người loạn như vậy sao không biết ta có nên tái xuất không hai là để các người tự sinh tự diệt.

Lâm Thần đi được vài bước liền dừng lại.

- Vẫn là tự tay bản đế diệt các người như vậy sẽ hả giận hơn.

Bên trong phòng Ngọc Li thánh sứ đang ngâm mình trong bồn nước, hơi nước lượn lờ bốc lên làm vẻ đẹp của nàng càng thêm huyền ảo, hơi ẩm từ trong nước truyền đến cơ thể tạo cho nàng cảm giác vô cùng dễ chịu một lúc sao những nơi mẫn cảm trên cơ thể nàng lại truyền đến cảm giác ngứa vô cùng khó chịu một bàn tay nâng lên nhẹ nhàng xoa lấy bầu ngực cao vút đầu ngón tay khẽ chạm hai hạt phấn hồng cảm giác sản khoái truyền đến làm nàng không tự chủ được bắt đầu khẽ rên rỉ, cánh tay còn lại không biết từ lúc nào đã tiến xuống phía dưới ma sát lấy vùng đảo nguyên cảm giác khó chịu phía dưới không ngừng tăng lên một ngón tay đã tiến vào bên trong ngay lập tức nàng giật mình tỉnh lại cố áp chế cảm xúc bản thân.

- Tại sao lại như vậy? không lẽ là tâm ma quấy phá.

Trong lúc nàng suy nghĩ mê mang bên ngoài truyền đến tiếng của Liễu Yên Nguyệt.

- Ngọc Li tỷ tỷ người đã ngủ chưa?

Ngọc Li thánh sứ hít một hơi giữ cho bản thân bình tĩnh.

- Yên Nguyệt có chuyện gì tìm ta sao?

- A cũng không có chỉ là Yên Nguyệt thấy buồn nên muốn tìm tỷ tâm sự.

- Mau vào đi.

Liễu Yên Nguyệt đẩy cửa đi vào liền thấy trong phòng không có ai.

- Tỷ tỷ người ở đâu?

- Ta đang ở trong này.

Nàng nghe được tiếng nói phát ra từ bên trong phòng tắm trên mặt liền nở nụ cười tiến đến.

- Tỷ tỷ người là đang tắm sao?

Ngọc Li thánh sứ nhìn nàng đi đến mỉm cười hỏi.

- Tiểu nha đầu nhà người tìm ta có chuyện không?

- Yên Nguyệt là nhớ tỷ nên mới đến tìm tỷ tâm sự a.

Nàng nói xong liền liếc nhìn thân hình Ngọc Li thánh sứ nhất là bộ ngực kia làm ganh tỵ không thôi.

- Tỷ tỷ để Yên Nguyệt chà lưng cho người được không?

- Ân.

Liễu Yên Nguyệt chạy đến sao lưng nàng trên tay thoa lên một ít tán linh phấn sao đó áp lên lưng Ngọc Li thánh sứ.

- Ngọc Li tỷ tỷ da của người thật mịn, thật trắng a, tỷ tỷ người thấy thoải mái không?

- Ừm, rất dễ chịu.

Nàng nghe Ngọc Li thánh sứ khen trong lòng đắc ý.

- Tỷ tỷ lúc trước trong hoàng cung vì để lấy lòng phụ hoàng muội có học một ít thuật xoa bóp người có muốn thử không?

- Được nếu người làm ta hài lòng nhất định sẽ có thưởng.

Liễu Yên Nguyệt nghe nàng nói liền đứng dậy cởi quần áo, một lúc sau thân hình tươi trẻ đầy thanh xuân của nàng xuất hiện trước mặt Ngọc Li thánh sứ.

- Yên Nguyệt muội muội không ngờ thân hình của muội lại phát triển tốt như vậy.

Liễu Yên Nguyệt nghe nàng khen liền mỉm cười thân hình của nàng vốn không được như thế này nhưng cùng chủ nhân miệt mài tu luyện mới có được thành tựu như hôm nay, nàng tiến vào bồn nước ngồi đối diện với Ngọc Li thánh sứ.

- Tỷ tỷ ngực của tỷ thật lớn a.

Nàng nói xong liền lấy tay sờ thử, Ngọc Li thánh sứ nhận được cảm giác săn khoái từ ngực truyền đến làm nàng muốn rên lên nhưng vẫn cố thể áp chế được, nàng nhanh chóng bắt lấy cánh tay Liễu Yên Nguyệt đang tác quái,

- Không phải nói muốn xoa bóp cho tỷ sao?

- Hi hi muội xoa bóp liền đây.

Liễu Yên Nguyệt tiến lại đặt hai ngón tay lên thái dương của Ngọc Li thánh sứ bắt đầu xoa bóp, động tác của nàng rất nhẹ nhàng, ôn nhu thân thể của nàng cũng từ từ áp lên người của Ngọc Li, nàng vừa xoa bóp thân người vừa nhẹ nhàng chuyển động dùng ngực của mình ma sát với thân thể đối phương một lúc sau liền nghe được tiếng rên nhẹ của Ngọc Li thánh sứ.

- Tỷ tỷ có dễ chịu không?

- Ân...

Yên Nguyệt nhìn thân thể nàng đã ứng đồ liền biết hóa linh tán có tác dụng liền bắt đầu thi triển loạn hồn tiểu pháp hai tay nàng rời thái dương từ từ chuyển xuống vùng vai lưng qua xương quay xanh nhẹ nhàng xoa nắn lấy ngực nàng, Yên Nguyệt nhích người ngồi lên hai đùi của Ngọc Li hai tay vẫn xoa nắn ngực nàng đầu ngón tay không ngừng kiêu khích hai hạt đậu đỏ, phía trên đôi môi nàng tiến đến hôn lên chiếc cổ trắng như thiên nga kia, Ngọc Li cảm nhận trên người truyền đến từng đợt khoái cảm, thân thể không ngừng nóng lên vô cùng khó chịu lại cảm nhận được một thân thể mềm mại mát lạnh phía trước nàng không tự chủ được dùng hai ôm lấy đối phương áp sát vào thân thể của mình, Yên Nguyệt trên mặt nở nụ cười hôn lên đôi môi đỏ mọng

của Ngọc Li.

- Tỷ tỷ có muốn dễ chịu hơn nữa không?

- Ân... dễ chịu...

Nàng nhìn Ngọc Li thánh sư lâm vào mê mang hẳn là do tác dụng của tiểu âm dương trận, Yên Nguyệt tiếp tục hôn môi nàng một tay rời khỏi thánh phong xoa lấy tấm lưng ngọc sao đó chuyển xuống kiều đồn to lớn căn tròn kia, cảm giác săn chắc truyền đến làm nàng có chút ghen tỵ, Yên Nguyệt dời bàn tay còn lại từ trên ngực tiến xuống bụng sao đó là vùng đào nguyên thần thánh bắt đầu ma sát, nàng dùng đôi ngực nhỏ của mình để an ủi đôi ngực to lớn của Ngọc Li thánh sư một bàn tay không ngừng xoa nắn mong tròn, bàn tay còn lại tiến vào bên trong cơ thể, miệng nàng không ngừng hôn lấy, Ngọc Li cảm giác toàn thân như phát hỏa, cảm giác hưng phấn truyền đến làm nàng rên rỉ nhưng đôi môi bị khóa chỉ có thể phát ra âm thanh ô ô cảm giác phong phú bên dưới không ngừng dâng trào nàng có cảm giác như linh hồn mình đang rời khỏi thân thể cuối cùng không nhận được Ngọc Li hét lên một tiếng cả người nàng vô lực dựa vào bồn tắm, Yên Nguyệt đứng dậy nhìn vị thánh sư trước mặt bị nàng làm đến cao trào hai mắt khép hờ trên miệng vẫn còn chảy nước liễn lộ ra nụ cười đắc ý nàng tiến ra khỏi bồn tắm nhặt lên y phục mặc vào trước khi đi lại tiến đến sờ lấy cặp ngực Ngọc Li lần nữa.

- Ngọc Li tỷ tỷ người tiếp tục nghỉ ngơi lần sao Yên Nguyệt lại đến hầu hạ người.

Nàng nói xong liền đi ra khỏi phòng, bên trong Ngọc Li thánh sư vẫn còn vô lực dựa vào bồn tắm hai mắt khép hờ như vẫn đang trong cơn mơ.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Lưu ảnh thạch

Lâm Thần ngồi bên trong thần lô đỉnh tu luyện liền cảm nhận được một tia dao động liền biết Liễu Yên Nguyệt đến tìm, để tránh thời điểm quan trọng bị người khác quấy nhiễu nên hắn đã dạy nàng cách dùng linh hồn khẽ ướt để liên lạc, ý niệm vừa động Lâm Thần liền xuất hiện trong phòng.

- Vào đi.

Liễu Yên Nguyệt nghe được liền đẩy cửa bước vào, Lâm Thần nhìn về mặt nàng trần đầy đắc ý xem ra kế hoạch của hắn hơn phân nửa đã thành công.

- Có chuyện gì?

- Chủ nhân chuyện mà người giao phó Yên Nguyệt đã hoàn thành.

- Ta đã biết còn chuyện gì nữa không?

Nàng nhìn hắn lạnh nhạt liền mỉm cười chạy đến bên cạnh ôm lấy một cánh tay của Lâm Thần áp sát vào bộ ngực sữa của nàng khẽ lắc vài cái.

- Chủ nhân người không định ban thưởng cho Yên Nguyệt sao?

Lâm Thần quay sang nhìn nàng cười như không cười nói.

- Không phải lần trước đã ban thưởng rồi sao?

Liễu Yên Nguyệt bấu môi nàng tiếp tục lắc cánh tay Lâm Thần.

- Lần trước khác lần này khác người không biết đầu Yên Nguyệt vì hoàn thành nhiệm vụ cho người đã chịu rất nhiều khổ cực.

- Thật sao?

Nàng thấy hắn tin liền tục gật đầu hai mắt lại phối hợp đỏ lên.

- Chủ nhân lần này Yên Nguyệt thật sự hi sinh rất lớn nô tỳ vì thi triển loạn hồn tiểu pháp nên luôn phải giữ bản thân bình tĩnh, Ngọc Li thánh sư thân thể lại làm cho người khác ghen tỵ ngực nàng vừa lớn lại vừa mềm, mong lại to tròn săn chắc, làn da không những trắng lại vô cùng mềm mịn còn nữa nhất là tiếng rên của nàng ta thật sự như yêu nữ câu hồn đoạt phách a Yên Nguyệt phải cố gắng hết sức mới có thể giữ vững bản tâm không bị nàng mê hoặc để hoàn thành nhiệm vụ cho người.

Liễu Yên Nguyệt nói xong lại nhìn chủ nhân của nàng hai mắt trong sáng như bảo thạch đã chứa đầy nước bộ dáng vô cùng đáng thương, Lâm Thần nhìn nàng diễn kịch trong lòng cũng sinh ra ảo giác giống như hắn bắt nàng làm chuyện này là vô cùng thất đức, thương thiên hại lý.

- Được rồi người khổ cực như vậy lần này lại muốn ban thưởng thứ gì?

Nàng nghe thấy hân đồng ý hai mắt chớp vài cái liền trong sáng như sao mỉm cười dựa vào người Lâm Thần.

- Yên Nguyệt biết chủ nhân sẽ không để nô tỳ chịu ủy khuất.

- Được rồi mau nói đi muốn ta thưởng thứ gì?

Nàng nghe hân hỏi liền mỉm cười hai con ngươi linh hoạt đảo một vòng liền đứng dậy tiến đến trước mặt Lâm Thần ngồi lên đùi hai tay vòng qua ôm lấy cổ hân.

- Nô tỳ muốn thi triển loạn hồn tiểu pháp nhưng lần này chủ nhân không được chống trả.

Lâm Thần cảm nhận được hơi thở như lan truyền đến trên mặt xuất hiện một nụ cười tà dị.

- Người thật muốn làm như vậy sao?

Nàng nghe hân hỏi liền gật đầu khẳng định.

- Người nhất định sẽ hối hận.

Liễu Yên Nguyệt trực tiếp tiến đến hôn hân, Lâm Thần ý niệm vừa động hai người liền tiến vào bên trong thân lô đỉnh, Liễu Yên Nguyệt mạnh bạo đẩy Lâm Thần nằm xuống giường còn bản thân nàng lại cười lên thân thể hân nâng giờ tay lên đầu rút lấy chiếc trâm ném đi mái tóc đen dài buông xuống làm cho nàng càng thêm quyến rũ, Yên Nguyệt nhìn chủ nhân đang nằm bên dưới trên miệng nở nụ cười phong tình hai mắt trở nên vũ mị như muốn câu hồn, nàng cảm thấy bên dưới có một thứ gì đó đâm mình liên khê lặc eo tăng thêm khoái cảm, thân thể nàng như linh xà không ngừng uốn éo hai tay nàng bắt đầu cỡi y phục mỗi động tác đều kết hợp hoàn mỹ với thân thể, hai đùi nàng vẫn kẹp chặt lấy hân, Liễu Yên Nguyệt cuối người xuống thân thể nàng nhẹ nhàng đè lên người Lâm Thần gương mặt nàng kề sát với hân đôi môi khê mở chiếc lưỡi nhỏ liếm nhẹ qua miệng hân sao đó liền thu lại.

- Chủ nhân Yên Nguyệt có xinh đẹp không?

- Đẹp.

Yên Nguyệt nghe hân nói nụ cười trên mặt càng vũ mị.

- Đêm nay Yên Nguyệt sẽ là người của chủ nhân.

Nàng hôn lướt qua môi Lâm Thần sao đó thân thể từ từ trường xuống những nơi nàng đi qua y phục của hân liền biến mất, Yên Nguyệt nhẹ nhàng nắm lấy thứ to lớn đang ngấn đầu kiều ngạo kia, bàn tay nhỏ khê nắm lấy nàng kê đôi môi đỏ mọng đến lại liếc nhìn Lâm Thần, nụ cười tà dị trên khuôn mặt Lâm Thần càng thêm đậm tiểu nha đầu này đúng là không biết sống chết lại đi dùng mị thuật với một đám đế, Liễu Yên Nguyệt thấy Lâm Thần say mê nhìn nàng trong lòng dặt ý lần này nàng nhất định có thể chinh phục được chủ nhân, nàng một tay cầm lấy tiểu đệ của hân không ngừng hầu hạ một tay lại tự an ủi bản thân, nàng cảm thấy thời cơ đến liền ngồi lên người của Lâm Thần một tay cầm lấy dương vật của hân tay còn lại tách lấy tiểu cô nương của nàng sao đó ngồi xuống, khoái cảm truyền đến làm nàng rên lên một tiếng, Liễu Yên Nguyệt sao khi ngồi xuống liền cắn răng chịu đựng nàng không nhút nhát thân thể nàng muốn chủ nhân của mình phải cầu xin nàng, Lâm Thần nhìn nàng chịu đựng liền bật người dậy một tay ôm lấy eo Yên Nguyệt một tay còn lại đánh lên cái mông nhỏ của nàng.

- Tiểu nha đầu người đúng là không sợ trời đất gì hết, hôm nay ta sẽ dạy người âm dương thể tránh sao này bị người khác khi dễ.

Lâm Thần nói xong liền nhất nàng lên tiểu đệ của hân cũng rời khỏi cơ thể nàng, hân đặt Yên Nguyệt quỳ trên giường để hai tay nàng chống phía trước sao đó điều chỉnh phương hướng liền tấn công, Liễu Yên Nguyệt chưa kịp phản ứng liền cảm nhận cảm giác sung sướng truyền đến nàng rên lên một tiếng hai mà đồ ừng, nàng chưa từng cùng hân trải qua tư thế xấu hổ như thế này cảm giác phong phú từ hạ thể truyền đến làm đầu óc nàng trở nên mơ hồ chỉ còn biết rên rỉ tận hưởng.

Một canh giờ sao.

- Chủ... nhân... ân... hay là đổi một tư thế... khác... a.

Liễu Yên Nguyệt bị Lâm Thần đặt nằm nghiêng trên giường một chân của nàng bị hân gác lên vai chân còn bị hân ngồi lên không ngừng tiến công.

Ba canh giờ sao.

- Chủ nhân... người vẫn chưa... ban thưởng xong sao...

Liễu Yên Nguyệt bây giờ ngay cả nói chuyện cũng không còn khí lực.

- Người vì ta khổ cực như vậy tất nhiên ta không thể keo kiệt được.

Năm canh giờ sao.

- Chủ nhân... có thể cho Yên Nguyệt nhận... nhận gộp không...

Nàng cảm thấy cơ thể mình đã hoàn toàn vô lực ngay cả hai mắt cũng không muốn mở, Lâm Thần biết nàng đã đến cực hạn liền tăng tốc hất rống lên một tiếng phóng xuất toàn bộ vào bên trong. Yên Nguyệt cảm giác một luồng khí nóng tràn đến liền biết đại nạn đã qua, Lâm Thần nhìn nàng tóc mây tán loạn vô lực nằm trên giường tiến lại.

- Ta đã nói người nhất định sẽ hối hận.

Nàng cố mỉm cười lắc đầu nhìn hắn.

- Đối với chủ nhân Yên Nguyệt mãi mãi không hối hận.

Liền Yên Nguyệt nói xong liền chìm vào trong giấc ngủ để Lâm Thần đứng ngăn người, hắn nhớ được 10 vạn năm trước đây cũng đã từng có người nói với hắn câu nói như vậy, Lâm Thần thật sự hi vọng năm đó các nàng bị một thánh nhân bắt đi hay bị phong ấn một nơi đó như vậy hắn sẽ có cơ hội tìm lại các nàng mặt dù biết hi vọng này rất mong manh.

- Ta nhất định sẽ đưa bọn chúng đến trước mặt nàng.

Bên trong một căn phòng Trần Kế Nam đang luyện công một bóng người áo đen vụt qua xuất hiện trước mặt hắn.

- Nàng đến rồi sao?

- Tổ chức lần này rất quan tâm đến tin tức của người lần này đặc biệt phái đến một vị tôn giả chỉ huy chúng ta hành động.

- Người yên tâm bên này ta chuẩn bị sẵn chỉ đội tôn giả đến là có thể ra tay.

Nữ nhân gật đầu một lúc sao lại lên tiếng.

- Linh nhi thế nào rồi?

- Nó hiện tại rất tốt đã tu luyện đến trúc cơ đỉnh phong không bao lâu nữa sẽ tiếng vào kim đan cảnh.

Nàng nghe Trần Kế Nam nói trong mắt lóe lên vài tia vui vẻ.

- Khi nào tôn giả đến ta sẽ thông báo cho người.

Nàng vừa nói xong liền biến mất như chưa từng xuất hiện, Trần Kế Nam nhìn theo phương hướng nàng rồi đi thờ dài.

- Xem ra nàng vẫn chưa tha thứ cho ta.

Lâm Thần đang tu luyện âm dương quyết chợt mở mắt hắn cảm nhận được có người đang đi đến phòng hắn.

- Lâm Thần sư huynh chương môn có việc gọi huynh đến.

- Ta biết rồi.

Lâm Thần rời giường thần thức tiến vào thần lô đỉnh Liễu Yên Nguyệt vẫn còn ngủ say bên trong, hắn đi theo tên đệ tử đến trước một căn phòng.

- Giáo chủ đang ở bên trong.

Lâm Thần đẩy cửa tiến vào liền thấy Trần Kế Nam đang đứng trên tay còn cầm một chiếc hộp ngọc hắn liếc nhìn xung quanh chỉ thấy hai chiếc kệ bên trên chứa đầy hộp ngọc.

- Lâm Thần người có biết đây là thứ gì không?

Lâm Thần nhìn chiếc hộp trong tay Trần Kế Nam bên trong chứa hai viên lục thạch trong suốt, hắn liếc qua liền nhận ra hai viên lục thạch chính là lưu ảnh thạch.

- Đệ tử không biết.

Trần Kế Nam nghe hắn trả lời liền mỉm cười đặt chiếc hộp ngọc trên kệ.

- Đây là lưu ảnh thạch có thể dùng để lưu lại một vài hình ảnh, rất thần kì đúng không?

- Đúng là rất kì diệu.

- Ha ha trên đời này còn rất nhiều thứ kì diệu mà người chưa nhìn thấy chỉ cần người đạt đến một mức độ nhất định sẽ có người mang chúng đến cho người.

- Giáo chủ hôm nay người gọi đệ tử đến đây chính là nói chuyện này sao?

- Tất nhiên không phải hôm nay ta gọi người đến chủ yếu là muốn người tham gia đợt thí luyện hằng năm của bốn giáo.

Lâm Thần nhìn tên giáo chủ đứng trước mặt chân mày khẽ nhíu đại hội thí luyện diễn ra bên trong Thương Sơn cốc theo hần tính toán bọn người thánh hỏa giáo sẽ không cho hần tham gia mới đúng.

- Đệ tử sẽ tham gia.

Trần Kế Nam nghe hần đồng ý liền mỉm cười cầm lấy một chiếc hộp ngọc.

- Ngoài chuyện này ra hôm nay ta gọi người đến đây là để tặng cho người một món đồ, người có thể chọn lấy một chiếc hộp ngọc trên kệ.

Lâm Thần nhìn qua hai chiếc kệ bên trên ít nhất cũng có hơn 100 chiếc hộp tất cả đều làm bằng ngọc.

- Đa tạ giáo chủ ban thưởng đệ tử muốn chọn lấy lưu ảnh thạch trong tay người.

Trần Kế Nam đặc chiếc hộp lên kệ thâm ý nhìn hần.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Tự thân sa lưới

- Lâm Thần người nên biết đôi khi những thứ người đã thấy chưa hẳn là tốt nhất.

- Đệ tử hiểu.

- Vậy người vẫn muốn chọn lưu ảnh thạch?

- Đúng.

Trần Kế Nam thờ dài bàn tay vừa đóng chiếc hộp bay đến chỗ Lâm Thần.

- Lâm Thần để trở thành cường giả ngoài thiên phú còn phải biết suy nghĩ.

Lâm Thần tiếp lấy chiếc hộp thu vào giới chỉ khóe miệng hiện lên một đường cong.

- Đa tạ giáo chủ chỉ điểm đệ tử hiểu rõ.

- Được rồi người lui ra đi.

Lâm Thần đi ra bên ngoài ánh mắt nhìn lên bầu trời.

- Xem ra bọn người thánh hỏa giáo sắp bắt đầu hành động ta cũng nên chuẩn bị một chút lễ vật hay không?

Hần đang định tiến về phòng trước mặt lại xuất hiện một bóng người cản lại.

- Người đi theo ta.

Trần Tiểu Linh nói xong liền bước đi vừa đi được vài bước nàng liền dừng lại.

- Đây người có nghe bốn cô nương nói gì không?

- Người đang nói chuyện với ta sao?

Nàng nghe hần hỏi tức đến bộ ngực nhỏ không ngừng lên xuống.

- Ở đây chỉ có hai người bốn tiểu thư tất nhiên là đang kêu người, mau đi theo bốn tiểu thư.

- Ta không có hứng thú.

Lâm Thần nói xong liền xoay người bước đi Trần Tiểu Linh đột nhiên hiện ra phía sau hần một chưởng đánh vào sao đầu Lâm Thần làm hần bất tỉnh, nàng ôm hần hai mắt liên tục liếc xung quanh không nhìn thấy ai liền mang Lâm Thần tiến vào căn phòng gần nhất, nàng đặt hần xuống từ bên trong giới

chỉ lấy ra một đoạn dây bắt đầu trói người.

- Ai bảo người làm ta tức giận lần này xem bốn tiểu thư trừng trị người như thế nào.

Trần Tiểu Linh từ bên trong giới chỉ lấy ra một cây cọ hướng đến mặt Lâm Thần bắt đầu vẽ loạn, nàng tiến lại gần hất đầu cọ vừa chạm đến mặt liền ngừng lại nhìn khuôn mặt phía trước có chút ngẩn người mày kiếm, mũi cao nhất là nụ cười tạ dị kia làm cho tim nàng có chút chạy loạn.

- Hừ, ai bảo hất làm người ta tức giận lần này xem như là trừng phạt nhẹ.

Trần Tiểu Linh say mê trừng phạt đột nhiên phía sau truyền đến cảm giác đau nhói nàng liền gục lên người Lâm Thần.

- Chủ nhân làm sao giải quyết nàng ta đây?

Liễu Yên Nguyệt ôm lấy nàng lại nhìn thấy khuôn mặt chủ nhân mình khỏe miệng co giật vài cái thật vất vả mới nhìn được không cười, Lâm Thần nhìn Trần Tiểu Linh trước mặt ý niệm vừa động liền thu nàng vào thần lô đỉnh.

- Còn đứng đó làm gì mau qua đây coi trối cho ta.

Nàng tiến đến coi trối thình thoảng lại liếc nhìn khuôn mặt Lâm Thần.

- Chủ nhân Tiểu Linh phải làm sao đây?

- Người trước vào thần lô đỉnh coi lấy y phục của nàng giả trang nàng ta.

Lâm Thần lấy ra một chiếc khăn lau đi khuôn mặt hất dùng thần thức kiểm tra vài lần đến khi chắc chắn không bị ai theo dõi liền tiến vào thần lô đỉnh, Lâm Thần vừa tiến vào liền thấy Liễu Yên Nguyệt đang tự thay y phục, Trần Tiểu Linh nằm trên giường chỉ còn lại một bộ nội y, Liễu Yên Nguyệt đang thay y phục cảm giác có người nhìn liền quay lại nàng a lên một tiếng hai tay che ngực lùi về phía sau vẻ mặt hoảng sợ.

- Chủ... chủ nhân... người... người muốn làm gì?

Lâm Thần nhìn bộ dáng nàng như cừu non gặp sói liền biết thiên phú tiểu nha đầu này lại phát huy.

- Người mau chóng mặc y phục vào ta sẽ giúp người dịch dung.

Thấy không gạt được Lâm Thần nàng liền ngoan ngoãn mặc y phục vào, Lâm Thần tiến đến hai tay di chuyển trên mặt Yên Nguyệt vài cái sao đó hai người rời thần lô.

- Chủ nhân đã dịch dung xong rồi sao?

- Người nhìn thử xem.

Liễu Yên Nguyệt từ bên trong giới chỉ lấy ra một cái gương kiểm tra, nàng nhìn hình ảnh trong gương liền há to miệng.

- Thật sự là rất giống Tiểu Linh a.

Nàng nhìn qua Lâm Thần ánh mắt tràn đầy hưng phấn.

- Chủ nhân người có thể dạy ta thuật dịch dung hay không?

- Có thể, người mau đi ra bên ngoài nếu không sẽ có người nghỉ ngơi.

Liễu Yên Nguyệt nghe chủ nhân mình đồng ý liền vui vẻ rời đi, một lúc sau Lâm Thần đi ra tiến về phòng mình tiếp tục tu luyện, đợi đến khi chắc chắn không bị ai theo dõi ý niệm vừa động hất liền xuất hiện bên trong thần lô đỉnh, Trần Tiểu Linh nằm trên giường thân chỉ mặc một cái nội y màu đỏ làm nổi lên làn da trắng bóng của nàng hai ngọn núi nhỏ tuy chưa phát dục hoàn thiện nhưng vẫn kiêu ngạo đứng thẳng, eo nhỏ nhắn, chân thon dài rất có tim chất trở thành mỹ nữ.

- Là người tự tìm đến không thể trách được ta.

Lâm Thần tiến đến coi xuống nội y của nàng thân thể bạch ngọc hoàn toàn bại lộ trước mặt hất, một tay Lâm Thần đặt tại đan điền khẽ ấn xuống ngay lập tức một ngọn lửa từ bên trong thân thể nàng bay ra ẩn hiện vài tia lôi điện, Lâm Thần nhìn ngọn lửa trên không trung khỏe miệng cong lên.

- Lôi hỏa song hệ xem ra thân thể của nàng thật không đơn giản.

Hất truyền một tia linh lực vào bên trong cơ thể nàng, Trần Tiểu Linh nhũ mại cặp mi dài rung động nàng cảm thấy đầu mình đau nhói hai mắt từ từ mở ra.

- Người tỉnh rồi sao?

Nàng vẫn mơ màng chỉ ân một tiếng hai tay xoa đầu, Lâm Thần một tay tiến đến chạm đến bộ ngực nhỏ của nàng đầu ngón tay nhẹ nhàng lướt qua da thịt trơn bóng, Trần Tiểu Linh cảm giác được thân thể bị xâm phạm liền bật người dậy hai mắt trở nên tỉnh táo.

- A...

Nàng nhìn thân thể của mình hoàn toàn bại lộ ra bên ngoài hai tay ôm trước ngực hai chân co lại dựa vào tường ánh mắt hoảng sợ nhìn về phía Lâm Thần.

- Người... người muốn làm gì?

Nàng nhìn hấn không trả lời trong lòng có chút hoảng.

- Ta là thiếu giáo chủ nếu người dám đụng vào ta phụ thân nhất định sẽ giết người.

Lâm Thần nghe nàng uy hiếp trên khuôn mặt xuất hiện nụ cười lạnh.

- Người đang nói đến Trần Kế Nam sao ta còn không để hấn vào mắt.

Nàng nhìn hấn đi đến theo bản năng hai tay ôm chặt cơ thể.

- Lâm Thần nếu người còn tiến đến ta... ta sẽ hét lên lúc đó mọi người đều biết người là một tên dám tặc.

Lâm Thần tiến đến ngồi lên giường hai mắt tà dị nhìn nàng.

- Người không nhìn xem đây là nơi nào?

Trần Tiểu Linh nghe hấn nói liền liếc nhìn xung quanh căn phòng nàng đang ở vô cùng xa hoa khắp nơi đều có kì trân dị bảo ngay cả vách tường đều làm từ linh thạch trong suốt.

- Người... người đã mang ta đi đâu?

Nàng chắc chắn bên trong thánh giáo không thể có căn phòng như thế này.

- Chuyện này người không cần phải biết từ hôm nay ta sẽ trở thành chủ nhân của người.

Trần Tiểu Linh sao khi hoảng loạn liền lấy lại bình tĩnh nghe hấn nói liền kinh thường.

- Một tên luyện khí tầng 6 sơ kì mà muốn làm chủ nhân của ta sao? nếu như bây giờ người thả bản tiểu thư sao đó làm thuộc hạ cho ta chuyện ngày hôm nay ta có thể bỏ qua cho người.

Lâm Thần không trả lời nàng một tay hấn giờ lên thân thể trần truồng của nàng ngây lập tức bị hút đến ngồi trong lòng hấn.

- Người... người... tên hỗn đản nhà người mau thả bản tiểu thư ra.

Nàng vận linh lực cảm giác trống rỗng từ bên trong cơ thể truyền đến làm nàng biến sắc.

- Người... Lâm Thần người đã làm gì ta? linh lực của ta tại sao lại biến mất?

- Người không cần lo lắng chúng chỉ là bị ta tạm thời phong bế người nhận ta làm chủ ta sẽ khôi phục cảnh giới cho người.

- Đừng hòng, bản tiểu thư có chết cũng không nhận tên hỗn đản như người làm chủ nhân.

Nàng vừa nói vừa kháng cự hai tay không ngừng nắm lấy cánh tay hấn hai chân loạn đạp, Lâm Thần một tay giờ lên đánh xuống cái móng nhỏ của nàng.

- A... người... người...

Trần Tiểu Linh hai mắt nhìn chăm chăm Lâm Thần hai má đỏ bừng bộ ngực nhỏ liên tục phập phồng.

- Người còn làm loạn ta sẽ đánh cái móng của người.

Nàng nghe hấn không những không ngồi yên hay tay nắm lấy tay hấn thân hình không ngừng uốn éo muốn thoát khỏi Lâm Thần, hấn lắc đầu lật ngược nàng lại để Trần Tiểu Linh nằm trên đùi cánh tay liên tục vỗ xuống.

- Ba... ba... ba...

Cảm giác đau đớn từ trên mông truyền đến làm nàng xấu hổ la hét.

- Lâm Thần ngươi là tên hỗn đản không được đánh chỗ đó người chỉ biết ăn hiếp nữ nhân hay sao?

- Lâm Thần đợi bốn tiểu thư thoát được nhất định... nhất định sẽ cho người hối hận.

- Lâm Thần người mau dừng lại ta... ta đau quá.

Lâm Thần nhìn nàng không còn nao loạn hấn liền ôm lấy Trần Tiểu Linh đặt nàng ngồi trên đùi, nhìn nàng bây giờ vô cùng thê thảm hai mắt đầm lệ, hai má đỏ ửng.

- Lâm Thần ta hận người.

Nàng ngồi trên đùi hấn bên dưới bị đánh đến nóng rất bây giờ lại đột nhiên đổi thành cảm giác ngứa làm nàng vô cùng khó chịu.

- Người có nhận ta làm chủ nhân không?

- Không đời nào người mơ đi.

Lâm Thần nhìn hai mắt đầm lệ của nàng bên trong đầy kiên định, nha đầu này còn khó chơi hơn cả Yên Nguyệt.

- Người nhận ta làm chủ ta có thể nói cho người biết tung tích của mẫu thân người.

Trần Tiểu Linh nghe hấn nhắc đến mẫu thân trong lòng liền dao động.

- Người tưởng ta dễ lừa như vậy sao?

- Bên trong cơ thể người có lõi hệ đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thu phục Trần Tiểu Linh

Thân thể Trần Tiểu Linh rung lên lời nói cũng không rõ ràng.

- Làm... làm sao người biết được?

- Ta không những biết được bên trong cơ thể người có lõi hệ mà còn biết tia lõi hệ đó là do di truyền mà có.

Lâm Thần một tay ôm eo nàng tay còn lại không biết từ bao giờ đã đặt lên ngực nàng bắt đầu xoa nắn.

- Phụ thân của người là giáo chủ thánh giáo bên trong cơ thể của người vốn không thể có lõi hệ điều này chứng tỏ tia lõi hệ này được di truyền từ mẫu thân của người nếu như để người khác biết được người nghĩ xem phụ thân của người sẽ chọn chức giáo chủ hay là chọn nữ nhi của mình đây?

Trần Tiểu Linh nghe hấn nói trong lòng nàng bắt đầu rối loạn.

- Phụ thân thương ta nhất người nhất định sẽ chọn ta.

- Thật vậy sao? Nếu hấn ta chọn người tại sao trước đây hấn lại không chọn mẫu thân người? hấn ta có thể bỏ mẫu thân người chọn chức giáo chủ vì sao không thể bỏ người để giữ lấy quyền lực của hấn?

Lâm Thần vừa nói vừa xoa nắn bộ ngực nhỏ của nàng bàn tay còn lại lặng lẽ đi xuống xoa dịu cặp mong vừa mới bị tấn kích, Trần Tiểu Linh ngẩn ngơ nhìn Lâm Thần nước mắt liên tục tràn ra nàng cố gắng lắc đầu miệng liên tục lẩm bẩm.

- Ta không tin... ta không tin... nhất định là người đang gạt ta? Có đúng không? nhất định là người đang gạt ta...

Lâm Thần nhìn nàng hoảng loạn gần như đang rống lên hấn cuối người hôn xuống cặp môi nàng một tay kiểm lấy phía sau đầu không cho nàng trốn thoát chiếc lưỡi mạnh mẽ tiến vào bên trong liên tục khuấy khích, Trần Tiểu Linh mở to đôi mắt hay tay nàng cố gắng đẩy ngực hấn đầu liên tục ngọ nguậy vẫn không thể thoát được một lúc sao hai tay nàng vô lực buồn xuống đôi mắt đẹp nhắm lại.

- Người nhận ta làm chủ nhân ta sẽ giúp người tìm lại mẫu thân thậm chí có thể để Trần Kế Nam đón mẫu thân người quay trở về.

Nàng vẫn không trả lời chỉ mở đôi mắt vô thần nhìn Lâm Thần.

- Người nên biết tương lai ta sẽ có được địa vị siêu nhiên trong thánh điện ta dùng chức đà chủ trao đổi cùng hấn người nghĩ hấn có đón mẫu thân người

trở về không? lúc đó gia đình người lại có một cuộc sống hạnh phúc, mẫu thân người cũng không phải lưu lạc bên ngoài.

- Làm sao ta có thể tin người?

- Người còn lựa chọn sao?

Lâm Thần trên mặt hiện lên nụ cười tà cười xuống hôn nàng, Trần Tiểu Linh không phản kháng nàng nhìn người nam nhân đang ôm lấy nàng ánh mắt tràn đầy phức tạp.

- Nếu người lừa gạt dù ta có chết cũng sẽ kéo người theo.

Lâm Thần nghe nàng nói vẫn tiếp tục hôn lên chiếc cổ thiên nga kia một tay hấn vấn đề trên thánh phong không ngừng xoa nắn một tay còn lại đặt trên mong nàng khẽ bóp vài cái, Trần Tiểu Linh cảm nhận nhiệt độ cơ thể bên trong nàng không ngừng tăng lên cảm giác khó chịu từ kiều đồn truyền đến làm nàng khẽ lắc eo bắt đầu phối hợp, Lâm Thần cúi người hôn lên bộ ngực nhỏ của nàng chiếc lưỡi đảo vài vòng qua hai đầu đỏ, bàn tay từ trên ngực trượt xuống đi qua tiểu phúc bằng phẳng hướng đến vùng đào nguyên thần bí, cảm giác ướt át bên dưới truyền đến hấn biết nàng đã bắt đầu động tình một ngón tay khẽ cắm vào.

- A... người... người đừng động...

Trần Tiểu Linh không nhịn được rên lên một tiếng nàng chưa từng trải qua cảm giác khó chịu như thế này.

- Gọi ta chủ nhân.

Lâm Thần vừa nói một ngón tay khác lại hướng vào bên trong tiếng đến, nàng cảm giác toàn bộ thân thể bắt đầu tê dại liền hướng đến hấn cầu xin.

- Chủ... chủ nhân đừng... đừng động...A.

Trần Tiểu Linh cảm giác cơ thể không ngừng dâng trào nàng hưng phấn hét lên một tiếng một dòng nước ấm bên dưới tràn ra nàng vô lực ngã vào người Lâm Thần hai má ửng đỏ đến chiếc cổ nhỏ cũng chuyển hồng nàng không ngờ mình có thể làm chuyện xấu hổ như vậy trước mặt hấn, hai tay nàng ôm lấy eo Lâm Thần gương mặt nhỏ áp chặt vào ngực hấn, Lâm Thần hai tay ôm lấy eo nàng cuối đầu xuống gần tai nàng.

- Người lúc này là làm sao?

- Ta... người...

- Người gọi ta là gì?

Lâm Thần vừa nói một tay rời eo nàng tiến xuống phía dưới, Trần Tiểu Linh cảm nhận được thân thể rung lên.

- Chủ... chủ nhân người... người đừng động...

- Được ta không động.

Hấn ôm nàng đặt nằm xuống dường như thân thể hấn ép lên cơ thể mềm mại của nàng, Trần Tiểu Linh vẫn tiếp tục ôm lấy hấn gương mặt vẫn giấu bên trong ngực Lâm Thần không ngừng cọ quẹt, hấn truyền vào cơ thể nàng một tia âm dương nhị khí cơ thể Trần Tiểu Linh lập tức buồn lòng Lâm Thần tiến đến hôn lấy đôi môi nhỏ của nàng một tay cầm lấy tiểu đệ của mình chuẩn bị tiến công.

- Aaaa... đau... Linh nhi đau quá...

Lâm Thần ngừng động tác tiếp tục an ủi nàng một lúc sao tiến rên rỉ không ngừng vang lên không lâu sao đó lại một tiếng hét cao vút vang vọng khắp căn phòng Trần Tiểu Linh lần thứ hai đặt cao trào nàng cảm nhận được có một thứ gì đó tiến vào cơ thể của mình sao đó vô lực nằm trên giường hai mắt khép hờ cơ thể vẫn còn co giật, Lâm Thần nằm bên cạnh nàng nhẹ nhàng vuốt ve cơ thể mềm mại của nàng để nàng có thể tận hưởng khoái cảm một lúc sao hấn tiến xuống giường.

- Người tiếp tục nghỉ ngơi.

Lâm Thần nói xong liền tìm một chỗ luyện hóa tia tiên thiên linh khí kia khí tức trên cơ thể hấn không ngừng tăng lên đến khi hấn mở mắt liền đạt đến luyện khí tầng 6 đỉnh phong, ý niệm vừa động hấn liền xuất hiện trong phòng, Liễu Yên Nguyệt đang ngồi trên giường bị hấn nhảy dựng lên hai tay liên tục vỗ lấy bộ ngực nhỏ.

- Chủ nhân Tiểu Linh thế nào rồi.

- Nàng ta đang nghỉ ngơi.

- Chủ nhân đúng là lợi hại Tiểu Linh muội muội ngang bướng như vậy không ngờ chưa được nửa ngày liền bị người thu phục.

Liễu Yên Nguyệt vừa nói hai mắt liên tục xoay chuyển về mặt biểu hiện sùng kính.

- Người làm sao trở về đây?

Nàng trên mặt liền hiện lên vẻ đắc ý.

- Yên Nguyệt sao khi rời khỏi nơi đó liền đi tìm một nữ đệ tử, sao khi kéo nàng ta về phòng nô tỳ nói muốn xuống núi chơi nên cùng nàng đòi y phục nô tỳ phải liên tục dọa nạt, dụ dỗ cuối cùng còn đưa nàng ấy hai linh thạch hạ phẩm nàng ta mới chịu giúp.

- Người đang muốn đòi linh thạch với ta sao?

Nàng nghe hắn nói liền lắc đầu liên tục.

- Yên Nguyệt không dám chỉ là lúc trước chủ nhân đã hứa sẽ đại nô tỳ thuật dịch dung...

- Người yên tâm ta đã nói nhất định sẽ giữ lời.

Liễu Yên Nguyệt nghe được hắn nói hai mắt sáng ngời tràn đầy hưng phấn.

- Yên Nguyệt đa tạ chủ nhân.

Lâm Thần từ bên trong giới chỉ lấy ra một bình tán linh phấn đưa cho nàng.

- Người tiếp tục thi triển loạn hồn tiểu pháp với Ngọc Li thánh sứ lát nữa ta sẽ đại người thuật dịch dung đợi nàng mê mang người hãy biến thành bộ dáng của ta.

Lâm Thần ý niệm vừa động hai người liền tiếng vào bên trong thần lô đỉnh hắn truyền vào đầu Liễu Yên Nguyệt một số kiến thức dịch dung để nàng tự tu luyện bản thân hướng Trần Tiểu Linh đi đến, Lâm Thần tiến vào liền nhìn thấy nàng đang cầm lấy mấy cọng tóc quơ qua quơ lại, trên miệng không ngừng lẩm bẩm.

- Người như thế nào rồi?

Nàng vừa thấy Lâm Thần tiến vào liền bước xuống giường đứng một bên cuối đầu.

- Linh nhi tham kiến chủ nhân.

Trần Tiểu Linh ngẩng mặt lên nhìn Lâm Thần trong đôi mắt sáng đầy vẻ say mê.

- Đa tạ chủ nhân quan tâm Linh nhi cảm thấy cơ thể rất tốt.

- Ta có một số chuyện muốn hỏi người nếu người không muốn có thể không cần trả lời.

- Chủ nhân yên tâm Linh nhi biết được nhất định sẽ trả lời.

Lâm Thần nhìn nàng gật gật đầu.

- Công pháp lõi hệ bên trong cơ thể của người là phụ thân người truyền dạy sao?

Trần Tiểu Linh nghe hắn hỏi liền lắc đầu.

- Không phải là do một nữ nhân thần bí đại cho Linh nhi.

- Là do phụ thân người mời đến sao?

- Đúng vậy.

Lâm Thần nghe nàng trả lời trên mặt nở nụ cười quen thuộc.

- Không phải người luôn muốn biết tung tích của mẫu thân người sao? Nếu ta đoán không lầm vị sư phụ thần bí kia có liên quan đến mẫu thân của người.

Nàng nghe Lâm Thần nhắc đến mẫu thân liền có chút kích động.

- Chủ nhân người nói thật sao?

- Ta cũng chỉ là suy đoán một giáo chủ thánh hóa giáo lại để nữ nhi mình học công pháp thánh lõi giáo với lại trên đời này lại có phụ thân đưa nhi tử mình cho một người không thân thuộc đại đồ sao? Nói không chừng...

- Chủ nhân ý người muốn nói nàng ta rất có thể là mẫu thân ta sao?

Lâm Thần gật đầu lại lắc đầu.

- Có thể là mẫu thân người cũng có thể là người thân của nàng ấy.

Trần Tiểu Linh càng nghe hẳn nói càng kích động hai mắt đã động nước.

- Nếu bà ta thật sự là mẫu thân của ta tại sao bao nhiêu năm nay lại không nhận ta chứ?

- Có thể là nàng ta có nỗi khổ nếu người muốn biết ta có thể giúp người.

Nàng hai tay lau lấy nước mắt hai mắt mong chờ nhìn hẳn.

- Chủ nhân người có thể giúp được Linh nhi sao?

Lâm Thần ý niệm vừa động một bàn tay hình thành đánh vào cái mong nhỏ của nàng làm Trần Tiểu Linh rên lên một tiếng hai tay hướng ra sao bảo vệ kiều đồn của mình đồ mắt nhìn Lâm Thần.

- Sao này không được phép nghi ngờ, ta nói được sẽ làm được.

Lâm Thần phát tay trước mặt hẳn liền xuất hiện hai bình dược liệu.

- Đây là tán linh phấn cùng mê hồn phấn người chỉ cần bôi hai thứ này lên người của nàng ta sẽ có cách giúp người.

Nàng cầm lấy hai bình dược liệu ánh mắt nhìn Lâm Thần lại có thêm vài tia ôn nhu.

- Linh nhi đa tạ chủ nhân.

Lâm Thần đại cho nàng cánh liên hệ bằng linh hồn khế ước, thần lô đỉnh lại nói sơ cho nàng về chuyện của Liễu Yên Nguyệt cùng Ngọc Li thánh sứ.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Nữ nhân áo đen

- Đúng rồi người hiện tại đang ở trực cơ đình phong cổ áp chế đột phá ta sẽ tìm hội giúp người cũng cố căn cơ.

- Linh nhi hiểu.

- Được rồi người hãy trở về trước đi.

- Linh nhi cáo lui.

Lâm Thần đi tới chỗ của Liễu Yên Nguyệt hẳn nhìn nàng hai tay liên tục loạn động hẳn là đang luyện tập dịch dung thuật.

- Yên Nguyệt.

Nàng nghe được giọng nói của Lâm Thần liền xoay người lại, hẳn thấy được bộ dáng của nàng liền nhíu mày.

- Người đang dịch dung thành ta sao?

Liễu Yên Nguyệt gật đầu liên tục chạy đến bên cạnh Lâm Thần hưng phấn nói.

- Chủ nhân người thấy ta dịch dung có giống người hay không?

- Hừ, bản đế trên đời này chỉ có một không có người thứ hai.

Nàng nghe hẳn nói liền dậm chân một cái biu môi đứng qua một bên.

- Nhưng mà tài dịch dung của người cũng tạm có thể chấp nhận.

- Tất cả là nhờ chủ nhân tận tình chỉ bảo.

Lâm Thần khoé miệng hơi nhếch lên ý niệm vừa động hai người liền tiến ra ngoài căn phòng, Liễu Yên Nguyệt hướng hẳn cuối chào liền nhanh chóng chạy đi, Lâm Thần đứng trong phòng sắc mặt trầm tư.

- Tu vi của ta vẫn là tăng lên quá chậm cứ như thế này không đến mấy vạn năm nhất định ta không thể thành tựu tiên đế.

Trong đầu liên tục suy nghĩ một lát sao hần rời phòng đi đến đan các, Lâm Thần lấy hai bình luyện khí đang mỗi bình có 10 viên đủ để trong thời gian ngắn đột phá đến luyện khí tầng 7 đỉnh phong.

Bên trong một căn phòng khác đang diễn ra cảnh vô cùng nóng bỏng một nữ nhân nằm sấp trên giường trên thân chỉ có một bộ nội y màu đen một nữ nhân khác đang gồi trên mong nàng hai đùi kẹp lấy eo hai tay không ngừng ma sát trên lưng.

- Ngọc Li tỷ tỷ người thấy dễ chịu không?

- Ân... dễ chịu... a... Yên Nguyệt ân muội làm tỷ rất dễ chịu.

- Hi hi Yên Nguyệt còn có thể làm cho tỷ dễ chịu hơn.

Nàng nói xong thân hình lúi xuống ngồi trên đùi Ngọc Li hai tay xoa bóp cặp mong căng tròn kia, Ngọc Li cảm nhận một luồng khí nóng truyền đến khẽ rên rỉ thần thức nàng trở nên mơ hồ, Yên Nguyệt đứng dậy nhẹ nhàng lật người nàng lại nhìn thân thể mê người trước mặt khoe miệng khẽ mỉm cười nàng nhẹ nhàng ngồi lên bụng Ngọc Li hai tay nắm lấy thánh phong liên tục nhào nặng mỗi nàng không ngừng hôn lên hai hạt phấn hồng.

- Ân... a...

Yên Nguyệt nghe được tiếng rên rỉ mê người của nàng liền nhũm mày khó chịu ngẩng đầu lên hôn lấy đôi môi đỏ mọng của Ngọc Li thánh sứ đến khi thỏa mãn liền ngẩng đầu lên nhìn vào mắt nàng.

- Ngọc Li tỷ tỷ người thoải mái sao?

- Ân... Ngọc Li thoải mái.

- Vậy có phải người cũng nên làm cho Yên Nguyệt thoải mái không?

- Ân... phải.

- Hi hi như vậy mới ngoan.

Liều Yên Nguyệt nhìn nàng hai mắt mờ mịt liền biết tiểu âm dương trận đang phát huy hiệu quả, hai tay nàng choàng qua cổ Ngọc Li kéo nàng ngồi dậy hôn lên môi nàng một cái.

- Ngọc Li tỷ tỷ người biết làm sao để thoải mái, dễ chịu không?

Ngọc Li nghe nàng nói liền mờ mịt lắc đầu.

- Để Yên Nguyệt đại cho tỷ.

Nàng cầm lấy hai tay Ngọc Li thánh sứ đặt lên bộ ngực nhỏ của mình sao đó hai tay nàng cũng bắt lấy bầu ngực của Ngọc Li.

- Tỷ tỷ người làm theo ta.

Yên Nguyệt bắt đầu xoa nắn cặp ngực to lớn vừa mềm vừa mịn kia cảm giác dễ chịu để nàng không muốn buông tay, Ngọc Li thánh sứ rên lên một tiếng sao đó mờ mịt làm theo.

- A Ngọc Li tỷ tỷ người làm nhẹ thôi.

Cảm giác sản khoái từ ngực truyền Yên Nguyệt cũng bắt đầu rên rỉ nàng tiến đến hôn lên đôi môi của Ngọc Li thánh sứ hai chiếc lưỡi nhỏ không ngừng quấn lấy một tay Yên Nguyệt di chuyển xuống phía dưới bắt đầu khiêu khích vùng thần thánh của nàng cảm nhận được bên dưới tràn đầy ướt át một ngón tay của nàng khẽ tiến vào.

- Ân...

Ngọc Li thánh sứ rời khỏi miệng Yên Nguyệt bắt đầu rên rỉ, Yên Nguyệt nhìn nàng thần trí đã triệt để mê loạn khuôn mặt nàng đột nhiên biến đổi trở thành Lâm Thần hai mắt nàng hiện lên u quan vô cùng tà dị.

- Ngọc Li sao này ta sẽ là chủ nhân của người sẽ mang lại sung sướng cho người.

- A... ân Ngọc Li là của chủ nhân người...

- Đúng vậy Lâm Thần là chủ nhân của người.

- Lâm Thần... ân... là chủ nhân Ngọc Li... ân.

Bên dưới không ngừng truyền đến hưng phấn Ngọc Li thánh sứ hét lên một tiếng sao đó cả người dựa vào Yên Nguyệt thân thể không ngừng co rút, Yên Nguyệt ôm lấy nàng vuốt ve vài cái sao đó bắt đầu mặt y phục cho Ngọc Li thánh sứ.

- Ngọc Li tỷ tỷ người thì thoải mái rồi còn Yên Nguyệt vô cùng khó chịu.

Trần Kế Nam đang ngồi trên giường tu luyện chợt mở mắt phía trước xuất hiện một bóng đen.

- Có chuyện gì sao?

- Tôn giả đã đến kế hoạch sẽ thực hiện sớm hơn so với dự định.

- Ta đã biết.

Trần Kế Nam nhìn bóng đen trước mặt giọng điệu có chút chán chừ.

- Nàng đến đây chỉ nói chuyện này thôi sao?

- Ta với người chỉ có thù hận ngoài ra không còn gì hết.

Bóng đen nói xong liền biến mất bên trong phòng chỉ còn lại một mình Trần Kế Nam ánh mắt u buồn nhìn vào màn đêm.

Nữ nhân mặt áo đen sao khi rời phòng liền hướng ra bên ngoài phóng đi nàng vừa đi được nửa đường lại nhìn xuống phía dưới nàng do dự một chút liền ngừng lại, Trần Tiểu Linh đang thất thần ngồi một mình trong phòng suy nghĩ về chuyện mà Lâm Thần nói với nàng, đột nhiên một giọng nói cất lên sao lưng.

- Tiểu Linh.

Trần Tiểu Linh hoảng sợ quay đầu lại liền nhìn thấy một nữ nhân mặt áo đen thở phào một cái trong ánh mắt lóe lên vẻ phức tạp liền biến mất nàng mỉm cười chạy đến.

- Sư phụ sao đến bây giờ người mới thăm đệ tử.

Nàng vừa nói hai tay ôm lấy nữ nhân áo đen mặt không ngừng cọ vào ngực nàng, nữ nhân áo đen mỉm cười một tay vuốt lên tóc nàng giọng nói vô cùng ôn nhu.

- Bản thân ta có nhiều chuyện phải làm đâu có rảnh như nha đầu người.

- Sư phụ rõ ràng không quan tâm đến Linh nhi.

Gương mặt nhỏ của nàng không ngừng cọ vào bộ ngực to lớn kia.

- Người đừng rợn nữa chẳng phải ta đã đến hay sao?

- Sư phụ Linh nhi rất nhớ người.

Nàng vừa nói hai mắt to tròn đáng thương nhìn nữ nhân áo đen.

- Tiểu nha đầu nhà người lại muốn đòi ta thứ gì đúng không?

Trần Tiểu Linh hai mắt xoay chuyển mỉm cười.

- Vẫn là sư phụ hiểu đồ nhi nhất.

Nữ nhân áo đen mỉm cười nàng sờ lên gương mặt Tiểu Linh.

- Được rồi để ta nhìn người một lúc, không tệ đã tu luyện đến trúc cơ đỉnh phong, đợi người tiến vào kim đan cảnh ta sẽ nói chuyện của mẫu thân người cho người biết

- Sư phụ bây giờ không thể nói sao?

Nữ nhân áo đen nhìn nàng khẽ lắc đầu.

- Bây giờ nói ra sẽ ảnh hưởng đến chuyện tu luyện của người.

Nàng nhìn gương mặt thất vọng của Trần Tiểu Linh trong lòng có chút không nỡ liền đẩy nàng ra.

- Được rồi ta còn có việc phải đi người phải cố gắng tu luyện.

- Sư phụ người không ở lại với Linh nhi thêm một chút sao?

- Khi nào có cơ hội ta liền đến thăm người.

Trần Tiểu Linh nhìn nàng muốn đi hai tay vẫn nắm chặt lấy không buông.

- Sư phụ Linh nhi xin lỗi.

Nữ nhân áo đen nghe nàng nói có chút ngán người sao đó sắc mặt đại biến nàng cảm thấy toàn thân vô lực ý thức dần mơ hồ hoảng sợ nhìn Trần Tiểu Linh.

- Linh nhi người...

Trần Tiểu Linh thấy nàng ngã xuống liền tiến đến ôm lấy ý niệm khẽ động trong tay nàng hiện ra một hình bát quái đồ.

Lâm Thần ở bên trong phòng luyện hóa hết hai bình đan dược khí tức luyện khí tầng 7 đỉnh phong từ bên trong cơ thể hần bộc phát ra bên ngoài trong lúc đang cũng cố tu vi âm dương quyết trong cơ thể lại nhận được tín hiệu của Trần Tiểu Linh trên mặt hần liền hiện lên một nụ cười sao đó tiến ra bên ngoài căn phòng.

Bên trong phòng Trần Tiểu Linh nhìn sư phụ mình nằm trên giường ánh mắt vô cùng phức tạp nàng không biết bản thân mình đang làm đúng hai sai, đúng lúc này từ bên ngoài lại tiến vào một người.

- Linh nhi tham kiến chủ nhân.

Lâm Thần gật đầu với nàng sao đó nhìn qua nữ nhân mặt áo đen đang che mặt trên giường.

- Nàng ta chính là sư phụ người sao?

- Vâng.

Hần tiến đến chiếc giường từ khí tức trên người nàng tỏa ra có thể nhận ra nàng đạt đến kim đan cảnh đỉnh phong.

- Người yên tâm ta sẽ không làm tổn thương nàng ta.

- Linh nhi tin tưởng người.

Lâm Thần thu nữ nhân áo đen cùng Trần Tiểu Linh vào thần lô đỉnh sao đó tiến về phòng mình.

Bên trong một căn phòng khác Ngọc Li thánh sứ cảm thấy đầu óc mờ hồ nàng ngồi dậy liền cảm nhận có một cánh tay đang đặt trên ngực mình hù nàng không nhẹ, nàng nhìn qua thấy Yên Nguyệt nằm bên cạnh liền thở phào, nhớ đến cảnh triền miên trong mộng ngày hôm qua làm hai má nàng không tự chủ được đỏ lên một tay nàng lặng lẽ sờ xuống liền cảm nhận hạ thân của mình trở nên lầy lội.

- Ta tại sao có thể như vậy? không lẽ lại bị tâm ma quấy phá sao?

Nàng liếc qua nhìn Yên Nguyệt vẫn đang nằm ngủ cẩn thận dời cánh tay nàng khỏi ngực mình lặng lẽ xuống giường, nàng vừa rời khỏi Liễu Yên Nguyệt liền mở mắt trên mặt hiện lên nụ cười tinh nghịch.

- Tâm ma không có nhưng tiểu ma nữ thì có một con.

Liễu Yên Nguyệt nói xong lười biếng nằm ngủ tiếp đêm qua nàng thật sự rất khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Âm dương loạn hồn trận

Bên trong thần lô đỉnh một nữ nhân mặc áo đen nằm trên giường bên cạnh còn có một nam một nữ.

- Người thật sự muốn biết chuyện của mẫu thân người hay sao?

- Vâng.

- Được rồi ta sẽ giúp người lần này.

- Linh nhi đa tạ chủ nhân.

- Người đi theo ta.

Hai người tiến ra khỏi phòng, nữ nhân áo đen nằm trên giường một lúc, đôi chân mày khẽ nhíu hai mắt từ từ mở ra.

- Ta lúc này là bị làm sao?

Nàng ngồi trên giường hai tay liên tục xoa lấy thái dương cố làm cho bản thân bình tĩnh, cửa phòng đột nhiên mở ra một trung niên nam tử từ ngoài tiến vào.

- Linh Phuong nàng tỉnh rồi sao?

Nữ nhân áo đen ngấn đầu thần sắc mặt biến mất trở nên vô cùng lạnh lùng.

- Trần Kế Nam tại sao người lại ở đây?

- Đây là phòng của ta tất nhiên ta phải ở nơi này.

Linh Phuong sắc mặt khẽ biến nàng lập tức ngồi dậy kiểm tra phát hiện bản thân không bị xâm phạm lạnh lùng nhìn sang Trần Kế Nam.

- Tại sao ta lại ở đây?

- Là Linh nhi đưa nàng đến nàng đột nhiên ngất xỉu nó sợ nàng tẩu hỏa nhập ma nơi mới mang nàng đến đây.

Trần Kế nói xong mỉm cười tiến lại giường.

- Hay là để ta kiểm tra xem thân thể của nàng có bị gì hay không?

Nàng nhìn hấn đang tiếp cận mình trên khuôn mặt lạnh lùng hiện ra nụ cười giễu cợt.

- Người muốn kiểm tra giống như đêm hôm đó hay sao? Có cần ta cởi y phục ra hay không?

Trần Kế Nam nhìn biểu hiện của nàng đứng lại thờ dãi.

- Cũng đã hơn 100 năm nàng còn không tha thứ cho ta hay sao?

Linh Phuong nghe hấn nói trên mặt tràn đầy phẫn nộ.

- Tha thứ cho người nếu như đêm đó tên súc sinh người không cưỡng hiếp ta thì tỷ tỷ cũng không đến nỗi phải đi vào lôi địa, ta cũng không lâm vào tình cảnh như bây giờ, Linh nhi cũng không phải xa mẫu thân nó tất cả đều do Trần Kế Nam người gây nên.

- Linh Phuong nàng cũng biết người ta yêu chính là nàng không phải Linh Bích.

- Người im miệng cho ta.

Linh Phuong rống lên hai mắt như phun lửa bộ ngực tức đến giao động kịch liệt, bên ngoài căn phòng Lâm Thần trên mặt hiện lên một nụ cười tà dị, Trần Tiểu Linh đứng một bên hai mắt đã ửng đỏ.

- Linh nhi người muốn giải quyết nàng ta như thế nào?

- Chủ nhân Linh nhi tất cả đều nghe theo người.

- Được rồi người đi nghỉ ngơi đi việc còn lại ta sẽ thay người giải quyết,

Trần Tiểu Linh nhìn vào bên trong căn phòng trong ánh mắt tràn đầy phức tạp nàng hít một hơi hướng Lâm Thần cuối chào xoay người đi ra bên ngoài, Lâm Thần nhìn nàng rồi đi hai tay khẽ động liên tục đánh ra vài thủ pháp.

Bên trong căn phòng Trần Kế Nam thân ảnh đột nhiên vặn vẹo biến thành một nữ nhân, Linh Phuong vừa nhìn thấy nàng trên mặt đầy kích động.

- Tỷ tỷ là người sao?

Nàng vừa nói từ trên giường đi xuống muốn chạy đến ôm lấy nữ nhân kia.

- Hừ, người còn biết ta là tỷ tỷ của người sao?

Linh Phuong đang lao đến liền đứng lại về mặt kính ngạc nhìn tỷ tỷ mình.

- Tỷ tỷ người...

- Linh Bích ta không có muối muối như người ngay cả tỷ phu mình cũng câu dẫn.

- Tỷ tỷ mọi chuyện không phải là như người nghĩ đâu, muối... muối... là hấn cường hiếp muối.

- Người thật làm ta thất vọng thật uống công bao nhiêu năm nay ta chăm sóc người, Trần Linh Phuong từ nay về sao ta và người không còn liên quan gì với nhau.

Linh Phuong nghe nàng nói gấp đến mức nước mắt cũng tràn ra.

- Tỷ tỷ không phải là như vậy... tỷ tỷ người đừng đi hãy nghe muối giải thích...

Nàng nhìn bóng lưng tỷ tỷ mình dần biến mất thân thể vô lực ngồi trên đất, lúc này trước mặt lại xuất hiện một nam nhân hấn đưa tay đỡ nàng dậy.

- Linh Phuong tỷ tỷ người đã không cần người vậy để ta chăm sóc cho người.

- Trần Kế Nam tất cả những thứ này đều là do người gây ra hôm nay ta phải giết chết người.

Linh Phuong vận linh lực, xung quanh thân thể liên bao bọc trong lõi điện hướng Trần Kế Nam lao đến, Lâm Thần đứng bên ngoài xoay người bước đi.

- Các người cũng không thể trách ta.

Lâm Thần đi đến chỗ của Trần Tiểu Linh thấy nàng đang ngồi trên giường hai mắt đỏ ửng nhìn miếng ngọc bội đang cầm trên tay.

- Nếu người đau lòng ta có thể thả cho nàng đi.

Nàng nhìn thấy Lâm Thần xuất hiện liền xoay người bước xuống giường cung kính đứng bên cạnh hấn.

- Linh nhi không sao.

- Người đang lo lắng cho mẫu thân mình sao?

Lâm Thần nhìn nàng im lặng hai tay vẫn nắm lấy chiếc ngọc bội hấn tiến đến ôm lấy eo nàng.

- Người yên tâm chỉ cần mẫu thân người còn sống ta nhất định sẽ mang nàng về cho người.

Trần Tiểu Linh ngẩn đầu nhìn Lâm Thần hai mắt tràn đầy mong đợi.

- Mẫu thân Linh nhi thật sự còn sống sao?

Lâm Thần nhìn miếng ngọc bội trên tay nàng một tia linh lực tiến vào bên trong liền bị đánh ngược trở lại.

- Miếng ngọc bội này là của mẫu thân người sao?

- Ân.

- Ấn kí bên trong vẫn còn nàng ta hấn là còn sống.

- Chủ nhân thật sự có thể tìm được mẫu thân cho Linh nhi sao?

Nàng vừa nói xong liền cảm thấy đòn bộ mình đau rát ánh mắt hờn dỗi nhìn chủ nhân mình, Lâm Thần liên tục đánh mười mấy cái vào chiếc mong nhỏ của nàng.

- Lân sao còn nghi ngờ chủ nhân của người thì không chỉ có bao nhiêu đây thôi đâu.

- Chủ nhân người thật tàn nhẫn a.

Nàng vừa nói uly khuất nhìn Lâm Thần cảm giác tê dại từ phía dưới truyền đến làm nàng cảm thấy vô cùng khó chịu cơ thể bắt đầu có phản ứng. Lâm Thần cảm nhận cơ thể nàng đang nóng lên hô hấp dồn dập hấn cúi người xuống hôn lấy đôi môi nàng một tay ôm eo một tay tiến vào bên trong y phục của nàng. Trần Tiểu Linh bị hôn đến hai mắt mê li toàn thân vô lực dựa vào người hấn.

- Chủ nhân Linh nhi cảm thấy rất khó chịu.

Lâm Thần nhìn nàng hai mắt mê li, làn da ửng đỏ liền biết tiểu nha đầu này đã động tình hấn đặt nàng nằm trên giường bắt đầu giải khai y phục hai người. Lâm Thần cúi người hôn lên chiếc môi nhỏ của nàng.

- Người đừng suy nghĩ đến chuyện khác hãy thả lỏng tinh thần.

- Ân...

Lâm Thần chuyển người hôn lên vành tai như ngọc kia một tay hấn đặt trên ngực nàng một tay còn lại lặng lẽ tiếng xuống phía dưới bắt đầu khiêu khích, Trần Tiểu Linh cảm nhận khoái cảm mãnh liệt truyền đến thân thể nàng không ngừng vận vạo hơi thở trở nên dồn dập hai tay nàng ôm chặt lấy Lâm Thần.

- Áaaaa...

Hắn nhìn nàng co giật nằm trong lòng không ngờ tiểu nha đầu này lại mẫn cảm đến như vậy đợi nàng dần dần bình phục Lâm Thần tiếp tục tiến công bên trong căn phòng, tiếng rên rỉ không ngừng vang lên mãi đến 4 canh giờ sao mới ngừng lại, Lâm Thần ôm lấy nàng một lúc hấn tiến về phòng luyện công vận âm dương quyết hấp thụ tia linh lực bên trong cơ thể của Trần Tiểu Linh khí tức quanh cơ thể bắt đầu tăng lên một lúc sao đã tiếng vào luyện khí tầng 8 sơ kì.

- Tốc độ vẫn là quá chậm.

Lâm Thần rời khỏi thần lô đỉnh vừa xuất hiện trong phòng liền nhìn thấy Liễu Yên Nguyệt nha đầu này ngồi trên giường miệng liên tục lẩm bẩm bộ dáng như bị ai khi dễ.

- Khục... khục...

Yên Nguyệt thấy chủ nhân mình xuất hiện liền bước xuống giường đi đến bên cạnh.

- Người tìm ta có chuyện gì sao?

- Yên Nguyệt.... thật ra thì...

Lâm Thần nhìn nàng ấp úng nhú mày.

- Là chuyện của Ngọc Li thánh sứ sao?

- Không phải nhiệm vụ ngài giao cho Yên Nguyệt vẫn rất thuận lợi.

- Vậy người đến đây để làm gì?

Liễu Yên Nguyệt cuối đầu giọng nói ngày càng nhỏ.

- Thật ra thì... Yên Nguyệt lo lắng cho chủ nhân đã mấy ngày nay người không liên lạc nên nô tỳ mới đến đây tìm người.

- Tiểu nha đầu người không cần phải giả trang, sao này nếu không có nhiệm vụ người có thể tiến vào thần lô đỉnh tu luyện, đích thân ta sẽ chỉ dẫn người.

- Yên Nguyệt đa tạ chủ nhân.

Nàng ngẩn đầu nhìn hấn trên mặt lại hiện lên vẻ mặt tinh nghịch thường ngày.

- Được rồi người lui xuống đi, à khoang đã, người hãy tìm hiểu xem khi nào người của thánh điện đến đây sao đó bẩm báo cho ta.

- Yên Nguyệt tuân lệnh.

Liễu Yên Nguyệt vừa ra khỏi phòng Lâm Thần liền tiến vào bên trong thần lô xuất hiện trước căn phòng của Trần Linh Phương bên trong một nữ nhân áo đen đang ngồi trên đất đầu tóc rối loạn, hai mắt vô thần, y phục rách nát, miệng không ngừng lẩm bẩm.

- Tỷ tỷ người đừng đi... Trần Kế Nam ta nhất định sẽ giết người... tỷ tỷ không phải là lỗi của muội...

Lâm Thần đứng bên ngoài hai tay bấm khẩu quyết trước mặt hấn hiện ra một hình bát quái đồ chính là tâm của âm dương loạn hôn trận, ý niệm vừa động bát quái đồ biếm mắt hấn mở cửa tiếng vào bên trong đứng trước mặt Linh Phương, nàng ngẩn đầu nhìn nam nhân trước mặt hai mắt mờ mịt.

- Người là ai?

- Ta là người có thể giúp người.

Các đạo hữu thân mến nhằm làm cho câu chuyện trở nên chân thật trong các chương tiếp theo sẽ có một số tình tiết tiêu cực, bạo lực, xxx,... do đó mình đề nghị những bạn dưới 18 tuổi vẫn là không nên đọc. Chân thành cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Trúc cơ cảnh

- Người có thể giúp ta?

- Ta có thể giúp người giết chết Trần Kế Nam cũng có thể mang tỷ tỷ người về bên cạnh người.

- Người thật có thể giúp ta sao? người có thể giết chết Trần Kế Nam? có thể mang tỷ tỷ ta trở về sao?

Lâm Thần cười nhạt bát quái đồ hiện ra trong lòng bàn tay liên tục xoay chuyển cửa phòng đột nhiên mở ra một nam tử từ bên ngoài bước vào.

- Người nhìn xem hần là ai?

Linh Phương nhìn qua sắc mặt chuyển biến hai mắt tràn đầy thù hận.

- Người nhận ta làm chủ ta sẽ giết hần thay người.

Khí tức kim đan cảnh đỉnh phong tỏa ra một luồng kim quang hướng Trần Kế Nam đánh đến, Trần Kế Nam trên mặt hiện lên nụ cười khinh thường tiện tay đánh ra một chiêu đánh nàng bay ngược trở về.

- Trần Linh Phương bây giờ bản giáo chủ đã là nguyên anh hậu kì một tên kim đan cảnh như người cũng muốn giết ta sao?

- Trần Kế Nam tên súc sinh nhà người cho dù ta có chết cũng phải kéo người theo.

Nàng vận linh lực đánh đến, Trần Kế Nam chỉ đứng yên khí tức nguyên anh cảnh tỏa ra ngay lập tức chế trụ được nàng.

- Không biết tự lượng sức.

Hần nói xong liền vỗ một chưởng đánh nàng bay trở về phun máu nằm trên đất.

- Trần Linh Phương bốn tọa coi trọng tỷ muội các người không ngờ người lại muốn giết bốn tọa.

- Trần Kế Nam người nhất định không được chết từ tế.

- Ha ha vậy để ta tiễn người đi trước.

Hần vận linh lực một chưởng vỗ vào đầu đối thủ, Lâm Thần đột nhiên xuất hiện giữa hai người khí tức trên cơ thể bạo phát Trần Kế Nam chỉ cảm thấy một ngọn núi đè xuống thể tấn công ngừng lại quỳ trước mặt Lâm Thần.

- Người nhận ta làm chủ nhân ta có thể để cho người tự tay giết hần.

Trần Linh Phương nhìn thù nhân quỳ trước mặt nàng cố gắng đứng dậy ánh mắt hướng về Lâm Thần.

- Được chỉ cần người phê đi cảnh giới của hần sao đó giao hần cho ta, Trần Linh Phương ta sẽ nhận người làm chủ nhân.

- Được.

Lâm Thần phát tay Trần Kế Nam bị ném đến trước mặt nàng.

- Người xử lí cho tốt ta sẽ ở bên ngoài đợi người.

Hần lác người rời đi bên trong chỉ còn lại Trần Linh Phương đang mỉm cười nhìn thù nhân của mình quỳ trên đất cầu xin tha thứ.

Lâm Thần đi đến phòng của Trần Tiểu Linh nhìn nàng ngồi trên giường vận công tu luyện từ khí tức trên cơ thể xem ra có thể bước vào kim đan cảnh bất cứ lúc nào, Trần Tiểu Linh cảm nhận có người đến liền ngừng việc tu luyện khi nhìn thấy Lâm Thần khỏe mạnh hiện lên nụ cười ngọt ngào.

- Chủ nhân người đến thăm Linh nhi sao?

- Xem ra tinh thần của người rất tốt.

- Chủ nhân yên tâm Linh nhi hiện tại rất tốt.

Lâm Thần đi đến bên giường ngồi xuống trên tay xuất hiện một tờ giấy.

- Người chuẩn bị những thứ này ta sẽ giúp người độ thiên kiếp.

Nàng nhận lấy tờ giấy liếc qua một lần nghi hoặc nhìn Lâm Thần.

- Chủ nhân những thứ này có thể dùng để độ thiên kiếp sao?

Trần Tiểu Linh vừa nói xong đột nhiên sắc mặt ửng đỏ hai tay che lấy cái mong nhỏ của mình lùi lại.

- Linh nhi sẽ lập tức chuẩn bị.

- Khi nào chuẩn bị xong đến gặp ta.

Lâm Thần phát tay Trần Tiểu Linh lập tức biến mất, hần ngồi khoanh chân trên giường tiến hành tu luyện âm dương quyết vừa chờ Trần Linh Phương.

Bên trong một căn phòng khác hai nữ nhân đang quần lấy nhau trên thân thể không một mảnh vải.

- Ngọc Li tỷ tỷ ngực của người hình như lại lớn hơn một ít.

Trên giường Ngọc Li thánh sử hai mắt mê li mặt cho Liễu Yên Nguyệt sờ loạn, tiểu yêu nữ một xoa ngực một tay bóp mong cảm giác săn chắc truyền đến làm thân thể nàng cũng dần nóng lên.

- Ngọc Li tỷ tỷ hôm trước người nói thánh điện sẽ phái người đến đón chủ nhân sao?

- Đúng vậy... ần.

- Tỷ tỷ biết người đó là ai không?

- Ần... ta nghe nói là... là Lạc Nam tôn giả.

Liễu Yên Nguyệt nhú mày tôn giả lần này đến là một tên nam nhân xem ra chủ nhân sẽ gặp phiền phức.

- Tỷ tỷ biết khi nào hần đến không?

- Ta... ta... hai ngày nữa...

- Hi hi tỷ tỷ ngoan thật để Yên Nguyệt thưởng thêm cho người.

Nàng cuối xuống hôn lấy đôi môi Ngọc Li thánh sử một ngón tay lại tiến vào bên trong thánh động trong phòng lại truyền đến âm thanh làm người khác sôi máu.

Lâm Thần ngồi trên giường tu luyện cảm nhận Trần Kế Nam do hần tạo ra đã biến mất, ý niệm vừa động hần liền xuất hiện bên ngoài căn phòng, lúc này cửa phòng mở ra một nữ nhân mặt hắc y từ bên trong đi ra vừa nhìn thấy Lâm Thần liền cuối đầu.

- Linh Phương tham kiến chủ nhân.

- Người đi theo ta.

Lâm Thần xoay người dẫn nàng đến một căn phòng khác, hần tiến đến ngồi trên giường.

- Người là thủ hạ của thánh lôi giáo?

- Vâng.

- Người đến đây làm gì?

- Linh Phương đến để chấp hành nhiệm vụ.

- Liên quan đến ta?

Nàng nghe hần nói hơi chần chờ một lúc mới trả lời.

- Vâng.

Lâm Thần nhìn nàng trên miệng cười lạnh.

- Lần này chỉ có mình người tiến vào Thương Sơn?

- Nhiệm vụ lần này ngoài Linh Phương còn có một tôn giả.

- Tôn giả?

- Đúng vậy lần này thánh điện rất quan tâm đến chuyện của chủ nhân nên đặc biệt phái Tổ Lôi tôn giả đến để chỉ đạo nô tỳ.

- Làm sao ta có thể tin lời người nói.

Linh Phuong tiến lên hai chân quỳ xuống.

- Linh Phuong có thể dùng tâm ma để thể.

- Ta trước giờ không tin lời nói.

Nhìn vị chủ nhân ngồi trước mặt Linh Phuong hai mắt nhắm lại một tay kéo lấy thắt lưng y phục trên người nàng lần lượt rơi xuống chỉ còn lại nội y màu vàng, nàng đứng dậy nhẹ nhàng đi đến bên cạnh Lâm Thần.

- Linh Phuong là người của chủ nhân nô tỳ có thể làm tất cả những thứ mà người yêu cầu.

Lâm Thần một tay ôm lấy eo nàng kéo nàng ngồi lên đùi một tay đặt lên bộ ngực to lớn kia.

- Người thật sự nguyện ý?

- Linh Phuong cam tâm tình nguyện.

Đôi môi nàng chủ động hôn đến Lâm Thần hai tay nàng ôm lấy cổ hân thân thể áp sát vào, Lâm Thần trở mình đè nàng nằm xuống giường hai người vẫn trong tư thế thân mật một tay hân xoa lấy bộ ngực đồ sộ một tay còn lại trường xuống phía dưới, Linh Phuong cảm giác thân thể của mình đang biến hóa những nơi mẫn cảm không ngừng truyền đến cảm giác kích thích để nàng rên lên một tiếng nàng cố di chuyển thân thể để phối hợp, Lâm Thần một đường hôn xuống chiếc cổ nàng sao đó hôn lên bộ ngực cùng hai hạt anh đào đang nhô cao, cảm nhận được bên dưới của nàng truyền đến cảm giác ẩm ướt một ngón tay hân lặn lẽ tiếng vào bên trong.

- Ân...

Linh Phuong rên lên một tiếng hai tay ôm chặt lấy Lâm Thần hai chân quấn lấy eo hân đôi môi đỏ mọng của nàng kề sát tai hân hơi thở như lan tỏa ra.

- Chủ nhân... Linh Phuong muốn... muốn người... ân...

Lâm Thần quỳ trên giường một tay cầm lấy tiểu đê của mình một tay bắt lấy chân nàng bắt đầu tiến công dù sao đây cũng không phải lần đầu của nàng hân không cần ngại thân thương dùng mãnh tiến vào, Linh Phuong nhận được cảm giác phong phú từ hạ thân truyền đến nàng cố gồng phối hợp với hân để tăng lên khoái cảm miệng nàng không ngừng rên rỉ, hai người không ngừng chinh chiến hơn 4 canh giờ mới dừng lại Lâm Thần gào lên một tiếng sao đó nằm trên người Linh Phuong hân nhìn nàng tóc mây tán loạn không biết đã ngắt xiêu từ khi nào, hân lấy một tấm chăn che lại thân thể nàng sao đó ngồi một bên vận chuyển thôn thiên quyết khí tức trên người lưu chuyển không ngừng tăng lên từ luyện khí tầng 8 sơ kì phóng thẳng lên luyện khí tầng 9 đỉnh phong sao đó xong phá trúc cơ cảnh đến khi đạt được trúc cơ tầng hai đỉnh phong thì dừng lại.

Lâm Thần đứng dậy nhìn Linh Phuong vô lực nằm trên giường hân truyền cho nàng một tia linh lực sao đó rời khỏi thân lô đỉnh, tôn giả của thánh lôi điện đến xem ra người của thanh hóa điện cũng sắp đến hân cần phải nâng cao tu vi của bản thân cũng không phải suốt ngày cứ trốn bên trong thân lô đỉnh, hân rời khỏi phòng đi đến đan các lấy hai bình trúc cơ đan sao đó lại đến được các lấy thêm vài loại linh dược cấp cao, người canh giữ bên trong nhìn thấy ngọc bài trên người hân đều tự động nhường đường.

Bên trong một căn phòng Trần Kế Nam đang ngồi uống trà một lão già áo đen cung kính đứng bên cạnh.

- Người nói tiểu tử đó đã là trúc cơ tầng 2 đỉnh phong sao?

- Đúng vậy lão có thể chắc chắn.

- Không lẽ tên này nắm giữ một bộ công pháp cao cấp sao?

Trần Kế Nam vừa nói lão già hai mắt sáng lên công pháp trong mấy ngày có thể tăng lên 4 đại cảnh giới chắc chắn không thể thấp hơn địa cấp thậm chí có thể đạt thiên cấp.

- Giáo chủ chuyện này chúng ta có cần cho thánh sứ biết không?

- Nàng trước sao gì cũng biết, người cứ xem mọi thứ như bình thường là được những việc còn lại tự ta sẽ giải quyết.

- Vây lão xin cáo lui.

Trần Kế Nam nhìn lão già rời đi sắc mặt liền trở nên âm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Hai tôn giả

Lâm Thần đi đến trước phòng liền nhìn thấy Liễu Yên Nguyệt đang đứng trước cửa, nàng cũng nhìn thấy hắn mỉm cười chạy đến.

- Vào trong rồi nói.

Yên Nguyệt chưa kịp mở miệng đã bị hắn cắt ngang chỉ biết dậm chân đi theo sao, hai người tiến vào phòng Lâm Thần xoay người ngồi xuống giường nhìn nàng.

- Người đến tìm ta có chuyện gì?

- Chủ nhân Ngọc Li thánh sứ nói hai ngày nữa tôn giả thánh điện sẽ đến, hắn tên Lạc Nam là hóa thân cảnh sơ kì.

- Còn gì không?

- Yên Nguyệt chỉ biết được chừng đó.

Lâm Thần nghe nàng nói khoe miệng khẽ cong trên gương mặt xuất hiện nụ cười nhạt.

- Yên Nguyệt thời gian này người tiến vào thần lô đình ta sẽ giúp người gia tăng cảnh giới.

- Yên Nguyệt đa tạ chủ nhân.

Hai người tiến vào bên trong thần lô đình Lâm Phàm đưa cho nàng một bình trúc cơ đan sao đó liền tiến đến chỗ của Trần Linh Phương, ý niệm vừa động hắn liền xuất hiện bên trong căn phòng nhìn nàng vẫn nằm trên giường tóc mây tán loạn gương mặt nhỏ ửng hồng giữa đôi mày phượng xuân tình vẫn chưa tan, Lâm Thần khẽ động một tia linh lực tiến vào bên trong cơ thể khôi phục sức lực cho nàng.

- Ân.

Trần Linh Phương tỉnh dậy ánh mắt nhìn Lâm Thần hoàn toàn khác biệt bên trong tràn đầy sùng kính, say mê nàng tiến xuống giường thân thể ngạo nhân xuất hiện trước mặt Lâm Thần.

- Linh Phương tham kiến chủ nhân.

- Mau mặt y phục vào đi.

- Vâng.

Nàng lấy ra một tấm áo choàng màu đen khoác lên cơ thể thành thực của mình sao đó đứng qua một bên.

- Ta có một nhiệm vụ giao cho người, người hãy ở bên cạnh Tổ Lôi tôn giả khi nào hành động dùng âm dương khế ước thông báo cho ta.

- Nô tỳ tuân lệnh.

Lâm Thần phát tay trước mặt nàng đột nhiên xuất hiện hai bình dược liệu.

- Đây là tán linh phấn cùng mê hồn phấn khi nào có cơ hội người lập tức sử dụng.

Linh Phương nhìn hai bình dược liệu trước mặt liền nhớ đến lần trước bản thân vô có ngắt xiú không lẽ nha đầu Linh nhi chính là dùng hai thứ này đối phó mình.

- Vâng.

Sao khi giao nhiệm vụ cho Linh Phương, Lâm Thần nói cho nàng một số chuyện liên quan đến thần lô đình cùng với một số cộng sự của nàng sao đó đưa nàng ra bên ngoài, hắn tiến vào phòng luyện hóa trúc cơ đan, đan được vừa tiến vào cơ thể lập tức biến thành được lực, khí tức trên cơ thể hắn dần tăng lên từ trúc cơ tầng 2 đình phong lên trúc cơ tầng 3 đình phong.

Ngày hôm sau Trần Tiểu Linh đến tìm hắn thông báo thánh giáo thí luyện còn một ngày nữa sẽ bắt đầu sẵn tiện đưa những thứ hắn yêu cầu, hai người tiến vào thần lô đình Lâm Thần đưa nàng đến chỗ Liễu Yên Nguyệt còn hắn đi chuẩn bị tài liệu cho nàng độ kiếp.

Qua ngày tiếp theo 3 người cùng xuất hiện bên ngoài thánh giáo cùng hơn mấy trăm đệ tử tiến vào Thương Sơn cốc thí luyện, lần này thánh giáo chỉ cử 2

trường lão cảnh giới kim đan đỉnh phong cùng 10 chấp sự kim đan sơ kì đi theo, trên đường đi Tiểu Linh cùng Yên Nguyệt liên tục đùa giỡn thảnh thơi lại liếc mắt đưa tình với Lâm Thần làm hắn nhận được vài đạo sát khí, đoàn người đi hơn nửa ngày đã tiến vào Thương Sơn cốc.

- Các người tiến vào bên trong thí luyện nếu như gặp phải nguy hiểm liền phát tín hiệu cầu cứu các vị trường lão cùng chấp sự sẽ nhanh chóng tiến đến đã rõ chưa?

- Rồi.

- Thí luyện bắt đầu.

Bên trong thánh giáo Ngọc Li thánh sư ánh mắt lạnh lùng nhìn Trần Kế Nam.

- Trần giáo chủ tại sao người lại để cho Lâm Thần đi thí luyện?

Trần Kế Nam đặt li trà lên bàn mỉm cười nhìn nàng.

- Thánh sư người cũng biết đây là quy định của thánh giáo chẳng lẽ người quên hay sao?

- Người... Trần Kế Nam chẳng lẽ người không biết tình huống của Lâm Thần hoàn toàn khác với bọn chúng hay sao?

- Đối với ta quy định của thánh giáo là trên hết không có ngoại lệ.

- Tốt nhất là người cầu nguyện cho hắn đừng xảy ra chuyện nhất định sẽ hồi hận.

- Có chuyện gì sao?

Đột nhiên từ bên ngoài phòng truyền đến giọng nói làm hai người biến sắc, một thân ảnh hư không xuất hiện trước mặt hai người.

- Tham kiến Lạc Nam tôn giả.

Ngọc Li thánh sư nhìn thấy người này nét mặt hiện lên vẻ vui mừng, Trần Kế Nam sắc mặt lại âm trầm đến đáng sợ.

- Đứng lên đi, lúc này là các người đang cãi nhau sao?

- Tôn giả Trần giáo chủ...

Ngọc Li thánh sư tiến lên kể ra toàn bộ sự việc, tôn giả liếc nhìn hai người vẻ mặt không biến sắc.

- Ngọc Li người không cần phải để ý ta thấy chuyện này Trần giáo chủ làm cũng không say, người hãy ở lại đây với Trần giáo chủ ta sẽ đi mang tiểu tử kia trở về.

Vừa dứt lời thân hình Lạc Nam tôn giả liền hư không biến mất, Trần Kế Nam sắc mặt âm trầm nhìn Ngọc Li thánh sư lần này Lạc Nam tôn giả không ngờ lại đến sớm hơn hắn dự kiến.

- Ngọc Li thánh sư ta còn có chuyện cần giải quyết xin phép cáo lui trước.

Ngọc Li thánh sư trên mặt hiện lên nụ cười trêu chọc.

- Trần giáo chủ chẳng lẽ người không nghe tôn giả nói gì sao? không lẽ người muốn kháng lệnh.

Nàng nói xong trên tay xuất hiện một tấm thẻ bài màu đỏ, Trần Kế Nam lập tức cảm nhận được một luồng khí tức nguy hiểm ập đến.

Bên trong Thương Sơn cốc ba người Lâm Thần đã đi được vài dặm đường vẫn chưa tìm được một con yêu thú nào.

- Kì lạ không lẽ hôm nay bọn chúng biết thánh giáo thí luyện nên đã trốn hết? lần này nhất định phải nói phụ thân đổi ngày thí luyện.

- Tiểu Linh muội muội theo ta thấy bọn chúng nhất định là bị khí thế của nhân dọa sợ.

Liễu Yên Nguyệt nói xong lại liếc nhìn chủ nhân của mình, hai nàng vừa đi vừa đùa giỡn như hai tiên nữ chốn nhân gian, Lâm Thần đi phía sau đột nhiên ngừng lại bên trong cơ thể âm dương quyết nhận được dao động.

- Không ngờ lại đến nhanh như vậy.

Hai nữ đi trước nghe hắn nói liền khó hiểu quay đầu.

- Chủ nhân là ai đến?

Lâm Thần nhíu mày ánh mắt nhìn về một phía bên trong khu rừng một thân ảnh áo đen hiện ra, hai nàng vừa nhìn thấy người này đều cảm nhận được một

khí tức nguy hiểm liền vận linh lực đứng trước mặt bảo hộ Lâm Thần, thân ảnh áo đen trực tiếp bỏ qua hai nàng ánh mắt lạnh lẽo nhìn Lâm Thần.

- Tiểu tử mau giao công pháp của người ra đây ta sẽ tha người một mạng.

Lâm Thần khước miệng cong lên nhìn lão già.

- Người đến đây không phải để bắt ta hay sao?

- Tiểu tử đừng nhiều lời mau giao ra công pháp nếu không ta giết hai nha đầu này trước.

Lâm Thần không để ý đến lão lại nhìn sang một hướng khác hần cảm nhận được một luồng khí tức mạnh hơn đang tiến đến, bên trong khu rừng lại đi ra hai thân ảnh màu đen, lão già vừa nhìn thấy sắc mặt đại biến quay lưng bỏ chạy.

- Người của thánh hòa giáo từ bao giờ lại sợ chúng ta đến vậy?

Nàng vừa nói thân ảnh đã xuất hiện trước mặt lão già ngọc thủ vỗ đến, lão già áo đen vẫn chưa kịp phản ứng đã bị đánh bay trở về trào máu nằm trên đất thân thể liên tục co giật.

- Người... các người là người của thánh lời tông?

Nữ nhân áo đen tiến lại chỗ lão già một chân giẫm lên ánh mắt liếc nhìn qua ba người sao đó dừng lại trên người Lâm Thần.

- Người là Lâm Thần sao?

- Đúng vậy.

Nữ nhân áo đen nhìn hần bình tĩnh trả lời ánh mắt có chút thương thức.

- Người muốn tự đi hay ta động thủ?

- Ta sẽ đi theo các người.

- Tốt.

Nữ nhân áo đen một chân giẫm xuống lão già lại phun một ngụm máu, Lâm Thần liếc mắt liền biết lão nhân này đã bị nàng phế tu vi, hần quay sang nhìn hai nàng.

- Yên Nguyệt, Linh nhi các người trở về trước đi.

- Chủ nhân người yên tâm Yên Nguyệt sẽ bảo vệ người, người mau chạy đi Yên Nguyệt sẽ cầm chân nàng.

- Hai người không tin ta sao?

- Chủ nhân hay để Linh nhi đi cùng người.

- Ngay cả lời ta nói hai người cũng không nghe?

Hai nàng vẫn còn muốn khuyên hần đột nhiên cảm nhận linh hồn như bị khóa chặt đều lui sang một bên, nữ nhân áo đen nhìn Lâm Thần đi tới khước miệng khẽ cong ánh mắt nhìn Liễu Yên Nguyệt cùng Trần Tiểu Linh như nhìn hai thi thể.

- Nếu người đụng đến hai nàng sao này nhất định sẽ hối hận.

- Chỉ là hai trúc cơ cảnh bốn tọa vẫn chưa để vào mắt.

Nàng nói xong lại liếc mắt nhìn nữ nhân áo đen còn lại, nữ nhân kia hiểu ý khẽ gật đầu.

- Đi thôi.

Ba người rời đi được nửa canh giờ một thân ảnh khác lại xuất hiện ánh mắt nhìn qua thi thể lão già nằm trên đất sắc mặt trở nên âm trầm.

- Không ngờ ta lại đến chậm một bước.

Lâm Thần đi theo hai nữ nhân áo đen được nửa canh giờ liền ngừng lại, hần nhìn xung quanh, bọn họ vẫn còn đang ở trong Thương Sơn cốc.

- Người ở đây trong chừng hần.

Nữ nhân áo đen thân hình lóe lên liền biến mất, Lâm Thần đi đến một gốc cây ngồi xuống tu luyện, một lúc sao nữ nhân kia trở lại trên tay còn mang theo một đầu yêu lang chính xác là một con câu nguyệt yêu lang vương yêu thú cấp 2 đỉnh phong.

- Tôn giả người đây là...
- Cầm miệng, bốn tọa làm việc người có thể xen vào sao?
- Thuộc hạ không dám.

Nữ nhân áo đen một tay bóp cổ yêu lang một tay vận linh lực bên trong lòng bàn tay của nàng hiện ra vài tia lôi hệ, những tia lôi hệ liên tục xuất hiện tạo thành một quả cầu màu vàng to khoảng một đầu ngón tay, đầu yêu lang trên tay nàng cảm nhận được nguy hiểm kịch liệt phản kháng, nữ nhân áo đen vỗ một chưởng lên đầu yêu lang quả cầu lôi điện lập tức tiến vào bên trong, Cầu nguyệt yêu lang hú lên một tiếng thê thảm hai con người từ đen chuyển sang vàng sao đó chuyển sang màu đỏ, lông toàn thân dựng đứng miệng liên tục chảy nước khí tức yêu thú cấp hai đỉnh phong mạnh mẽ bùng phát ra bên ngoài, nữ nhân áo đen khước miệng khẽ cong lên ném con yêu thú đến chỗ Lâm Thần.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Cứu người

Cầu nguyệt yêu lang vừa chạm đất liền hướng Lâm Thần điên cuồng cắn tới, khí tức yêu thú cấp 2 đỉnh phong liên tục phóng ra vây lấy hắn, Lâm Thần ánh mắt bình tĩnh nhìn yêu lang thân thể linh hoạt tránh né lúc cương lúc nhu, lúc nhanh lúc chậm vô cùng quý dị.

- Tên này cũng có chút bản phận.

Nữ nhân áo đen trên khuôn mặt hiện lên vẻ thương thức, ánh mắt nhìn Lâm Thần cũng có chút thay đổi, trong tay Lâm Thần xuất hiện một thanh kiếm ánh kiếm lóe lên trên người yêu lang lại xuất hiện một vết thương, Cầu nguyệt yêu lang càng chiến càng điên cuồng nó hú lên một tiếng hai mắt đỏ rực cắn đến, Lâm Thần nhìn yêu lang tiến đến bên trong con người màu đen lóe lên luồng ánh sáng kì dị hai mắt đỏ rực yêu lang đột nhiên trở nên mờ mịt động tác có chút đình trệ, Lâm Thần dấm bộ pháp thân ảnh hiện lên bên cạnh Yêu lang một luồng ánh sáng hiện lên trên cổ cầu nguyệt yêu lang xuất hiện một vết máu thân thể to lớn ngã xuống, Lâm Thần thu kiếm ánh mắt lạnh lùng nhìn nữ nhân áo đen.

- Không tệ, đáng để thánh giáo bồi dưỡng.

Nàng nói xong quay người tiếp tục bước đi, ba người đi hơn 2 ngày xuyên qua Thương Sơn cốc trên đường nữ nhân áo đen thỉnh thoảng lại bắt yêu thú thử nghiệm với Lâm Thần mới đầu chỉ là yêu thú cấp 2 sau đó là yêu thú cấp 3, trên người Lâm Thần liên tục xuất hiện thương tích đến khi ra khỏi Thương Sơn cốc người hắn đã đầy vết thương.

- Tôn giả có cần trị thương cho hắn không?
- Bản tọa tự có tính toán.

Nàng nhìn qua Lâm Thần đang vận công điều tức khéo miệng hiện lên nụ cười bí hiểm.

- Tạm thời nghỉ ngơi nửa canh giờ sao đi tiếp.

Ba người tìm một chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi, Lâm Thần nhìn qua hai người tìm một gốc cây bắt đầu vận công điều trị thương tích.

- Lâm Thần bốn tọa cảm thấy đói bụng người mau đi tìm vài con yêu thú về đây.

Hắn liếc nhìn nàng sao đó đứng lên tiến vào khu rừng, một lát sau hắn trở lại trên tay cầm theo một con trư yêu, Lâm Thần tách lấy hai đùi trư yêu đem đi nướng ánh mắt nhìn qua hai nữ nhân áo đen.

- Các người là người của thánh lôi giáo sao?

Nữ nhân áo đen nghe hắn hỏi trên mặt tràn đầy khinh thường.

- Tại sao bốn tọa lại phải trả lời người.

Lâm Thần tiếp tục nướng thịt, nữ nhân áo đen thấy hắn không để ý đến mình sắc mặt có chút không tốt ngọc thủ khẽ động một tia sáng màu vàng hướng Lâm Thần bay đến, Lâm Thần cảm giác cánh tay đột nhiên tê cứng không ngừng truyền đến cảm giác đau nhức.

- Vô dụng ngay cả nướng thịt cũng không xong.

Nàng liếc nhìn qua Lâm Thần khước miệng khẽ cong lên xoay người bước đi, ba người đi được nửa ngày trước mặt xuất hiện một thành trì.

- Tôn giả phía trước chính là Thương Mang thành chỉ cần qua khỏi nơi đây chúng ta sẽ tiến vào địa phận thánh lôi giáo.
- Vậy hôm nay tạm thời nghỉ ngơi ở đây.

Thương Mang thành tiếp giáp với hai tiểu quốc cùng với Thương Sơn cốc bên trong không có thường dân chỉ có linh sĩ bọn họ chủ yếu săn bắn yêu thú Thương Sơn cốc bán cho hai quốc gia, bọn người Lâm Thần tiến vào thành tìm một khách điểm nghỉ chân, một tên tiểu nhị vừa thấy có người tiến vào nở nụ cười chào hỏi.

- Khách quan người muốn dùng gì?
- Cho bốn tọa hai phòng trọ.
- Vâng, vâng mời ba vị khách quan vào trong.

Ba người vừa tiến vào bên trong thu hút không ít sự chú ý, hai nữ nhân áo đen đã đeo mặt nạ che đi dung mạo nhưng chỉ vóc người cũng làm cho người khác động dung, một tên đại hán không nhịn được cầm li rượu tiến đến.

- Mỹ nhân cùng bản đại gia uống một li rượu đại gia sẽ cho người 10 linh thạch hạ phẩm thế nào?

Nữ nhân áo đen lạnh lùng nhìn tên đại hán.

- Lũ kiến hôi các người cũng xứng đáng nói chuyện với bốn tọa sao?

Tên đại hán nghe được sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

- Mỹ nhân rượu mời người không uống lại muốn uống rượu phạt sao?

Lời vừa nói xong khí tức kim đan cảnh trên người lập tức tỏa ra, nữ nhân áo đen ánh mắt xem thường như xem một con vật đang biểu diễn.

- Cút.

Nữ nhân áo đen phát ra khí thế một luồng khí tức kinh khủng cuốn đến tên đại hán sắc mặt đại biến cảm giác cơ thể mình như bị một ngọn núi đánh trúng thân thể miệng phun máu bay ra khỏi khách điểm, mọi người xung quanh triệt để yên tĩnh không ai dám liếc nhìn hai nàng, tên tiểu nhị từ dưới bàn bò ra ánh mắt hoảng sợ cuối đầu đi tới.

- Khách quan phòng của các vị đã chuẩn bị xong mời đi theo tiểu nhân.

Lâm Thần đi theo hai người đến trước cửa phòng liền dừng lại.

- Bản tọa cùng tiểu tử này một phòng.

Nàng nói xong liền mở cửa tiến vào bên trong, Lâm Thần nhìn qua nữ nhân áo đen còn lại sao đó cũng tiến vào, nữ nhân áo đen ngồi trên giường nhìn Lâm Thần đi vào khoe miệng hiện lên nụ cười.

- Lâm Thần có phải người đang rất hận bốn tọa hay không?

Nàng nhìn hắn đứng một bên không để ý đến lời nói của mình hai mắt lóe lên hàn khí.

- Bốn tọa thừa nhận tư chất của người rất tốt nhưng trên đời này thất phẩm linh căn cũng không phải mình người có trước khi người chưa đạt được đỉnh cao người cũng không khác gì mấy tên ngoài kia cũng chỉ là một con kiến hôi.

Nữ nhân áo đen rời giường đi đến trước mặt Lâm Thần khí tức trên người tỏa ra ép đến hắn.

- Bốn tọa cho người một cơ hội chỉ cần thần phục ta người sẽ có được tài nguyên vô tận.

Nàng nhìn hắn vẫn nhắm mắt làm ngơ sắc mặt sầm xuống ngọc thủ giơ ra vỗ lên vai hắn, Lâm Thần cảm giác như một ngọn núi lớn đè lên cơ thể hai chân trầm xuống trên sàn nhà xuất hiện vài vết nứt.

- Tôn giả thánh giáo truyền tin đến.

Nữ nhân áo đen nghe được liếc nhìn Lâm Thần tiến ra bên ngoài căn phòng.

- Có chuyện gì?
- Người của chúng ta vừa truyền tin đến lần này thánh hóa giáo phái Lạc Nam tôn giả đến, bên trên yêu cầu tôn giả mau mang Lâm Thần trở về.
- Bốn tọa đã biết.

- Thuộc hạ xin cáo lui.

Nữ nhân áo đen xoay người trở lại vào phòng ánh mắt bất thiện nhìn Lâm Thần.

- Người xuống dưới nói chủ quán làm vài món ăn mang lên cho ta.

Lâm Thần xoay người đi xuống lầu.

- Khoang đã.

Nàng tiến lại đứng trước mặt Lâm Thần ngọc thủ liên tục điểm vài vị trí trên cơ thể hắn.

- Hừ, tốt nhất người biết an phận một chút.

Lâm Thần khẽ vận linh lực cảm thấy kinh mạch toàn thân đã bị nàng phong bế ngay cả đan điền cũng bị cầm cố hắn nhìn nàng đi lại bên giường khòe miệng hiện lên nụ cười nhạt sao đó xoay người tiến xuống lầu, một lát sau hắn quay trở lại trên tay mang theo mấy món ăn.

- Người để một nửa trên bàn một nửa còn lại mang cho nàng ta.

Nữ nhân áo đen ngồi trên giường đều tức ánh mắt không thèm liếc nhìn Lâm Thần chỉ mở miệng nói, Lâm Thần lấy một nửa thức ăn tiến qua phòng bên cạnh vừa mở cửa tiến vào một bóng đen xuất hiện quỳ trước mặt hắn.

- Linh Phương tham kiến chủ nhân.

Lâm Thần để mấy món ăn lên bàn quay lại nhìn nàng.

- Còn bao lâu nữa mới đến thánh lôi giáo?

- Khoảng hai ngày.

- Ừm, người cũng ăn một chút gì đi.

Ý niệm vừa động hắn tiến vào thần lô đỉnh bởi vì linh lực bị phong bế hắn không khác gì phàm nhân nên không sợ nữ nhân kia cảm nhận khí tức, Lâm Thần giải khai cầm chế trên cơ thể, hai tay liên tục ấn thủ pháp một hình âm dương bát quái đồ xuất hiện ngay trước mặt, hắn đánh vào bên trong vài tia ý niệm sao đó rời khỏi thần lô đỉnh.

- Chủ nhân bây giờ phải làm sao?

- Người tìm cách kéo dài thời gian không lâu nữa người của thánh hòa giáo sẽ đến.

- Nô tỳ tuân lệnh.

Lâm Thần dùng vài viên hồi thương đan sao đó quay trở lại phòng mình, nữ nhân áo đen vẫn ở trên giường điều tức hắn liếc nhìn nàng tự động tìm một cái ghế ngồi xuống.

- Bỏ tọa cho người ngồi sao?

Nàng vừa dứt lời chiếc ghế của Lâm Thần liền hóa thành tro bụi.

- Đêm nay người đứng canh phòng cho bốn tọa.

Lâm Thần đứng qua một bên trong mắt nhìn nữ nhân áo đen hiện lên vài đạo tà quan.

Bên trong thanh giáo Lạc Nam tôn giả ánh mắt âm trầm nhìn Trần Kế Nam, Ngọc Li thánh sứ đứng một bên cũng tràn đầy lo lắng.

- Tôn giả bây giờ chúng ta phải làm sao?

- Lần này bốn tọa có chút sơ suất thật không ngờ bọn người thánh lôi giáo lại nhận được tin tức nhanh như vậy.

- Tôn giả ý người là trong thánh giáo có nội ứng sao?

Lạc Nam tôn giả nhìn nàng mỉm cười.

- Ngọc Li ta nhìn người ngày càng giống cô cô của người.

Ngọc Li thánh sứ ngăn người tôn giả nói lời này là có ý gì? Trần Kế Nam đột nhiên đứng lên tiến đến trước mặt Lạc Nam tôn giả quỳ xuống.

- Lần này là thuộc hạ suy nghĩ không chu toàn xin tôn giả trách phạt.

- Kế Nam người thân là giáo chủ chấp hành giáo quy điều đó không có gì say lần này không phải là lỗi của người.

Ngọc Li thánh sứ một bên hừ lạnh ánh mắt đầy tức giận nhìn Trần Kế Nam, lúc này bên ngoài cửa lại xuất hiện hai thiếu nữ, hai nàng ngang nhiên tiến vào trong phòng liếc nhìn qua ba người sao đó tiến đến quỳ bên cạnh Trần Kế Nam.

- Tham kiến tôn giả.

Hai nàng đột nhiên xuất hiện làm ba người trong phòng có chút ngẩn người, Lạc Nam tôn giả hứng thú nhìn hai nàng.

- Hai người đến tìm bốn tọa sao?

- Đúng vậy, đệ tử muốn thỉnh cầu tôn giả cứu Lâm Thần.

- Yên Nguyệt muội muội không được hồ đồ mau lui ra bên ngoài.

Liễu Yên Nguyệt ánh mắt đáng thương nhìn Ngọc Li thánh sứ.

- Ngọc Li tỷ tỷ muội nhất định phải cứu được Lâm Thần.

- Chúng ta đang tìm cách để cứu hán hai muội trước tiên ra bên ngoài đừng làm phiền tôn giả.

- Ngọc Li tỷ tỷ người nói thật sao? Vậy thì tốt quá các người mau đi cứu hán a muội có thể chỉ cho mọi người biết hán ở đâu?

Lạc Nam tôn giả mỉm cười nhìn hai nàng.

- Các người thật sự biết tung tích của hán.

Yên Nguyệt đỏ mặt gật đầu.

- Lúc trước Yên Nguyệt được Lâm Thần cứu mạng về sao lại phát hiện thiên phú yêu nghiệt của hán nên đệ tử đã xin phụ hoàng ban hôn cho hai người, Yên Nguyệt sợ hán bỏ trốn nên đã lên đề truy tung phù trên người chỉ cần hán chưa rời khỏi Thương Sơn đệ tử đều có thể tìm được.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Lạc Nam vs Tổ Lô

Ngày hôm sao Lâm Thần cùng hai nữ nhân áo đen rời khỏi khách điểm, mọi người trong khách điểm vừa nhìn thấy 3 người đều tránh sang một bên hoặc là yên phận ngồi im ngay cả liếc nhìn cũng không dám, ba người rời khỏi Thương Mang thành hướng địa phận thánh lô tông đi đến.

- Ngừng lại.

Nữ nhân áo đen đột nhiên lên tiếng, ánh mắt lạnh lùng nhìn xung quanh.

- Lũ kiến hôi các người nếu đã đến còn không mau đi ra.

Bên trong khu rừng đi ra 5 đại hán thân hình to cao vạm vỡ, ánh mắt thận trọng nhìn nữ nhân áo đen.

- Mỹ nhân hôm qua nàng đánh một huynh đệ bọn ta tàn phế hôm nay chúng ta muốn đòi lại công đạo, chỉ cần nàng theo hầu hạ bọn huynh đệ ta một tháng chúng ta có thể thả người đi.

Nữ nhân áo đen ngẩn ngắc cổ trắng như thiên nga của mình ánh mắt khinh thường nhìn 5 tên đứng trước mặt.

- Muốn bốn tọa hầu hạ mấy tên kim đan cảnh như các người? đúng là không biết sống chết.

Khí tức trên người nữ nhân áo đen bạo phát xung quanh nàng xuất hiện vài tia lôi điện không ngừng chớp động, bên dưới hóa thân cảnh đều là phạm nhân, nàng lẳng không nhìn 5 tên to con trước mặt hai tay xuất hiện hai quả cầu lôi điện, 5 tên đại hán nhìn thấy sắc mặt đại biến.

- Chạy mau.

Nữ nhân áo đen liếc nhìn 5 tên đại hán mỗi người chạy một hướng khoe miệng cong lên hai quả cầu điện trên tay nàng đột nhiên biến thành 4 quả.

- Không phải các người muốn bốn tọa hầu hạ các người sao? Để ta hoàn thành tâm nguyện cho các người.

- Lôi vẫn.

Tám quả cầu lôi điện phân thành 8 hướng khác nhau bay đi, 5 tên đại hán chưa kịp chạy trốn đã bị cầu lôi đánh đến phun máu nằm trên đất, một cầu lôi hướng Lâm Thần bay đến, Lâm Thần vận linh lực phóng qua một bên.

- ẦM... ẦM...

Hắn quay đầu nhìn lại chỗ hắn vừa đứng đã xuất hiện một hố sâu bán kính hơn 10 trượng mặt dù bản thân kịp tránh né vẫn bị vụ nổ để lại thương tích, Lâm Thần ngẩn đầu ánh mắt lạnh lùng đến đáng sợ nhìn nữ nhân áo đen, nàng từ trên cao nhìn xuống Lâm Thần khoe miệng khê cong lên.

- Tổ Lôi tiên tử đệ nhất thiên tài thánh lôi giáo chỉ biết đùa giỡn mấy tên kim đan cảnh thôi sao?

Giọng nói từ bốn phía truyền đến âm thanh vang vọng đến hơn 100 dặm, nữ nhân áo đen ánh mắt thận trọng nhìn tứ phía.

- Nếu có gan ra đây đánh một trận cùng bốn tọa đừng chỉ biết làm rùa rút đầu.

- Ha ha tiên tử đã muốn ta cũng xin phụng bồi.

Bạch y thân ảnh từ trong khu rừng bay đến lẳng không đứng trước mặt nữ nhân áo đen, nam nhân bạch y nhìn nữ nhân áo đen mang khăn che mặt phía trước trên mặt hiện lên vẻ hiếu kì.

- Từ bao giờ mà đệ nhất thiên tài thánh lôi giáo lại phải giấu đầu lòi đuôi như vậy.

Nữ nhân áo đen nghe được ánh mắt tràn đầy phần nộ ngọc thủ giờ lên tháo tấm khăn che mặt, dung quan như ngọc xuất hiện ngũ quan tinh xảo kết hợp hoàn mỹ như một kiệt tác của tạo hóa đặt biệt là ánh mắt kiều ngạo xem thường chúng sinh kia nàng như một nữ vương ngắm nhìn thiên hạ.

- Lạc Nam người đang muốn kiêu chiến với bốn tọa hay sao?

Bạch y nam tử nhìn nàng hai mắt say mê gương mặt anh tuấn hiện lên nụ cười phong độ.

- Tôi Lôi tôn giả lần này ta đến là để tìm người không phải khiêu chiến.

Lạc Nam tôn giả ánh mắt nhìn Lâm Thần đứng phía dưới trong lòng nhẹ nhõm.

- Lần này ta đến để mang hắn đi không biết tôn giả có thể cho ta một chút mặt mũi không?

- Người của bốn tọa người muốn mang là mang đi sao?

- Ồ vậy ta đành đất tội.

Lạc Nam tôn giả thân ảnh đột nhiên biến mất xuất hiện trước mặt Lâm Thần một tay chớp đến muốn mang người đi, nữ nhân áo đen nhú mày nàng không ngờ tốc độ tên này lại nhanh như vậy, ngọc thủ giờ ra một quả cầu lôi hướng Lâm Thần đánh đến, Lạc Nam tôn giả biến sắc trong tay xuất hiện một tấm thuẫn chắn phía trước hai người, lôi cầu va chạm hóa thuẫn dư chấn tỏa ra bốn phía làm yêu thú trong 1000 dặm đều run rẩy.

- Tổ Lôi đây là nàng ép ta.

Thân ảnh Lạc Nam tôn giả biến mất lần nữa xuất hiện sao lưng nữ nhân áo đen một chưởng đánh đến, Tổ Lôi xoay người đánh ra một quả cầu lôi cầu đỡ lấy hóa chưởng, mỗi lần hai người giao phong cây cối trong 10 dặm toàn bộ đổ ngã yêu thú tán loạn chạy khắp nơi.

- Tổ Lôi nàng vẫn không phải là đối thủ của ta.

- Nhiều lôi.

Lạc Nam tôn giả một lần nữa xuất hiện sao lưng nàng 4 mũi hỏa tiễn bắn đến, Tổ Lôi biến sắc hai tay liên tục kết thủ ẩn một quả cầu lôi cầu xuất hiện bao quanh lấy nàng, hỏa tiễn va vào lôi cầu đánh đến sắc mặt nàng tái xanh, khoe miệng trào ra một tia máu.

- Lôi diệt.

Thân hình nàng lẳng không bay lên, trên bầu trời mây đen kéo đến, sấm chớp liên hồi.

- Không ngờ nàng ta lại có thể cầu thông thiên địa.

Lạc Nam tôn giả sắc mặt ngưng trọng sao lưng hiện ra một quả cầu lửa đỏ rực như một mặt trời nóng khủng khiếp liên tục tỏa ra làm 10 dặm xung quanh khô héo.

- Liệt hỏa phần thiên.

Quả cầu lửa to lớn biến thành một đường sáng đánh thẳng đến lõi điện, lực va chạm khủng bố truyền đến làm chấn động cả Thương Sơn quốc trăm vạn linh sĩ đều có thể cảm nhận được.

- Chuyện gì xảy ra? không lẽ lại có bảo vật xuất thế?
- Không đúng chấn động này là do tuyệt thế cường giả đang giao đấu.
- Tiếng động này truyền đến từ Thương Sơn cốc có thể là do yêu vương xuất thế.

Bên trong khu rừng Lạc Nam tôn giả ánh mắt thận trọng nhìn lên thân ảnh màu đen trước mặt nếu còn tiếp tục chiến đấu e là ngay cả hắn cũng sẽ trọng thương Tổ Lôi tôn giả hàm răng cắn chặt ánh mắt lạnh lùng nếu cho nàng 2 năm nhất định nàng có thể đánh bại hắn.

- Hôm nay bốn tọa nê mặt hỏa chủ không chấp nhất với người, chúng ta đi.

Nàng nói xong liền xoay người bay đi nữ nhân áo đen còn lại liếc nhìn Lâm Thần liền đuổi theo, Lạc Nam tôn giả nhìn hai người rồi đi ánh mắt âm trầm.

- Thiên tài đúng thật đáng sợ.

Hắn nói xong ánh mắt chuyển lên người Lâm Thần khoe miệng hiện lên nụ cười.

- Chẳng phải ở đây vẫn còn một thiên tài hay sao?

Lạc Nam tôn giả xuất hiện trước mặt Lâm Thần ánh mắt liên tục dò xét hắn thật muốn biết nhân tài như thế nào lại có thể để Tổ Lôi ghen tị như vậy?

- Người là Lâm Thần?
- Đúng vậy.

Lúc này khi hay người đánh ra chiêu cuối cùng hắn đứng một bên quan sát phát hiện cả hai đều bị thương chỉ có điều nữ nhân kia chính là bị trọng thương, hi vọng Linh Phương không làm cho hắn thất vọng.

- Xem ra tiểu tử người bị nàng hành hạ không nhẹ?

Lạc Nam nhìn qua thương thế trên người Lâm Thần trong tay xuất hiện một viên đan dược đưa cho hắn.

- Người khôi phục một chút ta sẽ mang người về.

Lâm Thần nhận lấy viên đan dược nuốt vào ngồi một bên điều trị thương thế, Lạc Nam tôn giả cũng tìm một nơi vận công điều tức.

Một nơi khác bên trong khu rừng hai nữ nhân cũng đang vận công điều tức đột nhiên một nữ nhân áo đen phun ra một ngụm máu cả người vô lực dựa vào gốc cây.

- Tôn giả thương thế của người?
- Bàn tọa không sao chỉ là dính một chút nội thương, thù này nhất định ta phải đòi lại.

Trần Linh Phương lấy ra một bình đan dược đưa cho nàng.

- Tôn giả người mau dùng đan dược trị thương thuộc hạ sẽ hộ pháp cho người.

Tổ Lôi nhìn bình đan dược trên tay nàng khinh thường.

- Bốn tọa có thể dùng đan dược thấp kém này sao?

Ý niệm vừa động đầu nàng lại cảm thấy đau nhói, nàng tháo không gian giới chỉ ném qua cho Linh Phương.

- Mau lấy cho ta một bình đan dược.

Trần Linh Phương cung kính gạt đầu ý niệm vừa động trên tay nàng xuất hiện một bình đan dược, nàng mở nắp bình lấy một viên đan dược đưa cho Tổ Lôi tôn giả sao đó thu bình đang dược vào bên trong giới chỉ.

- Tôn giả đây là đan dược của người.

Nữ nhân áo đen nhận lấy đan dược uống vào lập tức vận linh lực trị thương sắc mặt của nàng dần có chút huyết sắc.

- Bây giờ ta đang ở đâu?

- Chúng ta đang ở biên giới thánh lời tông chỉ cần đi nữa canh giờ sẽ tiến vào địa phận thánh lời tông.

Tổ Lôi nghe nàng noi khẽ gật đầu nàng tin chắc Lạc Nam tôn giả sẽ không có khả năng đuổi đến.

- Người ra bên ngoài hộ pháp không có lệnh của ta không được tiến vào.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

Nữ nhân áo đen tập trung tinh thần điều trị cơ thể, trận chiến lúc nãy làm cho nàng bị thương vô cùng nghiêm trọng không tính dưỡng vài tháng là điều không thể, đột nhiên sắc mặt nàng khẽ biến linh lực lưu chuyển trong cơ thể đột ngột dừng lại sao đó biến mất được liệu không còn linh lực khổng lồ lập tức phản phệ Tổ Lôi phun ra một ngụm máu ngã người nằm trên đất hai mắt vô thần khép lại trực tiếp hôn mê, một nữ nhân áo đen đột nhiên hiện ra khoe miệng mỉm cười nhìn nữ nhân nằm trên đất một chân giẫm lên tiểu phúc của nàng.

- Người không nên đắc tội với chủ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Cấm trẻ nhỏ dưới 18+

Lạc Nam tôn giả lẳng không mang Lâm Thần trở về chưa đầy một canh giờ đã đến bên ngoài thánh giáo.

- Người vào trong nghỉ ngơi ta có chuyện cần phải giải quyết vài ngày nữa ta sẽ trở lại mang người đi.

Lâm Thần gật đầu tiến vào bên trong, vừa đi đến trước cửa thánh giáo liền thấy hai nàng Yên Nguyệt, Như Ngọc đang đứng trước cửa, bên cạnh còn có Ngọc Li thánh sứ, Trần Kế Nam, hai nàng vừa nhìn thấy Lâm Thần lo lắng trên mặt đều biến mất nở nụ cười ngọt ngào chạy đến.

- Chủ... Lâm Thần đệ không sao chứ?

Hắn nhìn ánh mắt quan tâm của hai nàng lắc đầu.

- Ta không sao?

Ngọc Li thánh sứ thở phào một bên đi đến nhìn Lâm Thần.

- Tôn giả không về cùng người sao?

- Không, tôn giả có việc bận ngại tạm thời đi giải quyết.

- Được rồi người trước tiên vào trong nghỉ ngơi đi.

Lâm Thần gật đầu tiến về phòng mình, phía sau Yên Nguyệt cùng Tiểu Linh cũng cúi đầu theo sau, Trần Kế Nam nhìn ba người rồi đi sắc mặt vô cùng âm trầm, vừa tiến vào phòng Liễu Yên Nguyệt đã nhào đến ôm chầm lấy hắn.

- Chủ nhân Yên Nguyệt rất lo cho người.

- Không phải ta đã trở về sao?

Hắn nhìn nàng vẫn ôm lấy không chịu buông hai tay vòng qua ôm lấy eo nhỏ của nàng ánh mắt nhìn qua Trần Tiểu Linh.

- Người có chuyện gì muốn nói sao?

- Chủ nhân là chuyện liên quan đến phụ thân Linh nhi, người muốn nô tỳ trộm lấy công pháp của chủ nhân.

Lâm Thần một tay vuốt tóc Yên Nguyệt khoe miệng khẽ cong lên trên gương mặt xuất hiện nụ cười lạnh lùng.

- Ta sẽ ghi cho người khẩu quyết người hãy quay về truyền lại cho hắn xem như ta dùng quyền công pháp này đổi lấy Linh nhi người.

Trần Tiểu Linh nghe Lâm Thần nói ánh mắt tràn đầy phức tạp cũng không biết là vui hay buồn, hắn nhìn nàng không trả lời nghi hoặc hỏi.

- Chẳng lẽ không đủ sao?

- Không phải, Linh nhi làm sao so được với công pháp của chủ nhân.

- Đối với ta các người quan trọng hơn mấy quyền công pháp đó.

Lâm Thần vừa nói hai tay liên tục di chuyển, Liễu Yên Nguyệt cảm nhận được chủ nhân mình đang vuốt ve thân thể hay tay càng ôm chặt lấy hân miêng khẽ rên rỉ, Trần Tiểu Linh một bên ánh mắt si dầy nhìn chủ nhân mình, nàng hít lấy một hơi lấy dũng khí tiến đến sao lưng ôm lấy Lâm Thần, Yên Nguyệt cảm nhận được một thân thể khác gia nhập sắc mặt đỏ đến lợi hại.

- Tiểu Linh tỷ không được dành chủ nhân với muội.

- Hi hi chủ nhân là của hai chúng ta muội ôm được tại sao tỷ lại không thể?

Liễu Yên Nguyệt mày ngọc khẽ nhúu đậm chân một cái hai tay đang ôm Lâm Thần đột nhiên biến thành trào tấn công bộ ngực đối phương.

- Á...

Tiểu Linh cảm nhận bộ ngực nhỏ của mình bị bóp lấy sắc mặt ngưng ngưng nàng liếc qua nhìn thấy Yên Nguyệt đang mỉm cười đắc ý hai tay khẽ động tấn công bộ ngực nhỏ đối phương, Lâm Thần đứng ở giữa nhìn hai nàng đùa giỡn không coi chủ nhân như hân ra gì, ý niệm khẽ động cả ba người tiến vào bên trong thần lô đỉnh hai nàng bị hân cho nằm sấp trên giường toàn thân bị cố định không thể động đậy Lâm Thần liếc nhìn hai nàng trong hư không xuất hiện hai bàn tay liên tục vỗ xuống hai cái mong nhỏ.

- Á... chủ nhân là... là Tiểu Linh tỷ... ân...

- Yên Nguyệt là... là muội... a...

Lâm Thần nhìn hai nàng liên tục rên rỉ ý niệm khẽ động y phục ba người biến mất hai nàng cảm nhận khoái cảm từ bên dưới kiều đồn truyền đến ánh mắt mê li ngẩn đầu nhìn chủ nhân mình.

- Chủ nhân nô tỳ biết sai rồi người mau trừng phạt nô tỳ a.

Hân quỳ trên giường hai tay ôm lấy eo Liễu Yên Nguyệt kéo về phía sao để nàng quỳ trước mặt, một tay cầm lấy tiểu đệ đệ khẽ cọ lấy khu vực thần thánh của nàng.

- Ân... chủ nhân nô tỳ... nô tỳ khó chịu...

Nàng khẽ lắc chiếc mong nhỏ của mình để hân tiến vào nhưng nàng vừa đến thì hân lại đi giống như hai người đang chơi trốn tìm, Yên Nguyệt quay đầu hai mắt cầu xin nhìn Lâm Thần.

- Sao này lời ta nói hai người nhất định phải nghe theo.

- Ân... Yên Nguyệt sẽ... aaa...

Nàng cảm nhận được thứ to lớn kia tiến vào thân thể khoái cảm truyền đến Liễu Yên Nguyệt cao giọng rên rỉ ánh mắt khiêu khích nhìn Trần Tiểu Linh đang nằm một bên.

- Chủ nhân... người bắt công a...

Lâm Thần nhìn ánh mắt hân dỗi của nàng trên miêng hiện lên nụ cười nhạt, Trần Tiểu Linh ngây lập tức có thể cử động bên trong đầu nàng nhận được một chuỗi thông tin do hân truyền đến, Trần Tiểu Linh nở nụ cười tình nghịch hai mắt hiệp lại thành một đường thẳng nhìn Liễu Yên Nguyệt đang rên rỉ.

Lâm Thần đột nhiên động, thân thể ngã về phía sao nằm trên giường Yên Nguyệt bị hân nắm eo kéo ngồi trên người hai người vẫn trong tư thế kết hợp, Liễu Yên Nguyệt cảm thấy hạ thể khó chịu liền lắc động chiếc eo nhỏ của mình không ngừng lên xuống khéo miêng rên rỉ hai mắt khép hờ đột nhiên nàng cảm nhận được bộ ngực nhỏ của mình bị tập kích liền mở to mắt phát hiện Trần Tiểu Linh không biết từ khi nào đã ngồi trước mặt.

- Tiểu Linh tỷ người... ân... người làm gì... ân...

Trần Tiểu Linh nhìn nàng không ngừng rên rỉ đầu nàng cuối xuống hôn lấy đôi môi Yên Nguyệt hai tay không ngừng xoa nắn bộ ngực nhỏ thỉnh thoảng lại khiêu khích hai hạt anh đào, Liễu Yên Nguyệt bị hai người giáp công chỉ có thể phát ra tiếng ô ô thân thể nàng liên tục cảm nhận hưng phấn một lúc sao liền đạt đến cao trào nàng cảm thấy toàn bộ sức lực bản thân đều rơi đi, cơ thể vô lực ngã trên người Trần Tiểu Linh.

- Yên Nguyệt chủ nhân vẫn còn chưa thỏa mãn a.

- Tiểu Linh tỷ người... người tới đi...

Trần Tiểu Linh mỉm cười, nàng xoay người Liễu Yên Nguyệt lại để nàng nằm lên người Lâm Thần, Lâm Thần hai tay ôm lấy eo của nàng đẩy lên eo hân khẽ động tiếp tục tấn công, Trần Tiểu Linh quỳ phía sao bàn tay nàng khẽ vuốt lấy kiều đồn Yên Nguyệt lần xuống dưới cuối cùng một ngón tay nhẹ nhàn cắm vào cúc hoa nàng.

- Áaaa...

Liễu Yên Nguyệt như lạc giữa sóng to gió lớn vùn vụt tứ hải khoe miệng nàng chảy ra một tia nước cả người nàng bắt đầu rung lên sao đó gục ngã, Lâm Thần ngừng tiến công khẽ vuốt ve tấm lưng nàng truyền vào bên trong một ít sinh lực giúp nàng hồi phục, Liễu Yên Nguyệt mi cong khẽ chớp đôi mắt to từ từ mở ra u oán liếc nhìn Lâm Thần.

- Chủ nhân người thật bất công...

- Có sao?

- Tất nhiên hai người cùng nhau ăn hiếp Yên Nguyệt.

Nàng vừa nói tay vuốt ve thân thể hần tận hưởng tư vị còn lại.

- Vậy người muốn như thế nào?

Liễu Yên Nguyệt nghe chủ nhân mình hỏi hai mắt hiếp thành một đường quay lại nhìn tiểu yêu tinh phía sau, Trần Tiểu Linh cảm thấy không ổn định xoay người rồi đi nàng vừa động liền phát hiện thân thể đã bị cố định.

- Chủ nhân lần này Yên Nguyệt muốn đòi người.

- Được.

Liễu Yên Nguyệt cố gắng rời khỏi người Lâm Thần tiến đến ôm lấy Trần Tiểu Linh đang bất động ngồi một bên.

- Yên Nguyệt muội muội lúc này là tỷ không đúng muội tha cho tỷ đi có được không?

Liễu Yên Nguyệt nhìn nàng nở nụ cười như hồ ly tinh.

- Tiểu Linh tỷ tỷ Yên Nguyệt không trách tỷ nhưng mà chủ nhân khó chịu a, tỷ nói phải làm sao bây giờ không lẽ tỷ nhẫn tâm nhìn chủ nhân vất vả chịu đựng hay sao?

Nàng thấy Tiểu Linh do dự liền tiến đến ôm lấy, Liễu Yên Nguyệt bế nàng lên tiến lại Lâm Thần, nhìn trường thương hùng vĩ trước mặt khoe miệng hiện lên nụ cười tinh nghịch.

- Tỷ tỷ lần này cực khổ người a.

Liễu Yên Nguyệt canh ngậy vị trí sao đó buông thẳng tay Trần Tiểu Linh như rơi tự do nàng ngồi thẳng lên con quái vật phía dưới.

- Ân... Yên Nguyệt muội...

Trần Tiểu Linh cảm giác như cơ thể muốn nứt ra nàng ngã người về phía trước nhưng lại bị Yên Nguyệt bắt được quay sang cầu cứu Lâm Thần lại nhìn thấy nụ cười nhạo trên mặt đối phương cuối cùng Trần Tiểu Linh chỉ có thể cắn răng bị hai người ăn hiếp.

Lâm Thần rời giường vận âm dương quyết khí tức bên trong cơ thể chỉ dao động thoáng chốc rồi ngừng lại không có dấu hiệu tăng lên.

- Có lẽ nên để Linh nhi đột phá kim đan cảnh.

Hắn lấy ra một đồng tài liệu độ kiếp kim đan cảnh đối với một tiên đế như hắn chỉ là một trò đùa Lâm Thần mất nửa canh giờ liền chuẩn bị xong những thứ cần thiết, hắn suy nghĩ một chút lại lấy ra một tờ giấy ghi lại mấy môn công pháp thiên cấp lúc trước sao đó chỉnh sửa một chút tuy không thể làm cho người tu luyện bạo thể mà chết nhưng tẩu hỏa nhập ma là điều không tránh khỏi đối với những người có ý đồ với mình hắn chưa bao giờ nương tay, đúng lúc này bên trong cơ thể âm dương quyết truyền đến một tia dao động.

Bên ngoài thánh giáo một nữ nhân áo đen đang cẩn thận dò xét xung quanh dưới chân nàng lại có một cái bao bố bên trong thỉnh thoảng lại truyền ra vài tiếng động, nữ nhân áo đen nhìn về một hướng một thanh niên khôi ngô đang tiến đến.

- Linh Phương tham kiến chủ nhân.

Lâm Thần nhìn nàng khẽ gật đầu sao đó ánh mắt hắn tập trung vào chiếc bao bố kia.

- Là nàng ta sao?

- Đúng vậy.

- Người làm tốt lắm.

Lâm Thần thu hai người vào thần lô đỉnh sao đó bình thần tiến về thánh giáo, ở một nơi khác trong khu rừng Lạc Nam tôn giả đứng trên không nhìn xuống, đôi chân mày khẽ nhíu.

- Không lẽ bốn tọa tính sai năng ta không trở về thánh lời tông? đáng tiếc lại để một con cá lớn như vậy chạy thoát.

Bạch y nam tử nhìn về một hướng bay đến trên đường đi chỉ để lại tàn ảnh như một ngôi sao xẹt ngang bầu trời.

Lâm Thần trở lại trong phòng ngồi trên giường luyện công thần thức đảo qua tứ phía một lát sao hấn tiến vào thần lô đỉnh, bên trong một căn phòng Linh Phương ngồi một bên uống trà thỉnh thoảng lại liếc nhìn nữ nhân đang bị trói trước mặt, xung quanh nàng là một khung gỗ hình chữ nhật bốn sọc dây xích nối tứ chi của nàng cùng với 4 góc khung trên cổ nàng cũng có một sợi nối với thanh gỗ trên đầu cả người nàng đều bị treo lên, lúc này cửa phòng mở ra Lâm Thần bước vào bên trong.

- Nô tỳ tham kiến chủ nhân.

Hắn ngừng lại một chút liếc nhìn Trần Linh Phương.

- Việc ta hứa với người đã chuẩn bị xong Trần Kế Nam rất nhanh sẽ bị trừng phạt.

- Linh Phương đã tạ chủ nhân.

Lâm Thần đi đến trước mặt nữ nhân bị trói bên trong ánh mắt lạnh lùng lóe lên vài đạo tà quan, hấn truyền vào cơ thể nàng một tia linh lực để nàng khôi phục một ít sức lực, nàng cảm nhận cơ thể của mình có thể cử động ánh mắt từ từ mở ra ngẩng đầu lên, hình ảnh mờ nhạt phía trước dần hiện rõ.

- Tại sao lại là người?

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Độ kiếp

Tổ Lôi tôn giả yếu ớt hỏi ánh mắt kiêu ngạo liếc nhìn Lâm Thần.

- Tại sao không thể là ta?

Hắn mỉm cười đi tới một tay giơ lên tháo chiếc khăn che mặt nàng xuống thật sự phải thừa nhận nàng là nữ nhân đẹp nhất hắn từng gặp từ khi trọng sinh đến giờ, nàng nhìn hành động của Lâm Thần ánh mắt tràn đầy phẫn nộ.

- Không cho phép chạm vào người ta.

- Người đang ra lệnh cho ta sao?

- Đúng vậy, bốn tọa chính là đang ra lệnh cho người tốt nhất là bây giờ người thả ta ra nếu không người nhất định sẽ hối hận.

- Vậy sao?

Bàn tay hấn chạm nhẹ qua khuôn mặt nàng sao đó dời xuống ngừng lại trước ngực Tổ Lôi.

- Người... người muốn làm gì? ân...

Lâm Thần sờ lấy một bên ngực nàng cảm xúc mềm mại truyền đến khóe miệng hấn khẽ cong lên đầu ngón tay gia tăng thêm sức lực.

- Người... người...

Tổ Lôi cảm giác thân thể bị xâm phạm không ngừng tránh né nàng vừa động thương thế trên người liền tái phát sắc mặt lập tức chuyển xấu khóe miệng tràn ra một tia máu, ánh mắt lạnh lùng nhìn Lâm Thần.

- Người nhất định sẽ hối hận.

Hắn cảm nhận được sát từ nữ nhân trước mặt phát ra bàn tay rời khỏi cơ thể nàng, Lâm Thần xoay người từ bên trong giới chỉ lấy ra một chiếc khăn cẩn thận lau lấy bàn tay mình sao đó ném xuống đất.

- Thật sự rất bẩn.

- Người... phụt...

Nàng nghe hấn nói tức giận đến phun ra một ngụm máu sắc mặt vốn tái xanh giờ lại đỏ bừng, Tổ Lôi liếc nhìn nữ nhân áo đen bên cạnh Lâm Thần mải

liều khê nhủ.

- Người là Linh Phương?

Trần Linh Phương đứng một bên cung kính nhìn Lâm Thần hoàn toàn không để ý đến lời nói của nàng.

- Trần Linh Phương tiện nhân nhà người không ngờ lại dám phản bội bỏn tọạ người không sợ Lôi chủ trừng phạt sao?

Trần Linh Phương nghe nàng nói cuối cùng cũng có phản ứng nàng ngẩn đầu nhìn Tổ Lôi ánh mắt tràn đầy vẻ khinh thường khóe miệng hiện lên nụ cười nhạo bả.

- Người... các người...

Tổ Lôi cảm giác yết hầu truyền đến vị ngọt, từ khi nàng sinh ra đến giờ chưa ai nhìn nàng bằng ánh mắt như vậy cho dù là Lôi chủ cũng chưa từng.

- Tổ Lôi tôn giả chỉ cần người nhận ta làm chủ ta sẽ thả người.

Nàng nghe hắn nói đầu tiên là kinh ngạc ánh mắt nhìn Lâm Thần như nhìn một tên đàn.

- Người nghĩ bỏn tọạ có thể nhận một tiểu tử như người làm chủ sao?

- Người còn lựa chọn khác sao?

- Hừ, cho dù bỏn tọạ chết đi cũng sẽ không nhận một tên vô sỉ, tiểu nhân, hèn hạ như người làm chủ.

- Vậy sao?

Lâm Thần khẽ động trên tay xuất hiện một cây roi đen bóng cán roi được làm từ huyền thiết trên sợi dây chỉ chít rai nhỏ giống như một nhánh cây xương rồng, Trần Tiểu Phương một bên nhận lấy cây roi tiến đến trước mặt Tổ Lôi tôn giả.

- Lâm Thần tên vô sỉ nhà người không lẽ chỉ biết dùng bạo lực đối với nữ nhân hay sao?

Lâm Thần tiến lại ngồi trên ghế tay cầm lấy một chung trà hoàn toàn không để ý đến nàng, Linh Phương nhìn nữ nhân trước mắt đây là thiên tài số một thánh lồi giáo, vị tôn giả ngay cả nhìn nàng cũng không dám không ngờ hôm nay có thể tự tay đánh nàng ta trong lòng nàng dâng lên cảm giác hưng phấn khó tả.

- Tôn giả đắc tội.

- BA...

Phượng Linh vung tay lên sợi roi đánh lên người Tổ Lôi nhưng chỉ làm cho y phục bên ngoài rách đi hoàn toàn không để lại thương tích trên người nàng, Linh Phương lại tiếp tục đánh âm thanh ba ba liên tục vang lên y phục trên người Tổ Lôi từng mảnh rơi xuống nhưng thân thể nàng vẫn không bị ảnh hưởng.

- Hừ, lũ kiến hôi các người đúng là vô dụng ngay cả một người không còn linh lực cũng không thể thương tổn.

Lâm Thần đặc chén trà lên bàn ngón tay khẽ điểm trên bàn tay xuất hiện một bộ giáp màu bạc lấp lánh.

- Địa cấp thượng phẩm không tệ.

Tổ Lôi nhìn bộ giáp trên tay hắn sắc mặt đại biến.

- Người... mau trả bộ giáp cho ta.

Lâm Thần không để ý đến nàng tay cầm chén trà tiếp tục thưởng thức, Linh Phương đứng một bên khóe miệng cong lên cánh tay nàng vung lên trên thân thể Tổ Lôi liền xuất hiện một vết roi rai nhọn trên sợi dây xé rách y phục bên ngoài, cắm vào da thịt nàng kéo dài một đường thẳng như móng vuốt yêu thú cào qua, Tổ Lôi cắn chặt môi ánh mắt vẫn lạnh lùng nhìn Lâm Thần.

- Lâm Thần... người là một tên vô dụng...

Tổ Lôi cắn răng chịu đựng bờ môi xinh đẹp bị nàng cắn đến đầm máu, mỗi một đòn đánh xuống chẳng khác nào lấy đi một miếng thịt trên người nàng hình ảnh Lâm Thần trong mắt nàng mờ dần, Linh Phương tiếp tục vung roi một bên mặt Tổ Lôi bị gai nhọn cào nát.

- Lâm Thần bỏn tọạ... không... không bao giờ...

Linh Phương nhìn nàng hôn mê quay sang nhìn chủ nhân mình, Lâm Thần đặt chung trà lên bàn ánh mắt nhìn thân thể đầy thương tích của Tổ Lôi bàn tay hắn vung lên tất cả thương tích trên người nàng đều biến mất.

- Chủ nhân chúng ta phải làm sao?

- Người ra ngoài canh chừng lát nữa bên trong xảy ra chuyện gì người cũng không được tiến vào.

- Vâng.

Linh Phương gạt đầu sao đỏ cung kính lui đi, Lâm Thần tiến đến bàn tay khẽ chạm vào thân thể nàng cảm xúc mềm mại, tron bóng làm hấn không muốn rời đi, một tay còn lại khẽ vận linh lực trước người nàng xuất hiện một âm dương bát quái đồ, trận đồ không ngừng biến lớn bao phủ lấy toàn bộ căn phòng.

- Hi vọng người không đầu hàng quá sớm.

Thần ảnh hấn mờ dần sao đỏ biến mất một lúc sao Tổ Lôi khẽ mở mắt trong đầu truyền đến cảm giác ong ong nàng lắc đầu vài cái làm cho thân thể tỉnh táo lại ánh mắt nhìn xung quanh phát hiện mình đang ở trong khu rừng, nàng cuối nhìn thân thể bên trên không hề có thương tích linh lực của nàng cũng không bị phong ấn.

- Không lẽ là tâm ma của ta sao?

Trong lúc nàng đang mơ màng từ trong khu rừng xuất hiện 6 tên đại hán to lớn mỗi người đều có tu vi kim đan cảnh, Tổ Lôi nhìn 6 người đang tiến trong lòng có chút hoảng loạn 6 tên chẳng phải đã bị nàng một chương đánh chết hay sao tại sao lại xuất hiện ở đây?

Lâm Thần đi đến chỗ của hai nàng vừa tiến vào phòng liền thấy Yên Nguyệt, Tiểu Linh đang trên giường đùa giỡn trên thân thể không hề có một mảnh y phục.

- Khục... khục...

- Áaaa... chủ nhân người không được nhìn a...

Yên Nguyệt nhìn thấy Lâm Thần liền hét lên vội chạy đi tìm y phục của mình, Tiểu Linh mặt ửng đỏ cũng bắt đầu chạy đi tìm y phục, Lâm Thần không để ý hai nàng một tay hấn giờ ra Tiểu Linh liền bị hấn ôm lấy sao đó hai người biến mất, Yên Nguyệt vẫn loay hoay tìm y phục nàng phát hiện nội y của mình không biết bị ai xé rách đành lấy một tấm chăn quấn lấy thân thể về mặt cảnh giác nhìn Lâm Thần.

- Chủ nhân đâu?

Nàng nhìn một vòng liền phát hiện hai người biến mất tức giận đến giậm chân.

- Thật tức chết mà.

Tiểu Linh thân thể trần truồng bị hấn ôm, trong lòng vẫn có chút hoảng loạn nét mặt đỏ ửng nép vào người Lâm Thần.

- Người mau lấy một bộ y phục mặt vào ta sẽ dẫn người đi độ kiếp.

- A.

Nàng lúng túng lấy một bộ y phục trong giới chỉ mặt vào, Lâm Thần nhìn tiểu nha đầu cầm trên tay mười mấy bộ đồ đang bắt đầu lựa chọn, ý niệm vừa động trong tay hấn hiện ra một bộ áo giáp màu bạc.

- Người mặt thứ này đi.

- Vâng.

Lâm Thần đợi nàng mặt vào sao đỏ giúp nàng nhận chủ liền ôm nàng tiến ra khỏi thần lô đỉnh hướng ngọn núi phía sao thánh giáo chạy đi.

- Chọn chỗ này đi.

Hấn bắt đầu bài bố trận pháp cách 7 bước lại bố trí một tiểu trận bài bố 49 tiểu trận sẽ tạo thành một đại trận, Trần Tiểu Linh đứng một bên nhìn Lâm Thần vì nàng mà hao tổn nhiều công sức như vậy ánh mắt nàng trở nên có chút si dại.

- Được rồi, người có thể bắt đầu.

- Vâng.

Nàng tiến vào ngồi bên trong trận pháp khí tức trực cơ đỉnh phong tỏa ra trên tay nàng xuất hiện một viên đan dược, Trần Tiểu Linh nuốt vào khí tức trên người nàng liên tục tăng lên trên trời mấy đen cuộn cuộn kéo đến sấm chớp liên hồi bao phủ 100 dặm xung quanh.

- Có người đang độ kiếp sao?

- Thiên kiếp này bắt nguồn từ sao núi, chẳng lẽ là người của thánh giáo?

- Chắc là một vị sư huynh đang độ kim đan cảnh.

Lâm Thần đứng một bên ánh mắt nhìn xung quanh hẳn cảm nhận có vài luồng khí tức hướng bên này bay đến người đầu tiên xuất hiện là Ngọc Li thánh sư sao đó là Trần Kế Nam tiếp đến là mấy vị trưởng lão, lúc này bầu trời đột nhiên bạo động một tia lôi điện giáng xuống đánh lên người Trần Tiểu Linh một mảng chấn hiện ra gần đi 7 phần lôi kiếp, mọi người xung quanh nhìn thấy đều kinh ngạc.

- Trận pháp thật lợi hại.

- Đúng vậy trận pháp này chỉ hạn chế không hề ngăn chặn lôi kiếp hoàn toàn không phá hủy quy tắc thiên địa.

Bên trong trận pháp Trần Tiểu Linh mây ngọc khẽ nhũn nàng cảm nhận thiên kiếp này có chút hiền lành a, ngay cả y phục của nàng cũng không đánh rách, bên trên liên tục đánh xuống 9 đạo lôi kiếp sao đó mây đen tan đi một linh khí bao lấy nàng không ngừng tẩy lễ, Tiểu Linh mở mắt thân thể nàng lâng lâng bay lên chứng tỏ bên trong kim đan đã thành mọi người xung quanh đều vui vẻ chúc mừng Trần Kế Nam.

- Trần giáo chủ chúc mừng, chúc mừng thiên kim đúng là tài sắc vẹn toàn a.

- Đa tạ, đa tạ các vị.

Lâm Thần nhìn Trần Tiểu Linh bay qua bay lại trên bầu trời xem như việc độ kiếp đã thành công hẳn liếc nhìn mọi người xung quanh ánh mắt dừng lại trên người Ngọc Li thánh sư khoe miệng khẽ cong lên, Ngọc Li cảm giác có người đang nhìn mình ánh mắt quan sát xung quanh liền nhìn thấy Lâm Thần đứng bên dưới nàng khẽ mỉm cười với hắn sao đó bay đến chỗ Trần Tiểu Linh chúc mừng.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Lãng nhục

Bên trong thần lô đỉnh Tổ Lôi tôn giả lăng không đứng nhìn 6 tên đại hán trước mặt trong ánh mắt kiêu ngạo của nàng hiện lên đầy vẻ thận trọng.

- Mỹ nhân lần này người chạy không thoát anh em bọn ta đâu ngoan ngoan đầu hàng đi.

- Đại ca nữ nhân này đúng thật vô cùng xinh đẹp lần đầu đệ mới thấy một người xinh đẹp như vậy.

Một tên vừa nói ánh mắt đỏ rực nhìn Tổ Lôi trên mặt tràn đầy dâm dăng như ăn mấy cân xuân dược.

- Đại ca tứ đệ nói đúng nữ nhân này đúng là cực phẩm đợi chúng ta chơi đã sẽ mang nàng đi bán đấu giá nhất định kiếm được không ít linh thạch hắc hắc...

Năm tên đại hán còn lại nghe được ánh mắt sáng rực nhìn nữ nhân trước mặt, Tổ Lôi nhìn 6 tên đứng trước mặt ánh mắt tràn đầy sát khí con người đen nhánh chuyển thành màu vàng trên cơ thể bắn ra luồng ánh sáng tỏa ra hơn 10 trượng xung quanh, lôi điện liên tục chớp giật như Lôi thần giận thế.

- Đại ca hình như mỹ nhân đang nổi giận?

- Lục đệ nói sai rồi nàng ta là đang động dục không ngờ nữ nhân này lại dâm dăng như vậy, xem ra nàng đã không đợi được.

Tổ Lôi tôn giả ánh mắt lạnh lùng nhìn mấy người trước mặt ngọc thủ hóa chưởng đánh tới toàn bộ thiên địa như nghe theo sự say khiến của nàng hàng trăm tia lôi điện liên tục giáng xuống mặt đất như muốn tan vỡ thành từng mảnh.

- Một lũ ngu xuẩn.

Khói bụi tan đi xung quanh trăm dặm chỉ còn lại một đám hoang tàn cây cối đổ ngã, đất đã vỡ tung trước mặt nàng xuất hiện một cái hố to hơn 10 dặm bên trong 6 tên đại hán đang nhìn nàng mỉm cười.

- Mỹ nhân thật không ngờ nàng lại thích bạo lực a.

Tổ Lôi nhìn 6 người vẫn còn nguyên vẹn nàng hầu như không tin vào mắt mình ngọc thủ khẽ động hàng trăm tia lôi điện tiếp tục đánh tới, bên trong lôi điện 6 thân ảnh đột nhiên lao ra hướng nàng đánh đến, một tên xuất hiện trước mặt nàng tung một đấm, Tổ Lôi chưa kịp phản ứng chỉ cảm thấy tiểu phúc đau nhói thân thể nàng như một viên đạn pháo đâm thẳng xuống mặt đất chấn động đến 10 trượng xung quanh, Tổ Lôi từ bên trong mặt đất lao ra sắc mặt tái nhợt ánh mắt phản nộ nhìn 6 tên đại hán trước mặt.

- Đại ca hình như người ra tay hơi nhẹ thì phải lần đề đệ đến.

Tên đại hán nói xong liền biến mất xuất hiện sao lưng nàng một chường bài son đánh đến, nàng cảm giác nguy hiểm liền vận linh lực phòng hộ toàn thân một quả lôi cầu xuất hiện bao lấy thân thể của nàng, linh lực hai bên va chạm lôi cầu rung lên lập tức tan vỡ một chường tên đại hán đánh thẳng vào lưng ngọc của nàng, thân thể bị chấn bay đi hơn 10 trượng sao đó rơi xuống một tên đại hán khác xuất hiện bên cạnh ôm lấy nàng.

- Nhị ca người đứng là không biết thương hoa tiếc ngọc a.

- Từ đệ đối với dạng nữ nhân này người càng bạo lực thì nàng ta càng thích người.

- A, là vậy sao?

Tổ Lôi nằm trong lòng hán cảm giác linh lực toàn thân rối loạn cơ thể vô lực đầu óc trở nên mơ hồ đột nhiên nàng cảm nhận bộ ngực truyền đến cảm giác đau nhói làm nàng lập tức thanh tỉnh lại.

- Ân người... các người muốn làm gì?

Tên đại hán nhìn về mặt phản nộ của nàng trong nội tâm tràn đầy hưng phấn tay hán bóp chặt lấy bộ ngực nàng tăng thêm sức mạnh.

- Áhhh...

- Nhị ca nói đúng nàng ta đúng là thích bạo lực không ngờ lại có thể rên lớn như vậy?

Tổ Lôi kêu thảm một tiếng trong ánh mắt phản nộ của nàng hiện lên vài tia hoảng sợ.

- Các người... các người biết bồn tọa là ai không?

Một tên khác xuất hiện sao lưng nàng bàn tay to lớn vỗ vào cặp mông săn chắc.

- Không phải là đệ nhất thiên tai trăm năm của thánh lôi giáo hay sao?

Tổ Lôi cảm nhận hai thân thể cường tráng ép đến làm nàng vô cùng khó chịu cố gắng đẩy hai người ra.

- Các người dám đụng đến bồn tọa chẳng lẽ không sợ người thánh lôi giáo truy sát sao?

Tên đại hán phía sau không ngừng xoa nắn kiêu đồn của nàng một ngón tay khê đi vào giữa hai mông thịt lớn.

- Hắc hắc cảm giác thật săn chắc.

Mấy tên đại hán còn lại cũng bay đến liên tục sờ mó trên người Tổ Lôi y phục trên người nàng dần bị chúng lột xuống ngay cả nội y cũng bị xé rách thân thể hoàn mỹ của nàng hoàn toàn phơi bày trước mặt bọn chúng.

- Lũ kiến hôi các người nhất định sẽ hối hận...

Một tên sờ lấy hai hạt anh đào trước ngực nàng khê bóp vài cái.

- Đại ca đúng là hàng cực phẩm a lần đầu tiên đệ thấy một nữ nhân đẹp như vậy.

- Nghe nói sắc đẹp của nàng có thể so với thánh nữ.

Tên đại hán vừa nói bàn tay to lớn lại bóp đến mông nàng.

- Ân...

Tổ Lôi cảm nhận thân thể truyền đến cảm giác kì lạ nàng cố gắng không giữ bình tĩnh, một tên đại hán tiến đến cắn lấy vành tai nàng chiếc lưỡi xoáy vào bên trong, Tổ Lôi cảm giác trong đầu kêu lên ong ong hai mắt nàng dần trở nên mờ mịt.

- Thì ra chỗ mẫn cảm của nàng ở đây.

Một tên khác hôn lấy một bên tai còn lại, Tổ Lôi cảm thấy thân thể mình đang nóng lên nàng cố lắc đầu để giữ lấy bình tĩnh.

- Đại ca bên dưới của nàng đã bắt đầu ẩm ướt a.

Mấy tên đại hán nghe được liền cúi đầu nhìn xuống một tên đi đến sao lưng nàng hai tay vòng qua hai chân bế nàng lên khu vực thần thánh liền xuất hiện giữa thiên địa, Tổ Lôi hai mắt nhắm lại tay cố gắng che lấy cảm địa của mình.

- Đại ca đệ có ý kiến này chúng ta dùng lưu ảnh thạch quay lại sao đó bán cho mấy tên đệ tử thánh lôi giáo nhất định có thể kiếm bộn.

- Đúng đó đại ca ở thánh lôi giáo nhất định có không ít người theo đuổi nàng a.

- Theo đệ thấy chúng ta trước tiên nên đưa nàng đến kĩ viện của tứ nương đợi đến lúc mấy vị đại nhân chơi chán lại đưa nàng đến chợ nô lệ rồi cuối cùng mới trả nàng cho thành lồi giáo.

- Vẫn là lục đệ thông minh.

Tên đại ca ngồi xuống ánh mắt hân hoan đối diện âm đạo của nàng tay hân khẽ vuốt vài cái.

- Tổ Lô tiên tử huynh đệ chúng ta lần này sẽ bỏ công đại đồ người không những để người trở thành thiên tài trăm năm còn biến người thành đệ nhất kĩ nữ Nam hoàng này ha ha ha...

- Hừ cho dù bốn tóa có chết cũng thể để các người làm nhục...

Ánh mắt nàng kiên quyết nhìn mấy tên trước mặt nhưng sâu bên trong lại có một tia không cam lòng tương lai huy hoàng của nàng lại kết thúc như thế này.

- Hắc hắc không sao cho dù nàng có chết ta cũng có thể đem nàng cho thi tông nghe nói bọn họ có thể biến một người chết thành thi nô.

Tên đại hán dừng lại một chút ngón tay khẽ tiếng vào bên trong cơ thể nàng.

- Tiên tử nàng có biết thi nô là thứ gì không?

Tổ Lô nhìn tên đại hán trước mặt trong ánh mắt có chút hoảng sợ tuy nàng chưa thấy qua thi nô nhưng đã từng nghe nói thà chết không toàn thay còn hơn làm thi nô, tên đại hán nhìn ánh mắt của nàng khóe miệng khẽ cong hôn lên âm đạo của nàng.

- Ân... người... aaa...

Mấy tên xung quanh thấy đại ca tiến công cũng bắt đầu hành động hai tên hai bên hôn vàng tai nàng hai tay liên tục xoa lấy bộ ngực đầu ngón tay kẹp lấy hạt anh đào một tên tiến đến phía sau ngồi xuống chăm sóc cúc hoa cho nàng, Tổ Lô cảm thấy thân thể không ngừng dâng trào như muốn nổ tung nàng hét lên một tiếng một dòng nước ấm bắn thẳng vào miệng tên đại hán thân thể vô lực dựa vào lòng tên sao lưng, tên cầm đầu đột nhiên đứng lên hướng đôi môi nàng hôn đến, Tổ Lô cảm nhận một dòng nước từ miệng hân truyền đến theo bản năng muốn kháng cự, tên đại hán rời khỏi đôi môi nàng nhìn khóe miệng nàng trào ra một dòng nước trên mặt hân hiện lên nụ cười dâm dăng.

- Tiên tử mùi vị của mình như thế nào?

Tổ Lô nhìn nam nhân trước mặt ánh mắt tràn đầy phức tạp có thù hận, phẫn nộ, hoan mang, lo lắng, tuyệt vọng tất cả cảm xúc truyền đến làm nàng cảm thấy bản thân không thể chống lại.

- Huynh đệ bọn ta đã hầu hạ người bây giờ cũng nên đổi lại a.

Tên đại hán phía sau nghe được liền buồn nàng xuống, Tổ Lô vô lực ngồi trên đất hai tay cố gấn chống đỡ không để bản thân nằm xuống.

Tên đại hán lùi lại từ bên trong giới chỉ lấy ra một cái ghế ngồi xuống trước mặt nàng.

- Tới đây liếm chân cho ta.

- Hừ.

Hân nhìn nàng không để ý cánh tay giơ lên một viên lục thạch lơ lửng trước mặt nàng bên trong lục thạch một nữ nhân bị một tên đại hán bế lên xung quanh nàng năm tên còn lại liên tục sờ mó thân thể.

- Người... vô si...

Tổ Lô tức giận đến toàn thân rung lên ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống mấy tên đứng trước mặt.

- Tổ Lô tiên tử người phải suy nghĩ thật kĩ a người muốn hầu hạ huynh đệ bọn ta hay muốn làm Nam hoàng đệ nhất kĩ nữ.

Nàng nghe hân nói trong lòng dâng lên một cảm giác sợ hãi không tên nếu như những hình ảnh này truyền đi từ nay về sau nàng còn dám gặp ai, Tổ Lô nhắm chặt hai mắt, nước mắt lạnh lẽo trên khuôn mặt tinh xảo nàng chống người đứng dậy chấp chưởng đi tới.

- Ta có bảo người đi sao? bỏ tới đây.

Tổ Lô hít sâu một hơi hai chân nàng quỳ trên đất hai tay chống phía trước từng ngón tay cắm chặt trên mặt đất, tên đại hán thấy nàng vẫn không cử động khẽ nhíu mày thân hình khẽ động khoảng cách giữa hai người kéo dài đến 10 trượng.

- Tổ Lô tiên tử người tốt nhất đừng làm đại ca bọn ta thất vọng a nếu không năm huynh đệ bọn ta cũng không bảo vệ được người.

Nàng ngán đầu ánh mắt lạnh lùng nhìn mấy tên xung quanh hai chân khẽ nhứt thân thể nàng dần bò tới.

- A ta đang nhìn thấy gì a? đệ nhất thiên tài thánh lồi tông đang bò trước mặt chúng ta sao?

- Đúng vậy hơn nữa còn là trần chuồn ha ha...

- Đại ca đệ nhìn nàng ta chẳng khác nào kĩ nữ bên trong nhi hồng viện của tứ nương.

- Nhị ca nhìn nàng xem ngay cả dáng bò cũng mê người như vậy đúng là có thiên phú làm kĩ nữ a xem ra lần này chúng ta nhất được bảo vật.

Tổ Lôi cắn răng tiếp tục bò đến nàng cảm giác hai chân mình như đeo hai ngọn núi không cách nào cử động được, tên đại ca nhìn thấy nàng từ từ bò tới khóe miệng hiện lên nụ cười trên choker.

- Tam đệ ta nghe nói kĩ thuật dùng roi của đệ có tiến bộ đúng không? sao không để cho huynh đệ thưởng thức.

mình miêu tả câu chuyện hơi chân thật một tí nếu các đạo hữu khi đọc xong cảm thấy sắc quá nặng vui lòng bình luận lại bên dưới sao này mình sẽ để những chương như thế này vào bên trong chế độ vip như vậy sẽ không ảnh hưởng đến câu chuyện

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Thu phục Ngọc Li

- Đúng vậy tam ca người hãy biểu diễn cho huynh đệ cùng thưởng thức đi.

- Hắc hắc vậy để ta biểu diễn cho mọi người xem.

Tên đại hán lấy ra một cây roi màu đỏ tiến lại chỗ Tổ Lôi trên mặt hắn hiện lên nụ cười tàn bạo ánh mắt dâm dăng, cây roi trong tay vung lên để lộ một đường màu đỏ trên cơ thể nàng.

- Tổ Lôi tiên tử người nên bò nhanh lên một chút tam ca huynh ấy không biết thương hoa tiếc ngọc đâu.

- Đúng vậy phải bò như vậy chứ.

Mấy tên xung quanh thấy nàng tăng tốc liền hò hét cổ vũ tên tam ca vẫn tiếp tục vung roi đánh xuống đến khi nàng bò tới nơi trên người đã đầy vết thương, Tổ Lôi hai tay không ngừng rung rẩy dường như lúc nào cũng có thể sụp đổ.

- Tổ Lôi tiên tử nếu người còn không làm lần sao không chỉ có 10 trọng thôi đâu.

Tổ Lôi nhìn bàn chân hôi thối trước mắt nàng cố nén cảm giác nôn mửa cánh tay cong lại đầu nàng cúi xuống chiếc lưỡi nhỏ tiến ra bên ngoài mùi vị đầu tiên không phải là cảm giác hôi thối mà là vị mặn của nước mắt nàng, do thân hình nàng cúi xuống toàn bộ phía sau đều hướng lên 5 tên đại hán nhìn thấy ánh mắt lập tức đỏ rực máu huyết sôi trào, chiếc lưỡi của nàng sắp chạm vào chân của tên đại hán đột nhiên cảnh vật xung quanh tan biến trong đầu truyền đến cảm giác chói sáng đến khi nàng mở mắt phát hiện mình đã trở lại căn phòng lúc trước tứ chi vẫn bị khóa, nàng cố gắng làm cho bản thân bình tĩnh một lúc sao liền hiểu ra tất cả ánh mắt nhìn Linh Phương tràn đầy sát khí.

- Tiện nhân ta không ngờ các người lại vô sỉ như vậy.

Tổ Lôi trong lòng như được thả lỏng cũng may mọi chuyện không phải là thật, Trần Linh Phương nghe nàng mắng chửi cũng không có phản ứng hai mắt nhắm lại đứng sang một bên.

- Trần Linh Phương nếu như một ngày nào đó ta có thể thoát khỏi nơi đây Tổ Lôi ta xin thề sẽ làm cho người sống không bằng chết.

- Người không cần phải đợi đến khi đó.

Một giọng nói đột ngột vang lên Linh Phương đang đứng im đột nhiên thân thể nàng lao đi đâm thẳng vào một vách tường miệng nàng phun ra một ngụm máu vô lực nằm trên đất, cửa phòng mở ra Lâm Thần từ bên ngoài tiến vào về mặt lạnh nhạt nhìn hai nàng.

- Chủ nhân.

- Người thật sự xem ta là chủ nhân sao?

- Linh Phương... phút.

Nàng vừa lên tiếng miệng liền phun ra một ngụm máu, Lâm Thần đi đến trước người nàng cánh tay giơ lên một tia âm dương nhị khí tiến vào trong cơ thể của nàng.

- Bàn đế hận nhất chính là những kẻ làm trái lời ta.

Trần Linh Phương cảm thấy thân thể nóng lên bên trong như có một ngọn lửa không ngừng thiêu đốt giống như muốn luyện hóa thân thể của nàng, toàn thân nàng đầy mồ hôi không ngừng rung rẩy, nàng cắn chặt răng cuối đầu đứng một bên chịu đựng đột nhiên ngọn lửa bên trong cơ thể nàng biến mất thay vào đó là một luồng hàn khí bao quanh kinh mạch của nàng, mỗi nơi hàn khí đi qua tất cả đều đóng băng thân thể của nàng bắt đầu co rút.

- Áaaa...

Trần Linh Phương hét lên một tiếng thảm thiết thân thể nàng ngã nằm trên mặt đất không ngừng rung rẩy đôi môi tái nhợt khê mở, ánh mắt cầu xin nhìn về chủ nhân mình, Tổ Lôi tôn giả một bên quan sát hai mắt nàng tràn đầy phần nộ nhìn Lâm Thần.

- Lâm Thần chẳng lẽ người chỉ biết hành hạ nữ nhân hay sao?

Lâm Thần dường như không nghe nàng nói ánh mắt lạnh nhạt nhìn Linh Phương, bên ngoài thân thể nàng bị một lớp băng bao phủ bên trong cơ thể bị một ngọn lửa không ngừng thiêu đốt, nàng cắn răng chống đỡ thân thể ngồi dậy tứ chi rung rẩy bò đến chỗ Lâm Thần.

- Chủ... chủ nhân... nô... nô tỳ...

Tổ Lôi thấy hần không để ý đến, hai bàn tay nắm chặt đôi mắt nhắm lại một ấn kí hình lôi điện màu vàng kim hiện lên trên trán nàng hướng Lâm Thần bắn đến, ấn kí vừa chạm vào người Lâm Thần liền biến mất hần cảm nhận bên trong cơ thể một thứ gì đó đang không ngừng công kích ý thức của mình.

- Linh hồn ấn kí sao?

Ý niệm khê động một luồng ánh sáng hiện ra trước mặt hần bên trong luồng ánh sáng hiện lên khuôn mặt của một lão nhân ánh mắt liếc nhìn Lâm Thần giống như một vị thần nhìn xuống.

- Tiểu bối nể mặt lão phu bỏ qua cho nàng được không?

Hần nhìn lão già trước mặt có chút kinh ngạc không ngờ tên này lại đạt đến cảnh giới chân tiên.

- Lão là người của thần lôi điện?

Lão già nghe Lâm Thần nói ánh mắt có chút ngạc nhiên nhìn hần.

- Tiểu tử người làm sao biết Thần lôi điện?

- Kẻ thù của mình làm sao ta có thể không biết.

Lâm Thần một tay giơ ra trong hư không xuất hiện một bàn tay vô hình bao trùm lấy luồng sáng, lão già cảm nhận được một lực lượng vô cùng khủng bố đánh tới lập tức biến mất giữa không trung xuất hiện cách đó vài trăm vạn dặm, phía trên luồng sáng một bàn tay vô hình hiện ra bao lấy toàn bộ.

- Không... không thể...

Tổ Lôi tôn giả đột nhiên mở mắt miệng nàng phun ra một ngụm máu sắc mặt trở nên tái nhợt ánh mắt nhìn nam nhân trước mặt tràn đầy hoảng sợ.

- Người... người là ai?

- Bồn tọa là ai người vẫn chưa đủ tư cách biết.

Lâm Thần liếc nhìn nàng khoe miệng khê cong lên.

- Bồn tọa cho người một cơ hội cuối cùng có chịu thần phục hay không?

Tổ Lôi ánh mắt phức tạp nhìn hần trong mắt không còn kiêu ngạo như ban đầu thay vào đó là thù hận, hoảng loạn, cam chịu, tuyệt vọng đột nhiên trước mặt nàng xuất hiện một viên lục thạch bên trong một nữ nhân đang trần truồng cùng mấy tên đại hần, hình ảnh nhục nhã liên tục hiện lên trong đầu nàng hai hàng lệ từ khóe mắt lặng lẽ rơi xuống đầu nàng khê cuối xuống, Lâm Thần phất tay mấy sợi dây xích biến mất, tia âm dương nhị khí cũng được hần thu lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn Linh Phương.

- Lần này ta tạm tha cho người.

Hần vừa nói xong liền biến mất, Tổ Lôi nhìn Lâm Thần rồi đi thân thể đổ gục xuống trong đôi mắt mờ mịt kia nước mắt không ngừng chảy ra thân thể bắt đầu rung rẩy tiếng khóc của nàng vang vọng khắp căn phòng.

Lâm Thần xuất hiện bên trong căn phòng Liễu Yên Nguyệt nhìn nàng ngồi trên giường nửa thân trên lộ ra bên ngoài phần bên dưới được một tấm chăn che lại vẻ mặt đầy oán khí miệng không ngừng lầm nhảm.

- Yên Nguyệt.

Nàng nghe có người gọi tên mình liền giật mình quay qua đến khi nhìn thấy Lâm Thần xuất hiện nàng liền kéo tấm chăn che đi thân thể ánh mắt cảnh giác nhìn hắn.

- Chủ... chủ nhân sao người không gõ cửa a.

- Người mau thay y phục ta có chuyện cần người đi làm.

- Vâng.

Yên Nguyệt chu mỏ trả lời nàng từ bên trong giới chỉ lấy ra một bộ quần áo mặt vào động tác vô cùng chậm rãi ánh mắt vũ mị liên tục khiêu khích chủ nhân mình, nàng nhìn hắn lạnh nhạt đứng một bên trong lòng có chút thất vọng.

- Ngay cả loạn hôn tiểu pháp cũng không có tác dụng chủ nhân ngày càng khó chơi a.

Liều Yên Nguyệt thay xong y phục liền tiến đến đứng bên cạnh Lâm Thần.

- Chủ nhân có chuyện gì sao?

- Tối nay ta sẽ đối phó Ngọc Li thánh sứ ta cần người dùng loạn hôn tiểu pháp khống chế nàng.

Nàng nghe chủ nhân mình nói ánh mắt tràn đầy hưng phấn.

- Chủ nhân yên tâm Yên Nguyệt nhất định hoàn thành nhiệm vụ.

Liều Yên Nguyệt tiến lại ôm lấy cánh tay Lâm Thần trên khuôn mặt hiện lên nụ cười thiên sứ.

- Chủ nhân lúc này người đưa Linh nhi tỷ tỷ đi đâu vậy?

- Ta giúp nàng gia tăng cảnh giới.

- Vậy người có thể giúp Yên Nguyệt được không?

- Nàng có thể người không thể.

Yên Nguyệt nghe chủ nhân mình nói trong lòng lập tức không phục.

- Chủ nhân rõ ràng là thiên vị.

Lâm Thần quay qua nhìn nàng khóe miệng khe nhếch lên.

- Nén người muốn bây giờ ta có thể dẫn người đi độ kiếp.

- A... hi hi vẫn là chuyện của chủ nhân quan trọng hơn Yên Nguyệt lập tức đi chuẩn bị.

Bên trong căn phòng Ngọc Li thánh sứ đang vận công tu luyện mây liễu khẽ nhú mắt phượng mở ra nàng đột nhiên cảm thấy thân thể nóng lên trong đầu có chút hỗn loạn theo bản năng một tay nàng cầm lấy chiếc túi hương khẽ ngửi một hơi.

- Lần này trở về có lẽ phải nhờ cô cô áp chế tâm ma.

- Ngọc Li tỷ tỷ người có ở bên trong không?

Ngọc Li nhìn ra bên ngoài thấy Yên Nguyệt đang đứng trước cửa phòng trên tay còn mang theo mấy loại linh quả vừa ăn vừa kêu réo.

- Ta ở trong này muội mau vào đây.

Liều Yên Nguyệt đẩy cửa tiến vào nàng nhìn thấy trên tay Ngọc Li cầm túi hương khóe miệng khẽ cong lên lập tức chạy đến ngồi bên cạnh ôm lấy một cánh tay của nàng.

- Tỷ tỷ Yên Nguyệt rất nhớ người a.

- Người đến tìm ta có chuyện gì sao?

- Hi hi lần này trong cung gửi đến mấy loại linh quả Yên Nguyệt liền mang đến cho tỷ ngay cả muội cũng chưa được ăn a.

Ngọc Li nhìn ánh mắt to tròn đáng thương trước mặt nếu không phải chính mình nhìn thấy thì nàng đã bị tiểu nha đầu này lừa đi mất.

- Nha đầu nhà người còn tưởng ta không hiểu bản tính của người sao?

Liều Yên Nguyệt biết mình bại lộ liền nở nụ cười lấy lòng.

- Tỷ tỷ đúng là hiểu mọi người nhất.

Nàng từ bên trong giới chỉ lấy ra mấy loại linh quả đưa cho Ngọc Li.

- Tỷ tỷ người dùng thử những thứ này xem mọi người xin mãi phụ hoàng mới cho đó.

Ngọc Li cầm lấy một trái đôi môi đỏ mọng khẽ mở nhẹ nhàn cảm một miếng hình ảnh vô cùng câu nhân.

- Người tìm ta có chuyện gì?

- Ngọc Li tỷ tỷ mọi người nghe nói mấy ngày nữa người tỷ sẽ trở lại Phong Minh đại quốc đúng không?

- Mọi người tìm ta để hỏi chuyện này thôi sao?

- Tất nhiên không phải?

Liều Yên Nguyệt tiến sát gương mặt nhỏ của nàng gần như chạm vào ngực của Ngọc Li.

- Tỷ tỷ người có thể mang Yên Nguyệt theo được không?

- Việc này ta có thể làm được nhưng còn phụ hoàng của mọi người thì sao?

- Tỷ tỷ không cần lo lắng phụ hoàng nhất định đồng ý.

- Được rồi vậy đến lúc đó mọi người chỉ cần đi theo phía sau ta là được.

- Đa tạ tỷ tỷ.

Liều Yên Nguyệt nhào vào lòng nàng cái đầu nhỏ liên tục cọ lấy bộ ngực sung mãn của Ngọc Li làm nàng vô cùng khó chịu nhỏ giọng rên lên một tiếng. Yên Nguyệt nghe được liền ngẩn đầu nhìn nàng nghi hoặc hỏi.

- Tỷ tỷ người lại cảm thấy khó chịu sao?

- Ân chỉ là có chút.

- Để Yên Nguyệt xoa bóp cho người có được không?

- Vậy làm phiền mọi người.

- Không có gì, không có gì.

Ngọc Li thánh sứ cởi lấy y phục bên ngoài để lộ ra bộ nội y màu đỏ bên trong nàng nằm sấp xuống giường hai mắt khép hờ.

- Yên Nguyệt hay là sau này mọi người đi theo bên cạnh tỷ được không?

- Ân.

Yên Nguyệt lấy một chút tán linh phấn thoa vào lòng bàn tay sao đó nhẹ nhàng áp vào lưng Ngọc Li, nàng nhìn tấm lưng vừa trắng vừa mịn lại còn trơn bóng làm nàng thích đến không muốn rời tay, Yên Nguyệt chuyển người ngồi lên mong nàng hai tay vẫn tiếp tục xoa lấy tấm lưng ngọc eo nàng khẽ chuyển động tăng thêm khoái cảm, Ngọc Li hai mắt mê li đôi môi khẽ rên rỉ toàn bộ tinh thần nàng thả lỏng hưởng thụ cảm giác thoải mái.

Yên Nguyệt một tay xoa bóp một tay còn lại tự cởi y phục của mình ngay cả nội y cũng bị nàng ném qua một bên, bàn tay trên lưng Ngọc Li tiến đến tháo đi nội y màu đỏ trên người nàng, Liều Yên Nguyệt cúi người bộ ngực nhỏ áp lên lưng nàng hai tay ôm lấy bộ ngực sung mãn đôi môi kề sát tai Ngọc Li hơi thở nóng bỏng liên tục từ miệng nàng tuôn ra.

- Ngọc Li tỷ tỷ có thoải mái không?

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Sắc 18+

Ân rất thoải mái.

Liều Yên Nguyệt cảm nhận được thân thể bên dưới truyền đến cảm giác nóng bỏng liền biết nàng đã động tình, Yên Nguyệt ngồi dậy nâng nắm lấy eo Ngọc Li kéo nàng về phía sao để nàng quỳ trên giường kiều đồn căn tròn, sẵn chắc xuất hiện trước mặt.

- Còn to hơn cả mình và Tiểu Linh tỷ cộng lại.

Hai tay nàng liên tục xoa nắn cảm giác mềm mại sẵn chắc co giãn làm nàng hưng phấn hai tay liên tục gia tăng thêm sức lực, nàng nhìn khe núi trước mặt hai tay khẽ banh ra một ngón tay tiến vào bên trong khu rừng rậm một ngón khác liên tục trêu chọc cúc hoa.

- Ân... a...

Ngọc Li há miệng rên rỉ hai mắt động nước khuôn mặt ửng đỏ một tay nàng tự động xoa nắn bộ ngực to lớn của mình, Yên Nguyệt đang nghịch phá phía dưới ngón tay đột nhiên bị kẹp chặt nàng biết nữ nhân trước mặt sắp lên đỉnh nàng lấy một ít dâm thủy thoa lên ngón tay của mình sao đó cắm thẳng vào cúc hoa hai ngón tay liên tục khuấy động đột nhiên một dòng nước nóng từ bên trong cơ thể Ngọc Li bay ra bắn thẳng lên mặt Yên Nguyệt.

- A... khục... khục... tại sao có thể nhiều nước như vậy?

Liều Yên Nguyệt nhìn Ngọc Li thỏa mãn nằm trên giường liền tiến đến lật ngửa nàng lên cuối đầu hôn xuống, thân thể hai người quấn lấy nhau không ngừng vuốt ve thân thể đôi phương, Yên Nguyệt nhìn thẳng Ngọc Li trong ánh mắt nàng hiện lên vài đạo u quan vô cùng tà dị.

- Ngọc Li tỷ tỷ chủ nhân muốn gặp người.

- Chủ... chủ nhân?

- Chủ nhân muốn tỷ muội chúng ta phục vụ cho ngài tỷ đồng ý không?

- Ngọc Li nguyện ý vì chủ nhân phục vụ.

- Hi hi tỷ tỷ ngoan thật.

Yên Nguyệt vận linh lực trước mặt nàng xuất hiện một hình bát quái nàng liên tục đánh vài đạo ý niệm vào bên trong sao đó cuối xuống tiếp tục hôn lấy tinh nhân của mình, bàn tay không ngừng xoa nắn bộ ngực to lớn hai ngón tay khẽ kẹp lấy hạt anh đào, Ngọc Li nhiệt tình đáp trả hai tay ôm lấy Liều Yên Nguyệt ép sát cơ thể nàng vào bản thân, lúc này cửa phòng mở ra Lâm Thần tiến vào hần liếc nhìn hai nàng đang thân mật ý niệm vừa động liền thu cả hai vào thần lô đỉnh sao đó trở về phòng mình như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Lâm Thần tiến vào bên trong Thần lô đỉnh nhìn thấy hai nàng vẫn đang tiếp tục quấn lấy, ánh mắt nhìn sang Ngọc Li phát hiện hai mắt nàng mờ mịt bên trong con người bị một đạo u quan che lấp, Lâm Thần có chút bất ngờ nhìn Liều Yên Nguyệt không ngờ nha đầu này lại tu luyện loạn hồn tiểu pháp tới cảnh giới đại thành.

- Không lẽ linh hồn kẻ ướm có thể truyền cảm ngộ của ta cho nàng?

Liều Yên Nguyệt đang say mê cùng Ngọc Li đột nhiên phát hiện Lâm Thần đứng bên cạnh ánh mắt đảo một vòng nàng nói nhỏ với Ngọc Li thánh sư vài câu gì đó, hai người bước xuống giường tiến đến quỳ trước mặt Lâm Thần.

- Yên Nguyệt tham kiến chủ nhân.

- Ngọc Li tham kiến chủ nhân.

Hai nàng nói xong liền tiến đến bên cạnh hần Yên Nguyệt đi đến sao lưng chủ nhân mình bộ ngực nhỏ ép tới, Ngọc Li mờ mịt làm theo nàng đứng trước mặt Lâm Thần cầm lấy bàn tay hần đặt lên bộ ngực to lớn của nàng, đôi môi mọng nước chủ động dâng hiến, một tay hần xoa nắn bộ ngực nàng tay còn lại đặt lên bờ mông sẵn chắc không ngừng xoa bóp, Ngọc Li khẽ rên rỉ cảm giác nóng bỏng bên dưới truyền đến làm cho cơ thể nàng bắt đầu có phản ứng, làn da trắng hồng ửng đỏ hai hạt anh đào căng cứng ánh mắt mê li nhìn Lâm Thần, Liều Yên Nguyệt ở phía sau bắt đầu cỡi y phục của nhân mình động tác vô cùng chuyên nghiệp một tay nàng vuốt ve bộ ngực của hần tay còn lại nắm lấy tiểu đệ đâm đến Ngọc Li.

Lâm Thần xoay người ôm lấy hai nàng ném lên giường hai tay hần tóm lấy chân của Liều Yên Nguyệt giơ lên tiểu đệ đâm thẳng vào cơ thể nàng.

- Ân... chủ... chủ nhân... từ từ... a.

Yên Nguyệt hạ thể liên tục bị trùng kích cảm giác thân thể không ngừng dâng trào chỉ biết há miệng rên rỉ, Lâm Thần xoay người nàng lại để nàng quỳ trên giường tiểu đệ lần nữa tiến vào hai tay hần liên tục bóp nắn cặp mông nhỏ của nàng, Ngọc Li một bên nhìn hai người đại chiến hai tay tự động sờ lấy thân thể một lúc sao nàng đi đến quỳ phía sau Lâm Thần cặp ngực to lớn áp sát vào lưng hần thân thể nàng như không ngừng uống éo khôe miệng liên tục rên rỉ.

Liều Yên Nguyệt bị Lâm Thần liên tục trùng kích hơn nửa canh giờ cuối cùng cũng đạt đến cao trào nàng hét lên một tiếng thân thể vô lực nằm trên

giường ánh mắt thỏa mãn nhìn chủ nhân mình, Lâm Thần buồn tha cho nàng hân xoay người ôm lấy Ngọc Li đặt nàng nằm xuống ngón tay sờ qua âm đạo của nàng bên dưới đã hoàn toàn ẩm ướt, Lâm Thần điều chỉnh phương hướng từ từ tiến vào.

- Áaaa...

Ngọc Li kêu lên một tiếng đau đớn hai mắt tràn lệ nhìn Lâm Thần trong ánh nàng không còn vẻ mờ mịt chứng tỏ nàng đã hoàn toàn thanh tỉnh, Lâm Thần không để ý đến ánh mắt của thân thể khẽ động bắt đầu trùng kích.

- A... đau người... người nhẹ... nhẹ chút... á.

Ngọc Li cũng không biết tại sao mình lại không phản kháng mấy ngày gần đây nàng thường gặp xuân mộng mà người phát sinh quan hệ với nàng chính là Lâm Thần.

- Có lẽ đây chỉ là một giấc mộng.

Cảm giác quen thuộc truyền đến làm nàng khẽ rên rỉ ánh mắt trở nên mê li, Ngọc Li khẽ lắc eo phối hợp, Lâm Thần cảm nhận được nàng phối hợp khéo miệng khẽ cong lên hân cuối người hôn lấy đôi môi của nàng hai tay không ngừng xoa nắn bộ ngực to lớn thỉnh thoảng lại khiêu khích hai hại phần hồng Ngọc Li nhiệt tình đáp lại hai tay nàng vòng qua ôm lấy cổ hân, một lúc sao hai tay Lâm Thần rời khỏi ngực nàng ôm lấy cổ Ngọc Li kéo nàng ngồi lên người hân, nàng đang hưng phấn đột nhiên bị dừng lại phát hiện mình đang ngồi trên người hân thứ to lớn kia vẫn còn bên trong cơ thể ánh mắt bối rối, e thẹn nhìn Lâm Thần.

- Yên Nguyệt đến dạy cho nàng.

Liễu Yên Nguyệt nằm một bên hứng thú nhìn hai người giao chiến đột nhiên nghe Lâm Thần nói liền ngẩn đầu bò đến sao lưng Ngọc Li.

- Ngọc Li tỷ tỷ không cần căng thẳng a.

Yên Nguyệt vừa dứt lời liền đẩy nàng về phía trước Ngọc Li hai tay chống lên ngực Lâm Thần, Yên Nguyệt đặt hai tay lên kiêu đồn to lớn bắt đầu đẩy tới.

- Ân...

- Ngọc Li tỷ tỷ người phải phối hợp a.

Ngọc Li nghe nàng nói liền đỏ mặt cuối đầu e thẹn làm theo một lúc sao nàng liền đẩy nhanh tốc độ bờ mông to lớn liên tục chuyển động, Liễu Yên Nguyệt nhìn hai người đại chiến nàng ở một bên liên tục cổ vũ.

- Ngọc Li tỷ nhất định phải đánh bại chủ nhân...

- Ngọc Li tỷ phải nhanh hơn nữa đừng ngừng lại...

- Ngọc Li tỷ cố lên, cố lên, cố lên...

- Áaaa...

Ngọc Li hét lên một tiếng cả người xụi lơ ngã vào lòng Lâm Thần hạ thể liên tục co rút, Lâm Thần hai tay ôm lấy nàng nhẹ nhàng vuốt ve cơ thể giúp nàng tận hưởng khoái cảm, Liễu Yên Nguyệt một bên bĩu môi vẻ mặt thất vọng.

- Ngay cả Ngọc Ly tỷ mê người như vậy cũng không thể đánh bại chủ nhân xem ra lại phải đi tìm một nữ nhân khác.

Ngọc Li nằm trong lòng Lâm Thần cảm nhận bàn tay ấm áp không ngừng vuốt ve cơ thể mình trong lòng không hiểu sao lại có chút vui vẻ, ngọt ngào ánh mắt nàng nhìn hân cũng trở nên ôn nhu.

- Lâm Thần Ngọc Li đã là người của chàng, chàng nhất định phải đối xử thật tốt với thiếp.

Lâm Thần nhìn ánh mắt của nàng có chút ngẩn người cách đây 10 vạn năm những nàng ấy cũng nhìn hân bằng ánh mắt này trong khoảng thời gian ngắn ngủi trái tim băng lãnh của hân lại có chút rung động.

- Ta là chủ nhân của người.

Ngọc Li nhìn nam nhân trước mặt nở một nụ cười ngọt ngào.

- Thiếp mặt kệ chàng là gì của thiếp chỉ cần chàng đối xử tốt với thiếp là được.

- Được ta hứa với nàng.

Lâm Thần lật người một lần nữa đè nàng xuống tiếp tục chinh chiến, Ngọc Li hai tay ôm lấy thân thể hân chủ động nghênh hợp, 2 canh giờ sao Liễu Yên Nguyệt ngồi bên ngoài cũng bị cuốn vào tiểu nha đầu bị hai người giáp công liên tục xin tha.

Lâm Thần kéo một tấm chăn che đi thân thể hai nàng hần đi đến một căn phòng khác luyện hóa một tia linh lực vừa nhận được khí tức trên cơ thể mạnh mẽ tăng lên từ trúc cơ tầng 3 đỉnh phong lên đến trúc cơ tầng 5 đỉnh phong.

- Vẫn còn quá chậm

Hần bắt đầu trầm tư xem ra không thể chỉ dựa vào âm dương quyết bên trên hỗn nguyên đại lục linh sĩ muốn tăng tu vi cách nhanh nhất chính là đan dược kế tiếp là luyện hóa linh dược sao cùng mới đến linh thạch.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Hóa thú huyết

Ngày hôm sao Trần Tiểu Linh bay đến chỗ Lâm Thần nói Lạc Nam tôn giả muốn gặp hần, tiểu nha đầu từ khi kết thành kim đang thời gian bay trên trời còn nhiều hơn là đi trên đất.

- Chủ nhân hay là để Linh nhi ôm người bay đi được không?

- Không cần.

Nàng nghe hần từ chối chỉ có thể bủi môi đi phía sau, rõ ràng là cảm giác bay lượn tốt hơn đi bộ rất nhiều, hai người đi một lúc đã đến trước phòng Lạc Nam tôn giả.

- Tôn giả Tiểu Linh đã đưa Lâm Thần đến.

- Vào đi.

Bên trong truyền ra tiếng nói hai người liền đẩy cửa bước vào, Lâm Thần ánh mắt nhìn qua một vòng liền ngừng lại trên phong thư trên tay Lạc Nam tôn giả.

- Ô người đột phá trúc cơ tầng 5?

Lạc Nam ánh mắt nhìn Lâm Thần có chút kinh ngạc chỉ mới mấy ngày tên này đã đột phá hai cảnh giới.

- Đệ tử chỉ là may mắn.

- Ha ha người không cần khiêm tốn với thiên phú của người việc này hoàn toàn có thể, hôm nay ta gọi người đến để thông báo thánh điện đã quyết định để người gia nhập phân đà ở Phong Minh đại quốc hai ngày nữa ta sẽ dẫn người xuất phát.

- Đệ tử tuân lệnh.

- Người tranh thủ xử lý mọi việc nếu gặp khó khăn có thể đến đây gặp ta.

- Vâng.

Lạc Nam nhìn Lâm Thần khẽ gật đầu.

- Đúng rồi trong thời gian này người tốt nhất không nên rời khỏi thánh giáo, bản tọa vừa nhận được tin tức Tổ Lô tôn giả vẫn chưa trở về phân đà có thể nàng ta vẫn còn để ý đến người.

- Đệ tử sẽ chú ý.

- Người lui ra đi.

Hai người rời khỏi phòng của Lạc Nam tôn giả vừa đi được một lúc Tiểu Linh nhin không được nhỏ giọng hỏi.

- Chủ nhân thật sự phải đi đến Phong Minh quốc sao?

- Đúng vậy?

- Chủ nhân có thể mang Linh nhi đi cùng không?

Lâm Thần nhìn ánh mắt chờ mong của nàng chỉ lạnh nhạt nói.

- Người là nữ nhân của ta tất nhiên phải mang người theo.

Trần Tiểu Linh nghe hắn nói gương mặt nhỏ nhắn hiện lên nụ cười ngọt ngào mấy từ nữ nhân của ta liên tục quanh quẩn trong đầu nàng, Lâm Thần cũng không để ý đi thẳng về phòng mình Trần Tiểu Linh đi phía sau như một chú chim nhỏ khoe miệng liên tục mỉm cười, đột nhiên một tiếng động truyền đến như có người đang đánh nhau, Lâm Thần dùng linh giác quét qua khoe miệng hắn khẽ cong lên, hai người lập tức lao đến.

Bên trong hậu viện thánh giáo, Lạc Nam tôn giả lặng không đứng ánh mắt lạnh lùng nhìn xuống, phía sau còn có mấy chục tên chấp sự cùng trưởng lão, bên dưới Trần Kế Nam đầu tóc rối bời quần áo rách nát liên tục tấn công người xung quanh.

- Trần Kế Nam mau ngừng tay.

Lạc Nam tôn giả quát lên khí tức kinh khủng tỏa ra chế trụ đối phương, Trần Kế Nam điên cuồng phản kháng hòa quan liên tục bốc lên thiêu trụi 100 trượng xung quanh.

- Tôn giả Trần giáo chủ sao lại như thế này?

- Hắn ta đang bị tâm ma khống chế sắp tiến vào ma đạo.

Mọi người xung quanh nghe được liền biến sắc ma đạo một khi lớn mạnh sẽ tạo thành một kiếp nạn lớn cho chúng sinh.

- Tôn giả bây giờ chúng ta phải làm sao?

- Chỉ có thể phế đi cảnh giới.

Bên dưới Trần Kế Nam đột nhiên thiêu đốt sinh mệnh cả người hắn lao ra bên ngoài Lạc Nam tôn giả lập tức xuất hiện chắn phía trước một ngọn lửa khủng bố xuất hiện đánh thẳng tới Trần Kế Nam.

- Liệt hỏa phản thiên.

Trần Kế Nam bị đánh rơi trên mặt đất miệng không ngừng trào máu ngọn lửa trên cơ thể biến mất đầu tóc trở nên bạc trắng, trên người đầy nếp nhăn giống như già thêm mấy trăm tuổi, Lạc Nam tôn giả xuất hiện bên cạnh tóm lấy hắn mang đi.

- Các người ở lại thu dọn, chuyện hôm nay không được truyền ra bên ngoài.

Lâm Thần nhìn Trần Kế Nam bị mang đi ánh mắt liếc sang Tiểu Linh bên cạnh.

- Người đau lòng sao?

Trần Tiểu Linh hai mắt đỏ lên gật gật đầu.

- Dù sao người cũng là phụ thân của Linh nhi.

- Nếu hắn không phải phụ thân người thì bây giờ đã là một xác chết.

Lâm Thần nói xong liền xoay người bước đi, Tiểu Linh nhìn theo hướng Lạc Nam tôn giả một lúc liền chạy theo chủ nhân mình, hai người bước vào phòng liền tiến vào thân lỗ đình đi đến chỗ Ngọc Li vừa bước đến cửa phòng bên trong truyền ra tiếng đùa giỡn.

- Yên Nguyệt muội muội nói thật sao?

- Tất nhiên là thật, Yên Nguyệt làm sao có thể gạt tỷ.

Liễu Yên Nguyệt vừa nói một tay nàng sờ lên ngực Ngọc Li làm vị thánh sư thẹn đến đỏ mặt.

- Nhưng tỷ chưa từng thấy chàng đỏ mặt bao giờ... ả.

- Hi hi khi chủ nhân mới xuống núi ngài từng mượn muội mấy chục linh thạch hạ phẩm lúc đó ngài thật sự đỏ mặt à.

Yên Nguyệt nhìn hai hạt anh đào cương lên liền đưa tay ngắc lầy.

- Ừ...

Ngọc Li khẽ rên lên một tiếng bắt lấy bàn tay nàng.

- Vậy lúc đó bộ dáng chàng thế nào.

Yên Nguyệt chưa kịp trả lời cửa phòng liền mở ra Lâm Thần sắc mặt có chút khó coi bước vào, phía sau Trần Tiểu Linh khoe miệng co giật gương mặt

đồ bưng, hai nàng vừa nhìn thấy hấn tiến vào liền lấy chân che lại cơ thể, Liễu Yên Nguyệt cảnh giác nhìn chủ nhân mình lại liếc qua Tiểu Linh trong lòng cảm thấy bất an.

- Không lẽ chủ nhân định cùng hai nữ nhân này ăn hiếp mình sao? Có nên chạy trốn không?

Lâm Thần liếc nhìn hai nàng ánh mắt ngừng lại trên người Yên Nguyệt.

- Linh nhi người tạm thời ở đây ta có chuyện cần giải quyết.

Hấn nói xong thân hình liền biến mất, Trần Tiểu Linh liếc hai người trên giường ánh mắt có chút ngạc nhiên nhìn Ngọc Li thánh sứ.

- Thánh sứ sao người lại ở đây?

Ngọc Li nghe nàng hỏi sắc mặt lạnh lùng thường ngày đỏ đến lợi hại.

- Ta... ta...

- Không lẽ người cũng bị chủ nhân bắt đến.

Trần Tiểu Linh đi bò lên giường hai mắt nhìn chăm chăm Ngọc Li.

- Thánh sứ sao mặt của người lại đỏ như vậy a.

Tiểu Linh không đợi nàng trả lời quay sang nhìn Yên Nguyệt ánh mắt nghi hoặc.

- Yên Nguyệt sao muội cũng ở đây? A sao hai người không mặt gì thế này?

Ngọc Li cuối cùng cũng không chịu được toàn bộ cơ thể nàng đều rút vào bên trong tấm chăn, Yên Nguyệt nhìn Tiểu Linh trên khuôn mặt thiên sứ nở nụ cười tán thưởng sao đó hai nàng cùng chui vào bên trong.

- Yên Nguyệt muội nói đúng ngực thánh sứ tỷ tỷ thật sự rất lớn a.

- Tiểu Linh tỷ tỷ người sờ chỗ này xem mong của Ngọc Li tỷ tỷ cũng rất to.

- Á... hai người... không được... ân... mau dừng lại...a.

Lâm Thần xuất hiện trước phòng Tổ Lôi bên trong chỉ có một mình nàng hấn dùng thần thức đảo qua phát hiện Linh Phương đang ở phòng bên cạnh, Lâm Thần ngừng lại một chút liền đẩy cửa phòng Tổ Lôi bước vào, Tổ Lôi ngồi trên giường điều tức phát hiện có người bước vào liền dừng lại ánh mắt nhìn Lâm Thần tràn đầy phức tạp, Lâm Thần nhìn nàng vẫn ngồi trên giường khẽ nhún mày.

- Đây là cách người gặp chủ nhân hay sao?

Tổ Lôi bước xuống giường đi đến chỗ Lâm Thần một tay nàng đặt trên ngực hướng Lâm Thần cuối đầu.

- Tổ Lôi tham kiến chủ nhân.

- Ta không thích chào kiểu này.

Nàng nghe hấn nói trong hai mắt ẩn giấu sự phẫn nộ một chân nàng quỳ trên đất.

- Tổ Lôi tham kiến chủ nhân.

Lâm Thần không để ý đến nàng hấn đi đến ngồi trên giường, Tổ Lôi xoay người đứng đối diện với hấn.

- Ta có cho người đứng sao?

- Lâm Thần người đừng quá đáng.

Khí tức hóa thân trên người nàng lập tức tràn ép tới Lâm Thần.

- Xem ra lần trước ta vẫn nhẹ tay với người.

Lâm Thần khẽ động khí tức Tổ Lôi liền biến mất một luồng uy áp vô thượng ép xuống hai chân nàng lập tức cong lại quỳ trên đất sắc mặt tái nhợt nhìn Lâm Thần ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

- Người... người không phải trúc cơ người rốt cuộc là ai?

- Không phải đã nói rồi sao ta chính là chủ nhân của người.

Lâm Thần đi đến trước mặt nàng một tia âm dương chân khí mờ ảo xuất hiện trên tay hắn, Tổ Lôi vừa nhìn thấy dòng khí đồng tử lập tức co lại hoảng sợ lui lại phía sau.

- Người muốn làm gì?
- Nếu người đã không thần phục ta giữ người lại cũng không có tác dụng.
- Hừ, người tưởng bọn tọa sợ chết sao?

Hắn nhìn ánh mắt kiên quyết của nàng khoe miệng khẽ nhếch lên.

- Ta cũng không thích giết người, bọn tọa sẽ cho người một cơ hội.

Lâm Thần khẽ động một luồng ánh sáng màu đỏ tiến vào cơ thể Tổ Lôi.

- Đây là hóa thú huyết có thể giúp tăng sức mạnh của người lên 10 lần.

Tổ Lôi nghe hắn nói hai mắt tràn đầy nghi hoặc, tên này sao tự nhiên lại giúp nàng.

- Người không cần phải nghi ngờ bọn tọa cảm thấy thiên phú của người rất tốt không muốn bỏ lỡ nếu người không làm thủ hạ cho ta vậy thì làm thú sủng cho ta.

Lâm Thần vừa dứt lời cơ thể Tổ Lôi đột nhiên đỏ lên nàng cảm nhận máu huyết đang không ngừng sôi trào bên trong cơ thể có thứ gì đó muốn chui ra, bên ngoài hai bàn tay phát sinh dị biến móng tay dài ra như vuốt thú, cánh tay nàng mọc đầy lông vàng, hai chân bắt đầu co rút cả thân thể không ngừng biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Âm dương khổng tâm tọa

- Người yên tâm khi người thành công hóa thú ý thức sẽ biến mất bọn tọa sẽ giúp người trở thành yêu thú mạnh nhất hỗn nguyên đại lục.

Tổ Lôi nghe hắn nói nét mặt tràn đầy hoảng sợ, bắt nàng làm yêu sủng cho người khác nàng thà chết còn tốt hơn.

- Không... ta không muốn... ta không muốn... người không được đối với ta như vậy.

Nàng gần như lâm vào hoảng loạn hai tay liên tục cào lấy bộ lông trên cơ thể, đầu nàng nhô ra hai chiếc sừng, trên lưng xuất hiện hai cánh, bên dưới mọc thêm chiếc đuôi.

- Lâm Thần cầu... cầu người... á.

Nàng đau đớn nằm trên đất không ngừng lăn lộn yêu thú hóa hình xé thịt mà ra con đau này không phải ai cũng chịu được.

- Lâm Thần ta... ta đồng ý nhận... nhận người là chủ... á... người... người tha ta... Áaaa...

Lâm Thần hai mắt lạnh nhạt nhìn xuống.

- Thật sao?

- Ân... ta có thể dùng... dùng tâm ma đại thế cầu... cầu người tha ta... á...

- Trước giờ bọn tọa chưa từng tin vào lời nói.

- Chỉ... chỉ cần người... người tha ta... người... người muốn gì cũng được...

Tổ Lôi cảm nhận ý thức mình dần mờ hồ nàng cố gắng bò đến chỗ Lâm Thần hai tay ôm lấy chân hắn.

- Cầu... cầu người...

Lâm Thần khẽ động một luồng sáng màu đỏ từ bên trong cơ thể Tổ Lôi bay ra cơ thể nàng lập tức ngừng biến hóa trở lại hình dạng ban đầu cả người vô lực nằm trên đất y phục toàn thân rách nát, Lâm Thần truyền cho nàng một tia linh lực sao đó xoay người đi đến ngồi trên giường, Tổ Lôi cảm nhận cơ

thể khôi phục được sức lực cố đứng lên ánh mắt nhìn nam nhân trước mặt vẫn còn sợ hãi.

- Người lại đây.

Nàng nghe hắn nói liền chấp chững cuối đầu đi tới.

- Chủ... chủ nhân...

- Ta có vài chuyện muốn hỏi người.

- Vâng mời... mời ngài hỏi.

Lâm Thần liếc nhìn nàng khoe miệng khẽ cong lên tôn giả kiêu ngạo không phải bây giờ cũng phải cuối đầu sao một ngày nào đó hắn nhất định phải bắt 12 tên thần chủ quỳ dưới chân mình tạ lỗi.

- Thánh lời điện phái người đến để bắt ta sao?

- Đúng... đúng vậy.

- Chỉ có mình người?

- Chỉ có mình thuộc hạ.

- Làm sao ta biết người nói thật hay giả?

Tổ Lôi cảm nhận ánh mắt lạnh lùng kia hai chân liền quỳ xuống.

- Tất cả những gì thuộc hạ nói đều là sự thật Tổ Lôi có thể lấy danh nghĩa chủ xin thề.

- Ta tạm thời tin tưởng người nếu để ta biết người nói dối đến lúc đó không ai có thể cứu được người.

Lâm Thần nhìn nữ nhân trước mặt, mày kiếm khẽ nhíu nếu bây giờ thi triển âm dương quyết với nàng cảnh giới của hắn có thể đạt tới kim đan nhưng sẽ dẫn đến sự chú ý của thánh giáo bên cạnh còn có tên Lạc Nam kia.

- Người tiến lại đây.

Tổ Lôi nghe hắn nói liền bước lại vẫn không dám ngẩng đầu nhìn hắn.

- Thả lỏng tinh thần buông bỏ tất cả chống cự.

Nàng nghe hắn nói cả người rung lên một cái hơi chút do dự cuối cùng cũng nhắm mắt làm theo, Lâm Thần hai tay liên tục ấn thủ quyết một hình âm dương bát quái đồ xuất hiện một nửa tiến vào cơ thể Tổ Lôi bao quanh lấy thần hồn của nàng một nửa còn lại tiến vào thức hải Lâm Thần.

- Bên trong cơ thể của người đã bị ta thi triển âm dương không tâm tọa chỉ cần một ý niệm của ta cũng có thể làm người thần hồn tịch diệt, ngày mai ta sẽ đưa người về thánh lời giáo trong thời gian ngắn nhất thu thập tất cả những thứ liên quan đến cao tăng thánh lời điện sao đó mang đến gặp ta.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

Lâm Thần gạt đầu thân hình hư không biến mất, Tổ Lôi nhìn hắn rời đi hai mắt thẫn thờ như người vô hồn từ hôm nay mạng của nàng sẽ không do bản thân mình khống chế.

Bên trong một căn phòng một nữ nhân áo đen ngồi trên giường hai ánh mắt mơ màng nhìn về một phía, đôi mắt sưng đỏ dường như là đã khóc rất lâu, đột nhiên một thân ảnh xuất hiện trước mắt nàng nữ nhân ngay lập tức rời giường cung kính quỳ một bên.

- Linh Phương tham kiến chủ nhân.

- Đứng lên đi.

Lâm Thần đi đến tìm một chỗ ngồi xuống ánh mắt lạnh nhạt nhìn nàng.

- Ngày mai người sẽ cùng Tổ Lôi trở về thánh lời giáo người hãy cẩn thận giám sát nàng ta.

- Nô tỳ tuân lệnh.

Linh Phương vừa nói xong một nửa hình tròn màu trắng hiện lên trước mặt nàng sao đó tiến vào trong đầu.

- Đây là âm dương không tâm tọa nếu như Tổ Lôi không nghe lời người dùng thứ này khống chế nàng ta.

- Vâng.

- Còn nữa sao này muốn tìm ta hãy đến Phong Minh đại quốc sao đó dùng linh hồn khế ước liên lạc với ta.

Lâm Thần nói xong liền xoay người đi Linh Phương đứng một bên nhìn theo không hiểu sao trong lòng lại có cảm giác đau nhói.

Hai ngày sao Lạc Nam tôn giả mang theo Lâm Thần cùng Ngọc Li thánh sứ đi đến Phong Minh đại quốc với tốc độ của ba người ít nhất phải mất nửa tháng mới có thể đến nơi.

- Ngọc Li lần này người lập được công lớn nhất định đích thân hóa chủ sẽ ban thưởng cho người.

Ngọc Li nghe Lạc Nam tôn giả nói ánh nhìn sang Lâm Thần khẽ mỉm cười.

- Nếu như không có tôn giả nhiệm vụ lần này nhất định sẽ thất bại do đó tôn giả mới là người có công lớn nhất.

- Ha ha Ngọc Li người càng ngày càng giống cô cô Ngọc Vân của người.

Ba người đi được nửa ngày tìm một chỗ nghỉ ngơi, Lạc Nam tôn giả đột nhiên đứng lên quay sang hai người Lâm Thần.

- Hai người ở lại nghỉ ngơi ta đi đến phía trước dò đường.

- Lâm phiên tôn giả.

Lạc Nam nhìn Ngọc Li gật đầu thân hình biến mất, Lâm Thần nhìn theo hướng hất bay đi khoe miệng khẽ cong lên.

- Lâm Thần chàng đang cười gì đó?

- Không có gì, đúng rồi tên kia thường xuyên nhắc đến cô cô của người ta nghĩ nàng ta có địa vị không thấp bên trong thánh điện.

Ngọc Li nghe hần nói về mặt hiện lên nét kiêu ngạo.

- Điều đó là tất nhiên cô cô của thiếp chính là chấp sự bên trong thánh điện người bây giờ đã đạt đến luyện hư đỉnh phong không lâu sao sẽ tiến vào toái hư có thể nhậm chức trưởng lão.

Lâm Thần nghe nàng nói chỉ gật, Ngọc Li nhìn biểu hiện của hần trong lòng có chút tức giận nhưng nghĩ đến tên này từ trên núi xuống nên thoải mái cho qua.

Hai người ngồi một bên trò chuyện chủ yếu là Ngọc Li hỏi hần trả lời một lúc sao Lạc Nam tôn giả quay lại trên người có chút chật vật nhưng thần sắc rất tốt.

- Tôn giả có chuyện gì sao?

- Không có gì chỉ là vừa tìm được một góc linh dược, các người nếu đã nghỉ ngơi xong thì lên đường thôi.

- Tôn giả người không nghỉ ngơi sao?

- Không cần.

Ngọc Li cũng không hỏi nữa nàng kéo theo Lâm Thần lên đường, trong thời gian này Lâm Thần nghe Lạc Nam nói cũng hiểu sơ qua tình hình Phong Minh đại quốc, bên trong đại quốc hoàng tộc cùng thánh giáo là hai thế lực đứng đầu, kế tiếp là tứ đại gia tộc Trần, Lý, Đường, Kim mỗi một đại gia tộc đều có hóa thân cảnh trấn giữ hơn nửa đệ nhất thiên tài thánh hỏa giáo cũng ở nơi đây, nàng chính là đương triều nhị công chúa Triệu Thiên Cơ chưa đầy 100 tuổi đã bước vào hóa thân hoàn toàn có thể so sánh với Tổ Lôi.

Ban đêm ba người tiến vào bên trong một tòa thành tìm một khách điểm nghỉ ngơi.

- Hai người các người cứ vào trong nghỉ ngơi ta đi liên lạc với giáo chủ nơi đây.

Lạc Nam tôn giả nói xong liền rời đi, hai người Lâm Thần tiến vào bên trong khách điểm mọi người vừa nhìn thấy y phục của hai người đều tự động cúi người tránh sang một bên, hai người chọn lấy hai căn phòng kêu thêm vài món ăn, Lâm Thần tiến vào bên trong căn phòng liền quay sang hỏi Ngọc Li.

- Người biết Triệu Thiên Cơ không?

Ngọc Li mày ngọc khẽ nhú.

- Thiếp chỉ biết nàng ta có thất phẩm linh căn, nghe mọi người nói nàng ta đáng sợ nhất không phải là chiến đấu mà là trí tuệ, bên trong thánh điện có người nói nàng ta đứng ngang hàng với thánh nữ được xưng là tuyệt sắc song kiều.

- Vậy người có biết gì về thánh nữ không?

- Thiếp không biết khi nào gặp cô cô thiếp sẽ hỏi giúp chàng.

Lâm Thần đang muốn hỏi tiếp lại bị tiếng gõ cửa cắt ngang.

- Khách quan thức ăn của ngài đã có.

Ngọc Li tiến ra mở cửa phòng mười mấy món thức ăn được mang vào, đợi hai tên tiểu nhị đi ra Lâm Thần khẽ động trong phòng lại xuất hiện thêm hai người.

- Chủ nhân Yên Nguyệt không muốn ở trong thần lô đình Yên Nguyệt muốn ở bên cạnh người.

Liễu Yên Nguyệt vừa được thả ra liền tiến đến kéo tay Lâm Thần bộ ngực nhỏ của nàng không ngừng cọ vào.

- Mau đến ăn đi.

Lâm Thần xoay người tìm một chỗ ngồi xuống bắt đầu ăn uống, hai tiểu nha đầu thấy một bàn thức ăn liền nhào đến càn quét mấy hôm nay hai nàng chỉ được ăn trái cây bây giờ thấy được mỹ vị liền không thể kiềm chế, Ngọc Li nhìn hai nàng ngồi hai bên Lâm Thần đành bắt đắc dĩ ngồi đối diện hẳn.

Hai nàng sao khi càn quét xong chợt nhớ đến chủ nhân của mình đang ngồi bên cạnh liền quay qua gắp thức ăn cho hẳn.

- Chủ nhân Linh nhi có chuyện muốn nói với người.

- Chuyện gì.

Trần Tiểu Linh hơi do dự một chút ánh mắt nhìn sang Yên Nguyệt thấy nàng gật đầu mới mở miệng nói.

- Người có thể tha thứ cho di Linh Phương không?

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Đại chiến lôi hỏa

- Không phải ta đã nói bỏ qua cho nàng rồi sao?

- Nhưng mà...

Trần Tiểu Linh còn đang định nói nhìn thấy Yên Nguyệt liên tục nháy mắt với mình liền im lặng ngồi một bên gắp thức ăn cho Lâm Thần sao khi ăn xong hai nàng bị hẳn đưa vào thần lô đình, Ngọc Li thánh nữ cũng trở về phòng mình, trong phòng chỉ còn lại một mình hẳn, Lâm Thần ngồi trên giường vận âm dương quyết hai tay liên tục bắt thủ ấn một hình bát quái xuất hiện phía trên âm dương nhị khí từ bên trong bát quái tràn ra bao phủ lấy Lâm Thần đây một trong những chiêu thức bên trong âm dương quyết tên âm dương phản quyết chỉ cần địch nhân tấn công hẳn linh lực sẽ bị phản chấn quay lại tấn công chủ nhân mình.

Sáng hôm sau Lạc Nam tôn giả trở lại ba người tiếp tục lên đường đi được hai ngày bọn họ tiến vào Bắc Minh thành, hoàng đô Bắc Minh quốc.

- Chỉ cần qua khỏi tiểu quốc này chúng ta sẽ tiến vào địa phận Phong Minh đại quốc.

- Tôn giả chúng ở lại khách điểm hay là đi đến thánh giáo?

- Chúng ta tìm một khách điểm ở lại ta đã liên hệ với giáo chủ ở đây bọn họ sẽ mau chóng tìm tới.

Ba người vừa tiến vào thành đã nhìn thấy một đám người thánh hảo giáo đứng đợi sẵn, Lâm Thần liếc qua liếc qua liền nhìn ra được cảnh giới của đám người này cao nhất chỉ có nguyên anh sơ kỳ, nhóm người thánh hỏa giáo vừa nhìn thấy 3 người liền vội vàng chạy đến cung kính cúi đầu.

- Tham kiến tôn giả.

Lạc Nam tôn giả khẽ gật đầu.

- Vào trong rồi nói.

- Vâng, thuộc hạ đã chuẩn bị tất cả mời người đi theo thuộc hạ.

Đoàn người tiến vào một khách điểm sang trọng bên trong trang trí lộng lẫy như một nhà hàng 4 sao, ba người nhìn xung quanh phát hiện không có ai.

- Tôn giả mời lên lầu.

Sao khi tiến vào phòng Lạc Nam tôn giả ánh mắt nhìn sang lão già nhất.

- Tổng giáo chủ không ngờ lần này ngài lại đích thân đến đây làm bồn tọa có chút ngạc nhiên.

- Tôn giả đây là chuyện Tổng Côn phải làm.

Tổng Côn vừa nói ánh mắt đảo qua ba người cuối cùng ngừng lại trên người Lâm Thần.

- Đây hẳn là Lâm công tử.

Lạc Nam nhìn phản ứng của lão khẽ mỉm cười.

- Đúng vậy hẳn chính là Lâm Thần thất phẩm linh căn thánh giáo vừa tìm được.

Tổng Côn nghe tôn giả xác định hai mắt hiệp lại gật đầu.

- Lâm công tử đúng là khí chất hơn người chính là nhân trung long phượng.

- Tổng giáo chủ bên phía đà chủ như thế nào rồi?

- Tôn giả yên tâm người của đà chủ hiện tại đã chờ ở biên giới Phong Minh.

Lạc Nam khẽ gật đầu sự việc lần này quan hệ trọng đại nhất định không được sai sót, Lâm Thần nghe hai người nói khẽ nhủ may một thất phẩm linh căn cũng không thể gây náo động lớn đến vậy.

- Được rồi người lui ra hiện tại bọn ta muốn nghỉ ngơi.

- Vậy thuộc hạ cáo lui.

Lạc Nam nhìn đám người lui ra quay sang nói với hai người Lâm Thần.

- Các người cũng về phòng nghỉ đi ngày mai tiếp tục lên đường.

Hai người khẽ gật đầu sao đó tiến ra bên ngoài, Lâm Thần nhìn xung quanh khách điểm hẳn có cảm giác vô cùng kì lạ.

- Ngọc Li theo ta vào phòng.

Nàng nghe hẳn nói gương mặt nhỏ đỏ lên.

- Lâm Thần bây giờ là ban ngày hơn nửa tôn giả còn ở đây chúng ta... chúng ta...

- Ta có chuyện quan trọng muốn bàn với người.

Hắn nói xong liền xoay người tiến vào phòng, Ngọc Li đứng một bên gương mặt đỏ đến lợi hại cuối đầu theo sao, hai người tiến vào bên trong nàng vẫn cuối đầu không dám nhìn hẳn.

- Ta cảm giác nơi này có chút quỷ dị.

- Ân, chàng nói đến bọn người Tổng giáo chủ?

- Bọn chúng không đáng ngại.

Lâm Thần còn định nói bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

- Khách quan tiểu nhân mang thức ăn đến.

Ngọc Li tiến ra mở cửa tên tiểu nhị vừa tiến vào thân ảnh đột nhiên biến mất xuất hiện sao lưng Ngọc Li một chướng xuất ra đánh phía sao gáy nàng, Ngọc Li không kịp phản ứng lập tức chùng chiu nằm gục trên đất, tên tiểu nhị tập kích thành công ánh mắt lạnh lùng nhìn sang Lâm Thần.

- Người đến đây có chuyện gì?

Tên tiểu nhị nghe hẳn hỏi có chút chần chừ cuối cùng cũng quỳ xuống.

- Tổ Lôi tham kiến chủ nhân.

Lâm Thần thở phào nếu nàng ta thật sự tấn công, hấn chỉ có thể trốn vào bên trong thần lô đỉnh.

- Đứng lên đi, không phải người đã trở về thánh lô tông sao? Tại sao lại xuất hiện ở đây?

- Tổ Lô trên đường trở về vô tình gặp được một vị tôn giả khác của thánh lô tông biết được nhiệm vụ của hấn có liên quan đến ngài nên mới theo đến đây.

- Hấn đến để bắt ta sao?

Tổ Lô khẽ lắc đầu.

- Lần này hấn đến là tìm Lạc Nam tôn giả.

Lâm Thần nghe nàng nói khoe miệng khẽ cong lên hấn đã sớm biết chuyện này không đơn giản.

- Người nói rõ xem.

- Lạc Nam tôn giả lần này đến Thương Sơn bên ngoài là để bảo vệ người nhưng thật chất hấn ta đến để lấy bảo vật thánh lô tông, Tổ Lô nghe nói bảo vật bị lấy đi đạt đến thiên cấp.

- Lần này có bao nhiêu người đến?

- Ngoài thuộc hạ còn có một tên hóa thân khác.

- Các người định khi nào ra tay?

- Tới nay.

Lâm Thần khẽ nhíu mày bước đến bên cạnh Tổ Lô ánh mắt lạnh nhạt nhìn nàng.

- Ta muốn người mang bảo vật đó về đây.

Tổ Lô nhìn ngẩn đầu nhìn nam nhân trước mặt ánh mắt của hấn chứa đựng uy nghiêm vô hạn từ sâu bên trong linh hồn của nàng truyền đến cảm giác run rẩy loại cảm giác này ngay cả lô chủ cũng không thể sánh bằng.

- Thật ra hấn là ai?

- Sao vậy người không muốn sao?

- Không phải chỉ là thực lực của bọn họ hơn xa thuộc hạ.

- Chẳng phải người tự nhận bản thân là đệ nhất thiên tài thánh lô giáo sao? không lẽ ngay cả hai tên hóa thân bình thường cũng không đánh lại.

- Thuộc hạ...

Nàng nhìn ánh mắt khinh thường của hấn bản tính kiêu ngạo bên trong con người nàng lại nổi lên.

- Tổ Lô nhất định sẽ mang bảo vật về cho người.

Lâm Thần xoay người đi đến chỗ Ngọc Li bế nàng lên giường truyền cho nàng một tia linh lực, Ngọc Li nhíu mày hai mắt chớp động.

- Ân...

Nàng khẽ mở mắt nhìn xung quanh phía sau truyền đến cảm giác đau nhói đột nhiên nàng ngồi bật dậy.

- Không cần lo lắng hấn đã đi rồi.

Ngọc Li nghe Lâm Thần nói thả lỏng cảnh giác ánh mắt quan tâm nhìn hấn.

- Hấn có làm gì chàng không?

- Ta không sao.

Lâm Thần xoay người bước đột nhiên ngừng lại.

- Người hãy nghỉ ngơi cho tốt.

Hắn nói xong liền rời khỏi phòng, Ngọc Li ngồi trên giường có chút ngẩn người.

- Vừa rồi là chàng quan tâm ta sao?

Lâm Thần rời phòng linh giác đảo qua một vòng bên trong khách điểm chỉ phát hiện được một tên hóa thân cảnh.

- Lâm công tử người muốn đi đâu?

- Tổng giáo chủ ta chỉ muốn ra ngoài mua một ít thứ.

- Thân phận của người đặt thù không thể tùy tiện rời đi nếu Lâm công tử không ngại có thể để người của ta mua giúp.

- Vậy làm phiền Tổng giáo chủ.

Lâm Thần ghi một vài được liệu đưa cho Tổng Côn sao đó trở về phòng bên trong Ngọc Li vẫn còn đang nghĩ ngợi.

Lạc Nam ngồi trong phòng vận công hai mắt khẽ mở thân hình lao ra bên ngoài nhắm một hướng bay đi, bên trong một căn phòng khác Lâm Thần cũng ngừng vận công khóa miệng khẽ nhếch.

- Cuối cùng cũng đến.

Ánh mắt nhìn ra bên ngoài căn phòng cảm nhận được một nhóm người đan hướng chỗ của hắn đi tới, ý niệm vừa động hai người liền tiến vào bên trong thần lô đỉnh.

- ÀM...

Cửa phòng mở ra một nhóm người tiến vào Tổng Côn hai mắt đảo xung quanh.

- Giáo chủ trong đây không có người.

Tổng Côn dùng thần thức nguyên anh cảnh tỏa ra tìm kiếm sắc mặt càng lúc càng khó coi không những Lâm Thần ngay cả Ngọc Li thánh sứ cũng biến mất.

- Mau chia ra tìm nhất định phải tìm cho bằng được Lâm Thần.

Bên trong thần lô đỉnh Lâm Thần quan sát tình hình bên ngoài đội đám người Tổng Côn rời đi hắn quay sang nói với Ngọc Li.

- Đi thôi.

Ngọc Li thay đổi y phục tiến ra bên ngoài dựa theo hướng Lâm Thần chỉ bay đi, nàng bay được nửa canh giờ nghe thấy tiếng đánh nhau liền ngừng lại, Lâm Thần tiến ra bên ngoài dùng thần thức của mình quan sát phía trước ba người đang chiến đấu kịch liệt hắn cảm nhận được hai luồng khí tức quen thuộc của Tổ Lôi cùng với Lạc Nam tên còn lại chắc là tôn giả thánh lôi giáo.

- Lạc Nam tôn giả nếu người chịu giao bảo vật bốn tọa có thể xem như chuyện này chưa từng xảy ra.

- Từ bao giờ bọn người thánh lôi tông lại nhiều lời như vậy muốn lấy đồ thì tới đây.

- Người là đang ép bốn tọa.

- Lôi diệt thiên hạ.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Vô đề

Từ trên bầu trời hàng trăm đạo lôi điện đánh xuống xung quanh trăm dặm đều bị lôi điện đánh nát, Lạc Nam tôn giả từ trong đóng đồ nát bay ra y phục trên người đều bị rách nát phía sau hiện lên ngọn lửa đỏ rực.

- Liệt hỏa phân thiên.

Quả cầu lửa biến thành một con khổng tước che trời lao đến hai người.

- Không ngờ tên này lại luyện đến cảnh giới linh lực hóa hình.

Tên tôn giả hai tay bắt thủ ấn xung quanh người xuất hiện một quả cầu bao lấy thân thể, không tước lao đến va chạm vào lôi cầu ánh lửa ngút trời cho dù đứng ở Bắc Minh thành cũng có thể nhìn thấy, tôn giả thánh lôi giáo sắc mặt âm trầm đến cực điểm nếu không nhanh chóng đánh bại tên này đợi người thánh hòa giáo đến sẽ không còn cơ hội.

- Người tiến đến cầm chân hắn.

Một tên áo đen bay đến sao lưng nàng xuất hiện hơn 100 quả lôi cầu vây lấy Lạc Nam.

- Tổ Lôi tôn giả không ngờ chúng ta lại gặp nhau.

Lạc Nam ẩn thủ pháp không tước hiện lên che chắn trước mặt hắn, từng quả lôi cầu bị đôi cánh không tước đánh bay, Tổ Lôi khẽ nhíu mày nàng bỗng nhiên lẳng không bay lên.

- Lôi diệt.

Lôi điện từ trên trời như mưa trúc xuống, xung quanh Lạc Nam xuất hiện một quả cầu lửa cản lấy lôi điện hai tay khẽ ấn không tước rống lên một tiếng phóng thẳng đến chỗ Tổ Lôi, nàng lập tức vận lôi cầu phòng hộ hai bên va chạm Tổ Lôi bị đánh bay đi hơn 10 dặm khỏe miệng trào ra một tia máu sắc mặt tái xanh, Lạc Nam khẽ mỉm cười đột nhiên sắc mặt đại biến hắn cảm nhận được một tia khí tức nguy hiểm ập đến, một tia lôi điện đỏ rực xuất hiện ngang trời đánh xuống sức mạnh khủng bố như chẻ đôi thiên địa.

- ẦM...

Bên dưới mặt đất khói bụi tan biến hai người lập tức tiến lại kiểm tra Lạc Nam tôn giả nằm bên trong hố hôn mê bất tỉnh trên người tràn đầy vết thương khóe miệng không ngừng trào máu.

- Người đi lấy giới chỉ của hắn chúng ta mau chóng rời khỏi đây.

Tổ Lôi gật đầu bay xuống bên người Lạc Nam tháo đi giới chỉ thần thức tiến vào bên trong khẽ gật đầu với tên phía trên sao đó bay đi.

- Không xong có cường giả đang đến người mau rời đi ta ở lại chặn hắn.

Tổ Lôi gật đầu lẳng không bay đi, tên tôn giả sắc mặt ngưng trọng nhìn về một phía nơi đó một bóng người đang bay đến chỉ trong chớp mắt đã xuất hiện trước mặt hắn.

- Lâm Trần Phương đã lâu không gặp.

- Trình Hạo tại sao người lại ở đây?

Lâm Trần Phương khẽ nhíu mày lão đến đây để đón người cảm nhận được có người đánh nhau mới chạy đến xem thử không ngờ lại gặp tên này ánh mắt lão nhìn qua Lạc Nam nằm trên đất sắc mặt lập tức trầm xuống.

- Là người làm sao?

- Đúng vậy.

- Như vậy người phải trả giá cho việc này.

Lâm Trần Phương dứt lời thân ảnh biến mất xuất hiện trước mặt Trình Hạo một chương đánh tới, Trình Hạo phun ra một ngụm máu thân thể đập thẳng vào vách núi, lúc này khi kích phát cấm khí hắn đã tiêu hao toàn bộ lực lượng bây giờ hoàn toàn là nỏ mạnh hết đà.

- Nể tình lôi chủ bỏ tha người một mạng.

Lâm Trần Phương nhìn qua Lạc Nam đang hôn mê bàn tay giờ ra thân thể Lạc Nam bị kéo đến sao đó xoay người biến mất, Lâm Thần một bên quan sát đợi Lâm Trần Phương rời đi liền tiến đến chỗ Trình Hạo, tên này lúc này bị dính một chương hóa thần đỉnh phong nhất định bị thương không nhẹ hắn nhìn nam tử hôn mê trước mặt khóe môi khẽ cong lên thu vào thân lộ đỉnh sao đó đuổi theo Tổ Lôi, Ngọc Li bay được hai canh giờ Lâm Thần liền cảm nhận được khí tức mỏng manh của nàng xem ra cũng bị thương không nhẹ.

- Bên đó.

Ngọc Li ôm Lâm Thần đi đến trước một hang động bên ngoài của hang vẫn còn vết máu, hai người vừa mới đi được nửa đường liền phát hiện Tổ Lôi hôn mê nằm trên đất.

- Lâm Thần bây giờ chúng ta phải làm sao?

- Tạm thời nghỉ ngơi ở đây ngày mai sẽ đi đến Phong Minh quốc.

- Ân không trở lại thông báo cho Tổng giáo chủ sao?
- Không cần đến lúc đó nói là chúng ta bị bắt đi được Lạc Nam tôn giả cứu thoát là được.

Ngọc Li nghe hần nói khẽ nhủ mày.

- Nhưng Lạc Nam tôn giả đâu có cứu chúng ta đến lúc đó không phải sẽ bị nghi ngờ sao?
- Lúc này khi chiến đấu Lạc Nam đã nhận ra Tổ Lôi, chỉ cần nói bị nàng bắt đi sao đó người thánh lòi tông toàn bộ bị thương chúng ta nhân cơ hội trốn thoát.
- Ngọc Li đã hiểu.

Hần thu hai nàng vào bên trong thần lô đỉnh sao đỏ bản thân cũng tiến vào, Lâm Thần nhìn Tổ Lôi nằm trên giường thần thức vừa đảo qua không ngờ nữ nhân này lại bị thương nghiêm trọng đến như vậy nếu hần không cứu giúp e là sao này nàng không thể đột phá, hần vận một tia âm dương chân khí giúp nàng bảo vệ tâm mạch khôi phục sức lực, bên trong Thần lô đỉnh hần là một vị thần nhưng khi ra bên ngoài toàn bộ sức mạnh hần mượn thần lô đỉnh sẽ biến mất do đó chỉ có thể để nàng ở lại bên trong một thời gian.

Sao khi trị thương cho Tổ Lôi hần đi đến căn phòng còn lại bên trên giường cũng có một người đang bị trọng thương, thần thức vừa đảo qua khoe miệng hiện lên một đường cong.

- Thật là trời cũng giúp bản đế.

Lâm Thần hai tay bắt pháp quyết thi triển âm dương khổng tâm tỏa nếu bình thường một trúc cơ muốn thi triển chiêu thức này với hóa thân cảnh là điều không thể trừ khi đối phương nguyện ý hoặc thần hồn bị tổn thương nghiêm trọng mà tên trước mặt này không ngờ bị đánh đến chỉ còn một nửa thần hồn, một nửa vòng tròn tiến vào bên trong cơ thể tên áo đen một nửa còn lại nằm trong lòng bàn tay hần, Lâm Thần truyền một tia âm dương nhị khí vào bên trong giúp hần khôi phục sức lực, nam nhân áo đen cảm nhận ngoại lực tiến vào cơ thể lập tức mở mắt vận linh lực đẩy ra bên ngoài.

- Nếu người muốn chết thì thử vận linh lực.

Nam nhân nhìn Lâm Thần ánh mắt nghi hoặc.

- Người là ai?
- Ta là chủ nhân của người.
- Người có biết người đang nói gì không?

Lâm Thần phát tay bên trong lòng bàn tay hần xuất hiện một nửa hình tròn màu trắng, nam nhân áo đen đột nhiên cảm giác thần hồn đau đớn sắc mặt tái nhợt phun ra một ngụm máu.

- Người đã làm gì bốn tọa?
- Mạng của người bây giờ thuộc về ta.

Nam nhân áo đen ánh mắt lạnh lùng nhìn Lâm Thần chỉ cần hần thuận sát tên này thì bản thân sẽ không bị khống chế, Lâm Thần cảm nhận một đạo sát khí hướng đến khẽ vận linh lực khí tức toái hư đỉnh phong trấn đến, nam nhân áo đen thân sắc tràn đầy hoảng sợ giống như toàn bộ thiên địa đang nhìn mình chỉ cần hần vừa động sẽ vạn kiếp bất phục.

- Người... thật ra người là ai?
- Bốn tọa là ai sao này người sẽ biết đi theo ta người nhất định sẽ không hối hận.

Lâm Thần nói xong liền biến mất bên trong căn phòng chỉ còn lại nam nhân áo đen sắc mặt không ngừng biến hóa.

Lâm Trần Phương mang theo Lạc Nam tiến vào Bắc Minh thành thần thức hóa thân cảnh tỏa ra bốn phía sao đó bay về một hướng.

- Tổng giáo chủ bây giờ phải làm sao?

Tổng Côn sắc mặt vô cùng khó coi lần này nhiệm vụ của hần chính là bảo vệ Lâm Thần bây giờ đối phương không biết sống chết kêu hần làm sao giao phó, đột nhiên một thân ảnh xuất hiện trước mặt mọi người, Tổng Côn nhìn thấy người này liền quỳ xuống.

- Tham kiến Lâm trưởng lão.

Lâm Trần Phương liếc qua một vòng giọng nói trầm xuống.

- Có chuyện gì?

- Thuộc hạ bắt tài không thể bảo vệ được Lâm công tử xin trưởng lão trách phạt.

Không lẽ là do tên Trình Hạo kia làm?

- Không phải lỗi của các người là do đối phương quá mạnh, các người trở về thánh giáo trước đi chuyện này ta sẽ bẩm báo với đà chủ.

- Đa tạ Lâm Trưởng lão.

Ngọc Li sao khi tiến vào bên trong liền bị Lâm Thần đưa đến chỗ của Liễu Yên Nguyệt hai tiểu nha đầu này do ở bên trong buồn chán vừa gặp nàng liền quần lấy.

- Ngọc Li tỷ tỷ không phải tỷ đi với chủ nhân sao? tại sao lại tiến vào đây?

- Đúng đó tỷ tỷ chủ nhân không vào cùng tỷ sao?

- Chẳng còn có chuyện phải làm lát nữa sẽ đến tìm hai muội.

Hai nàng nghe nói liền vui mừng đã lâu không cùng chủ nhân thân thiết a.

- Tỷ tỷ hai người đã đi đến Phong Minh đại quốc rồi sao?

- Vẫn chưa, trên đường bọn ta bị người khác tập kích nên mới vào đây.

Hai nàng nghe nói chủ nhân bị tập kích liền nhảy dựng lên.

- Vậy còn chủ nhân thì sao? người có bị sao không?

- Đúng vậy tỷ mau nói đi.

Ngọc Li liếc nhìn hai tiểu nha đầu ánh mắt lóe lên một tia giao hoạt.

- Lâm Thần... chàng ấy...

Liễu Yên Nguyệt nhìn thần sắc của Ngọc Li gấp đến hai mắt đỏ lên.

- Chủ... chủ nhân làm sao Ngọc Li tỷ tỷ mau nói cho bọn muội biết đi.

- Chàng ấy... không sao hai muội không cần lo lắng.

- Chủ nhân thật sự không sao?

- Ân đúng vậy chàng ấy không sao?

Hai nàng nghe Ngọc Li khẳng định liền vỗ lấy bộ ngực nhỏ của mình thở phào, đột nhiên Tiểu Linh cùng Yên Nguyệt liếc mắt nhìn nhau sao đó cùng nhìn sang Ngọc Li.

- Hai muội nhìn tỷ như vậy làm gì?

Ngọc Li có dự cảm không lành nàng đang muốn đứng lên rồi đi liền bị hai nàng mỗi ôm một cánh tay kéo lại.

- Ngọc Li tỷ tỷ bọn muội rất nhớ tỷ a.

- Đúng vậy Ngọc Li tỷ tỷ lâu rồi chúng ta không tâm sự a.

Hai nàng mỗi người một lời kéo Ngọc Li tiến lại chiếc giường.

- Hai muội không được làm bậy Lâm Thần sắp trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thiên địa nghịch lô quyết

- Hi hi tỷ không cần phải lo lắng dù sao chủ nhân cũng không phải là chưa thấy.

Hai nàng đề Ngọc Li xuống giường Liễu Yên Nguyệt lập tức ngồi lên bụng của nàng hai tay bắt đầu côi y phục, Trần Tiểu Linh tiến đến cuối người hôn xuống đôi môi đỏ mọng của Ngọc Li.

- ô... ô...

Ngọc Li bị hai nàng khiêu khích cơ thể dần có phản ứng hai tiểu hồng đào ngạo nghễ vương cao đào nguyên bắt đầu động nước, Yên Nguyệt một tay hái đào một tay côi y phục của mình eo nhỏ không ngừng nhún nhảy khoe miệng khê rên rì, Tiểu Linh rời khỏi đôi môi Ngọc Li nàng nhìn vị thánh sứ thường ngày lạnh lùng bị mình hôn đến hai má đỏ ửng đôi mắt động nước trong lòng dâng lên một tia dấy ý khoe miệng khê cong lên nàng đi đến sao lưng Yên Nguyệt côi phần y phục còn lại bên dưới.

- Ân... hai muội... ngừng a...

Yên Nguyệt nhìn nữ nhân bên dưới rên rì liên cuối người hôn xuống chiếc lưỡi nhỏ tiến vào bên trong hai tay liên tục bóp lấy bộ ngực to lớn của Ngọc Li đầu ngón tay liên tục khiêu khích tiểu đào, Tiểu Linh ở phía sao liếc nhìn hai người hai tay đặt lên hai đùi của Ngọc Li khê banh ra ánh mắt nàng nhìn chăm chăm vào vùng đào nguyên động nước phía trước đôi môi tiếu đến khê hôn lên.

- Ân... aaa...

Ngọc Li cảm giác trong đầu trống đầu trống rỗng cảm giác sung sướng truyền đến như linh hồn đang phiêu lãng chính tầng trời hai tay nàng vòng qua phía sao ôm chặt lấy Yên Nguyệt đôi môi nhiệt tình đáp trả, ba người liên tục quấn lấy một lát sao Ngọc Li hét lên một tiếng dòng nước ấm từ bên trong cơ thể nàng bắn ra.

- A... khục... khục...

Trần Tiểu Linh ngẩn đầu không ngừng ho khan gương mặt nhỏ dính đầy nước ánh mắt u oán nhìn Ngọc Li.

- Thánh sứ tỷ tỷ tại sao bên trong cơ thể tỷ lại có nhiều nước như vậy?

Ngọc Li nghe nàng hỏi gương mặt càng kiều diễm động lòng người.

- Còn không phải tại hai tiểu tinh linh các người sao?

- Không liên quan đến Yên Nguyệt bên dưới là do Tiểu Linh tỷ tỷ phụ trách a.

Tiểu Linh nghe Yên Nguyệt nói liền không phục chu đôi môi nhỏ.

- Vậy chúng ta đổi chỗ.

- Được a.

Yên Nguyệt nghe nàng nói con người đen nhánh đào một vòng liền đồng ý nàng rời khỏi người Ngọc Li để Tiểu Linh thay thế, bản thân tiến xuống phía dưới, Tiểu Linh nhìn vị thánh sứ trước mặt khoe miệng khê cong lên lần này nàng nhất định phải cho tiểu nha đầu Yên Nguyệt bị sặc chết.

- Thánh sứ tỷ tỷ chúng ta tiếp tục.

Nàng nói cong liên cuối xuống hôn đến, Ngọc Li vừa đạt cao trào thân thể vô cùng mẫn cảm cũng không phản kháng lại còn nhiệt tình đáp trả, Liễu Yên Nguyệt ngồi phía sao ngắm nhìn đào nguyên hai người một cái rậm rạp một cái xanh tươi đôi môi nàng tiến đến hôn lấy khu rừng nhiệt đới kia chiếc lưỡi nhỏ đào qua bên ngoài vài vòng liền xâm nhập vào bên trong một tay của nàng lặng lẽ tiến đến khu đào nguyên còn lại.

- Áaaa... ân... ngô... aaa...

Tiểu Linh bị Ngọc Li hôn đến mờ mịt cảm giác sung sướng lang tràn khắc cơ thể hai tay vương tới bóp lấy bộ ngực sung mẫn của Ngọc Li khoe miệng không ngừng rên rì, Yên Nguyệt cảm thấy đầu lưỡi cùng ngón tay đột nhiên bị kẹp chặt nàng liền ngồi dậy từ bên trong giới chỉ lấy hai cây long đầu to lớn kích cỡ giống hệt tiểu đệ của Lâm Thần nàng nhìn hai khu đào nguyên trước mặt đang không ngừng rung rẩy khoe miệng khê cong lên mỗi tay một quy đầu nhảm thẳng đâm đến.

- Áaaa.....

- Áhhh.....

Hai tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp căn phòng.

- Yên Nguyệt muội... muội...

Trần Tiểu Linh cảm thấy như linh hồn rời đi toàn thân vô lực đầu óc trống rỗng thân thể liên tục co rút u oán nhìn Yên Nguyệt bên dưới cơ thể nàng, Ngọc Li thánh sứ hai mắt khép hờ khoe miệng chảy ra một tia dịch thủy vô cùng dâm dăng, Liễu Yên Nguyệt nhìn hai vị tỷ tỷ đều đạt đến cao trào hai

tay bắt lấy thủ pháp thi triển định thân thuật giữ lấy thân thể hai người sao đó nắm lấy quy đầu phía dưới tiếp tục tấn công.

- Yên Nguyệt... a... đừng động... á.

- Hai vị tỷ tỷ hôm nay để Yên Nguyệt hầu hạ hai người.

- Á... Yên Nguyệt... ân... tha cho tỷ... a.

Bên dưới cơ thể truyền đến cảm giác hưng phấn hai nàng chỉ có thể ôm lấy nhau liên tục rên rỉ một lúc sao hai tiếng thét lại vang lên khắp căn phòng. Lâm Thần rời khỏi phòng thần thức đảo qua chỗ ba người Ngọc Li nhìn thấy hai nàng đang bị Yên Nguyệt hành hạ mảy kiếm khẽ nhú lại.

- Tiểu nha đầu này không ngờ có thể vượt cấp chiến đấu.

Lâm Thần quan sát ba nàng một lúc khỏe miệng khẽ cong lên một tia âm dương chân khí từ đầu ngón tay hần bay thẳng đến tiến vào cơ thể ba nàng. Ngọc Li cùng Tiểu Linh cảm thấy cơ thể không còn bị chế trụ liền ngồi dậy, Liễu Yên Nguyệt đang hưng phấn đột nhiên cơ thể bị định trụ đang lúc không biết chuyện gì xảy ra lại nhận được hai đạo sát khí khủng bố hướng về phía mình gương mặt nàng lập tức nở nụ cười thiên sứ.

- Hi hi hai vị tỷ tỷ lúc này Yên Nguyệt hầu hạ hai người có thoải mái không?

Tiểu Linh cắn răng rút cái thứ bên trong cơ thể ra hai mắt hiếp thành một đường nhìn vị tỷ muội tốt của mình.

- Vừa rồi đúng là rất thoải mái nên tỷ quyết định sẽ trả ơn cho muội.

Liễu Yên Nguyệt nhìn cái thứ to lớn trên tay Tiểu Linh lắc đầu như cái trống.

- Không cần... không cần hầu hạ hai tỷ là việc muội nên làm a.

- Không được nếu như chủ nhân biết nhất định sẽ nói hai người bọn tỷ ăn hiếp muội a.

Tiểu Linh không đợi nàng phản ứng liền nhào tới đè nàng xuống.

- Không cần... á.

- Ngọc Li tỷ tỷ bên trên giao cho tỷ muội sẽ phụ trách bên dưới.

- Ân.

- Không cần hai vị tỷ tỷ tha cho muội áaaa...

Lâm Thần tiến vào bên trong phòng của Tổ Lôi nhìn nàng ngồi trên giường vận công khí tức bình ổn thương thế hần là đã khỏi 7, 8 phần.

- Tổ Lôi tham kiến chủ nhân.

- Lần này người làm rất tốt.

Hần tiến lại gần nàng cánh tay khẽ động một luồng ánh sáng tiến vào bên trong cơ thể Tổ Lôi.

- Chủ nhân đây là...

Tổ Lôi sắc mặt có chút tái nhợt nàng vẫn còn nhớ rõ nỗi đau khủng khiếp của hóa thú huyết.

- Đây là một số công pháp lõi hệ mà ta vô tình lấy được xem như là ban thưởng cho người.

Nàng nghe hần nói trong lòng nhẹ nhõm còn về công pháp lõi hệ một thiên tài thánh lõi tông như nàng không thiếu.

- Người cứ từ từ lĩnh ngộ nếu gặp khó khăn có thể đến tìm ta.

- Vâng.

Lâm Thần tìm một chỗ ngồi xuống ánh mắt một tay cầm lấy chung trà.

- Tên tôn giả đi chung với người có thân phận như thế nào.

- Hần ta tên Trình Hạo là đệ tử của tam trưởng lão.

Tổ Lôi vừa nói ánh mắt lên nhìn nam nhân ngồi trước mặt lúc trước nàng là thiên tài ngoại trừ lõi chủ cùng mấy vị trưởng lão những tên còn lại nàng không hề để vào mắt, Lâm Thần liếc nhìn nàng khỏe miệng khẽ cong lên.

- Đúng rồi ta hình như vẫn chưa biết sự phụ của người?

- Thuộc hạ là đệ tử của nhị trưởng lão bên trong thánh điện danh xưng Bạch Liên tiên tử.

Lâm Thần đặt chung trà lên bàn bên trong ánh mắt lóe lên hai đạo u quan mờ nhạt.

- Thương thể bên trong cơ thể của người tạm thời bị ta phong tỏa, người tạm thời ở đây vài ngày khi nào khôi phục liền đến gặp ta.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

Tổ Lôi nhìn Lâm Thần rồi đi cơ thể lập tức thả lỏng ở trước mặt nam nhân này nàng không thể có nổi nữa điểm kiêu ngạo thật giống như một phạm nhân đứng trước mặt một vị thần.

- Hẳn thật sự là thần sao?

Nàng khẽ thờ dài nhắm mắt lại bắt đầu vận công, bên trong đầu nàng xuất hiện bốn bộ công pháp lúc này Lâm Thần truyền vào Tổ Lôi vừa đọc sơ qua một bộ ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

- Không lời quyết thật sự là không lời quyết?

Tương truyền tu sĩ khi luyện thành có thể mượn lời lực thiên địa tấn công định nhân uy lực có thể sánh ngang thiên kiếp nàng càng đọc nội tâm càng kích động sao khi lấy lại bình tĩnh hai mắt nàng tỏa sáng nhìn qua ba bộ còn lại.

Lâm Thần rời phòng Tổ Lôi đi đến một góc bên trong thần lô định ý niệm khẽ động trước mặt hần hiện ra hơn trăm mảnh bát quái đồ khác nhau, hai tay hần liên tục bắt thủ ấn, bát quái đồ phía trước bắt đầu di chuyển hơn trăm mảnh ghép lại tạo thành một bát quái đồ to lớn.

- Mở.

Hai mảnh âm dương tách ra khung cảnh bên trong dần hiện lên trước mặt.

- 10 vạn năm trôi qua vẫn có một số thứ không thay đổi.

Phía trước Lâm Thần là một cung điện xoa hoa đến cực điểm kì trân dị bảo không thiếu thứ gì, hần liếc nhìn qua những thứ trước mắt khẽ thờ dài một hơi năm xưa các nàng đều là thiên chi kiều nữ sao khi đi theo hần tất cả mọi thứ đều để ở nơi này chờ ngày hần chứng đạo lấy ra dùng, mỗi một vật nơi đây đều là do hần cùng các nàng đi khắp Nộ Long tiên giới tìm về bên trong mỗi bảo vật chính là tình yêu của các nàng dành cho hần đến khi hần chứng đạo liền mượn sức mạnh của thần lô định sao chép lại toàn bộ, Lâm Thần muốn tình yêu của các nàng dành cho hần được tồn tại mãi mãi, đi qua đại sảnh rộng lớn tiến vào bên trong một căn phòng phía trước mặt hần toàn là công pháp bên trên 12 kệ ngọc chính là tên của 12 thần điện đây chính là nguyên nhân hần bị 12 thần chủ vây đánh.

- Nếu các người đã coi trọng thứ này đến như vậy bản đế sẽ thay mặt các người truyền thụ lại cho đồ tôn các người.

Lâm Thần đi đến trước kệ ngọc bên trên chứa hàng trăm công pháp lời hệ ánh mắt đảo qua một vòng liền ngừng lại trên một quyển công pháp thiên địa nghịch lời quyết thánh quyết hạ phẩm, bên trong thiên địa nghịch lời quyết chia làm hai phần thiên, địa bộ công pháp này do một tên thần chủ lời điện tạo nên uy lực vô cùng bá đạo nhưng công dụng chính của nó là giúp tên thần chủ khống chế thuộc hạ, linh sĩ tu luyện thiên quyết sẽ thông qua một phương thức đặc biệt khống chế kẻ tu luyện địa quyết không phân biệt cảnh giới hạn chế duy nhất là mỗi lần sử dụng chỉ có thể khống chế được một người.

Lâm Thần nhìn qua thiên địa nghịch lời quyết khẽ nhún mày.

- Xem ra cần phải chỉnh sửa lại một chút.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Triệu Thiên Lạc

Ngày hôm sau Lâm Thần cùng Ngọc Li hướng Phong Minh quốc xuất phát hai tiểu nha đầu cũng đi theo sao lưng, Yên Nguyệt vừa đi được vài bước liền than thở ánh mắt đáng thương nhìn sang Tiểu Linh.

- Tiểu Linh tỷ tỷ người ôm ta bay đi được không?

Tiểu Linh nghe nàng nói liền hưng phấn gật đầu tiến đến ôm nàng lưng không bay đi, Ngọc Li nhìn hai nàng bay qua bay lại trên trời vô cùng vui vẻ ánh mắt khẽ liếc sang nhìn nam nhân bên cạnh.

- Lâm Thần hay là đề thiếp...

- Không cần.

Lâm Thần nhìn hai tiểu nha đầu bên trên vừa bay vừa hết, ý niệm khẽ động cả hai liền bị hấp thu vào thần lô đỉnh thể giới lập tức yên bình trở lại.

- Đã sắp đến Phong Minh quốc đề hai nàng bên ngoài sẽ khiến Lạc Nam nghỉ ngơi.

- Thiếp hiểu.

Ngọc Li khẽ mỉm cười rõ ràng tiểu phu quân của nàng sẽ diện lại còn tìm có, hai người đi được một lúc phía trước xuất hiện một thành trì nhìn qua cờ hiệu Ngọc Li liền nhận ra thành trì trước mặt thuộc Phong Minh quốc.

- Lâm Thần phía trước chính là Phong Minh quốc.

Hai người vừa đi đến trước thành, một nhóm người mặt y phục thánh hòa giáo không biết từ đâu chạy đến chắn trước mặt.

- Người là Ngọc Li thánh sứ?

Ngọc Li nhìn nam nhân trước mặt khẽ nhủ mảy.

- Người là...

- Tại hạ Trương Đạt chấp sự phân đà bên trong Phong Minh quốc phụng lệnh Lâm trưởng lão ở đây đợi thánh sứ.

- Làm sao Lâm trưởng lão biết chúng ta ở đây?

- Tại hạ chỉ phụng lệnh hành sự những chuyện khác người có thể hỏi Lâm trưởng lão.

Trương Đạt nói xong liền quay sang mỉm cười nhìn Lâm Thần.

- Lâm công tử tại hạ đã chuẩn bị chỗ nghỉ, hôm nay tạm nghỉ ở đây ngày mai chúng ta sẽ đi Phong Minh thành.

Lâm Thần gật đầu đi theo Trương Đạt tiến vào bên trong một khách điểm tên thực vi hiên bên cạnh còn có một chữ Trần, Trương Đạt an bài xong hướng Lâm Thần nói vài câu liền rời đi.

- Lâm công tử người cứ yên tâm nghỉ ngơi ta phải đi truyền tin cho Lâm trưởng lão.

- Được.

Lâm Thần tiến vào bên trong căn phòng thần thức đảo qua vài vòng liền phát hiện nơi này bị bày bố kết giới, thần thức ít nhất phải đạt cảnh giới hóa thần trở lên mới có thể xâm nhập, ý niệm khẽ động hấp tiến vào bên trong thần lô đỉnh.

Bên trong một căn phòng khác hai lão nhân đang ngồi đối diện.

- Lão Lâm Lạc Nam thế nào rồi?

- Tiểu tử đó trọng thương khá nghiêm trọng cũng may là bảo giáp hộ thể nếu không e là đời này không thể qua nổi hóa thần.

- Bọn người thánh lôi điện lần hành động có chút quá đáng.

- Lão Lý ta thấy chuyện lần này không đơn giản.

Lý Thiên Không nghe Lâm Trần Phương nói khẽ nhủ mảy ánh mắt trầm ngâm.

- Lão Lâm hai chúng ta đã già rồi có một số việc cũng không thể quản.

Lâm Trần Phương nhìn ra bên ngoài cửa, một luồng sáng từ bên ngoài bay vào bị lão dùng thần thức vây lấy.

- Lão Lâm có chuyện gì sao?

- Trương Đạt báo tin hai người kia đã tiến vào Phong Minh quốc.

- Ồ.

- Xem ra lão già này lại phải đi thêm một chuyến nữa.

Lâm Trần Phương nói xong liền xoay người rời đi thân ảnh lẳng không biến mất giữa trời đêm, Lý Thiên Không nhìn theo lão đạo hữu khẽ thở dài.

- Lão Lâm à tu vi của ta cao hơn lão thì sao chứ, không phải vẫn chỉ là con cò cao cấp hơn thôi sao?

Lâm Thần tiến vào thần lô đình hấn đi đến chỗ Trình Hạo vừa bước vào bên trong liền bị một đạo thân ảnh từ phía sau đánh tới, đạo thân ảnh lao xuyên qua thân thể Lâm Thần đứng trước mặt hấn.

- Thời gian ta cho người đã hết.

Trình Hạo xoay người một chân quỳ trên đất.

- Thuộc hạ Trình Hạo tham kiến chủ nhân.

- Đứng lên đi.

Lâm Thần đi đến ngồi trên giường ánh mắt lạnh nhạt nhìn Trình Hạo trên tay xuất hiện một tấm lệnh bài.

- Thứ này dùng để làm gì?

Trình Hạo vừa nhìn thấy tấm lệnh bài kia trong lòng có chút kinh ngạc không phải Tổ Lôi đã mang đi hay sao?

- Đây là thiên lôi lệnh thuộc hạ nghe nói nó có thể cầu thông lôi lực thiên địa.

Lâm Thần khẽ gật đầu ném tấm lệnh bài về phía Trình Hạo.

- Ta có một nhiệm vụ giao cho người, người tiến lại đây.

Trình Hạo ngần đầu đi đến đột nhiên một luồng thần thức tiến vào bên trong cơ thể hấn, Trình Hạo lập tức vận linh lực đẩy ra bên ngoài.

- Người không cần chống cự, đó chỉ là một nửa bộ công pháp ta tặng cho người khi nào hoàn thành nhiệm vụ ta sẽ cho người nửa bộ còn lại.

Trình Hạo nghe được liền đưa một tia thần thức vào kiểm tra bộ công pháp bên trong đầu hấn tên Lôi bạo có thể giúp chủ nhân nó trong thời gian ngắn tăng sức chiến đấu lên 10 lần hơn nữa sao khi sử dụng lại không để lại di chứng.

- Đa tạ chủ nhân.

Lâm Thần nhìn thần sắc kích động của hấn khẽ gật đầu Lôi bạo chỉ là một bộ tiên quyết nhưng đặc ở phạm giới có thể xếp vào trấn điện chi bảo.

- Lần này người trở về thánh lôi giáo, chủ yếu là thu thập tin tức của cao tầng thánh điện đặt biệt là thánh nữ sao đó đến gặp ta.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

Trình Hạo đột nhiên nhớ ra một việc ngần đầu nhìn Lâm Thần.

- Chủ nhân tấm lệnh bài làm sao người có được?

- Có chuyện gì sao?

- Nữ nhân lúc trước giữ tấm lệnh bài này có mối quan hệ rất thân với thánh nữ.

Lâm Thần sắc mặt khẽ biến lần này hấn thật sơ xuất.

- Người yên tâm nữ nhân kia sẽ theo người đi đến thánh lôi giáo hiện tại nàng ta còn bị thương vài ngày nữa hai người sẽ xuất phát.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

Tổ Lôi ngồi vận công trên giường hai mắt chợt mở ra nhìn nam nhân trước mặt, nàng nhanh chóng tiến xuống giường cung kính đứng bên cạnh.

- Chủ nhân.

- Xem ra thương thế của người cũng đã sắp khỏi?

- Vâng, thuộc hạ đã khôi phục được 7 thành.

Lâm Thần xoay người ánh mắt nhìn thẳng vào người nàng.

- Ta nghe nói người rất thân với thánh nữ.

- Vâng.

- Đây là thiên địa nghịch lôi quyết phẩm cấp không thua gì công pháp bên trong cơ thể người, người hãy tìm cách để nâng ta cùng sư phụ người tu luyện nếu như người muốn cũng có thể tu luyện.

- Thuộc hạ không dám, chủ nhân yên tâm thuộc hạ nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

- Nếu người có thể hoàn thành ta có thể giải trừ âm dương khổng tâm tảo cho người.

Tổ Lôi nghe hắn nói trong lòng thoáng chút rung động nàng cũng không hiểu cảm xúc hiện tại trong lòng đáng lý nàng phải vui mới đúng, tại sao lại có chút không ổn trong lúc nhất thời nàng trở nên thất thần đến khi tỉnh lại Lâm Thần đã đi mất.

Lâm Thần tiến ra thần lô đỉnh hắn cảm nhận được một vờn rồi bị một luồng thần thức quét qua có thể làm được chuyện này chỉ có hóa thân cảnh.

- Lâm Thần ta có thể vào không?

Lâm Thần tiến ra mở cửa liền gặp một trung niên nam tử cảnh giới đạt đến hóa thân đỉnh phong.

- Người là ai?

- Ta là Lâm Trần Phương trưởng lão thánh địa nơi đây.

- Mời vào.

Lâm Trần Phương liếc nhìn Lâm Thần vài lần ánh mắt có chút tán thưởng.

- 17 tuổi, trúc cơ tầng 5 đỉnh phong khí tức trầm ổn đúng là không tệ.

- Không biết trưởng lão tìm ta có chuyện gì?

Lâm Trần Phương nghe hắn hỏi chỉ mỉm cười.

- Ta chỉ muốn nhìn xem thiên tài thất phẩm linh căn mà thôi, đúng rồi ta nghe bọn họ nói người từ nhỏ đã sống trên núi?

- Đúng vậy.

- Nếu như vậy tiểu tử người vẫn chưa tu luyện công pháp?

- Ta chỉ mới tu luyện hơn 2 tháng.

- Ồ.

Lâm Trần Phương ánh mắt nhìn Lâm Thần có chút kích động 17 tuổi luyện đến trúc cơ miễn cưỡng có thể coi như là thiên tài nhưng tu luyện hai tháng đạt trúc cơ có thể xếp vào tuyệt thế kì tài.

- Tiểu tử có muốn báỉ ta làm sư phụ không?

- Ta không muốn bị người khác quản giáo.

- Tiểu tử ta thấy ta cùng người có duyên dù sao hai người chúng ta đều họ Lâm thay vì báỉ người khác không bằng báỉ ta làm sư phụ.

Lâm Thần nghe lão nói khoe miệng khê cong lên hắn là người 10 vạn năm trước nếu xét quan hệ cũng không biết nên xưng hô như thế nào.

- Đa tạ trưởng lão cân nhắc ta vẫn chưa muốn báỉ sư.

- Nếu người đã quyết định ta cũng không ép bất cứ khi nào tiểu tử người đổi ý cũng có thể đến tìm ta, người nghỉ ngơi đi ngày mai ta sẽ mang người tới phân đà.

Lâm Trần Phương nói xong liền tiếng ra bên ngoài, Lâm Thần đứng trong phòng ánh mắt nhắm hờ việc báỉ sư này cần phải tính toán kĩ lưỡng.

Ngày hôm sau đoàn người tiến về phía Phong Minh thành Lâm Trần Phương mang theo Lâm Thần lẳng không bay đi nửa ngày sao liền đến trước cổng thánh địa, hai người vừa đáp xuống một nữ tử không biết từ đâu chạy ra ánh mắt liên tục quét qua người Lâm Thần.

- Lâm bá bá hắn chính là tên mang thất phẩm linh căn sao?

- Thiên Lạc, sao này Lâm Thần sẽ gia nhập phân đà người không được ăn hiếp hắn.

- Lâm bá bá yên tâm ta nhất định sẽ chiều cổ tốt cho hắn.

Lâm Thần nhìn nữ tử trước mặt vóc người nhỏ nhắn gương mặt tươi sáng, đôi mắt long lanh, cộng thêm nụ cười thiên sứ kia hẳn là cùng một bọn với Yên Nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Thập phẩm linh căn

Thiên Lạc, tỷ tỷ người đã về chưa?

- Tỷ tỷ vẫn chưa về Lâm bá bá người hết hi vọng đi tỷ tỷ ta không bán người làm sư phụ đâu.

- Nếu tiểu nha đầu người được một phần của Thiên Cơ ta cũng có thể thu người làm đệ tử, được rồi nha đầu người mau tránh ra ta còn phải đưa hắc đến gặp đả chủ cùng mấy vị trưởng lão.

- Ân.

Lâm Thần đi theo Lâm Trần Phương ánh mắt đảo qua Thiên Lạc khoe miệng khe cong lên, hai người đi thẳng đến đại sảnh bên trong đã có 5 người đang đứng chờ.

- Lão Lâm làm sao đến bây giờ mới mang hắc đến có phải người tranh thủ thời gian để dụ dỗ hắc không?

Lâm Trần Phương sắc mặt có chút khó coi nhìn tam trưởng lão.

- Trên đường đi gặp một số phiền phức người không tin có thể hỏi đả chủ.

Lý Thiên Không nhìn hai vị huynh đệ của mình khẽ lắc đầu.

- Được rồi vào trong nói.

Lâm Thần nhìn qua 6 người phía trước chỉ có Lý Thiên Không đạt nửa bước luyện hư, 5 người còn lại đều là hóa thần, sao khi đi vào bên trong 5 người cùng nhìn về phía Lâm Thần ánh mắt không ngừng dò xét hắc.

- Tại sao tiểu tử này chỉ mới là trúc cơ tầng 5? Đả chủ hắc thật sự là thất phẩm linh căn sao?

Mọi người nghe tam trưởng lão nói đều nhìn về Lý Thiên Không.

- Tiểu tử này từ nhỏ sống trên núi, chỉ mới tiến hành tu luyện được hai tháng đã đạt trúc cơ tầng 5 hẳn là không sai.

Lý Thiên Không vừa nói ngoại trừ Lâm Trần Phương mấy vị trưởng lão còn lại đều có chút kinh ngạc nhìn Lâm Thần.

- Lâm Thần lần này gọi người đến chính là để thông báo, tạm thời người sẽ ở Phong Minh quốc đợi đến khi người có thành tựu liền có thể tiến vào thánh điện, người có thể bán một trong các vị trưởng lão ở đây làm sư phụ sao này họ sẽ phụ trách chỉ dạy cho người.

- Đả tạ ý tốt của đả chủ, đệ tử vẫn chưa muốn bán sư, đệ tử từ nhỏ đã quen cuộc sống tự do không muốn bị người khác quảng thúc.

Lý Thiên Không liếc nhìn 5 vị trưởng lão thấy không ai có ý kiến liền gật đầu đồng ý, từ bên trong giới chỉ lấy ra một khối lệnh bài đưa cho Lâm Thần.

- Sao này người ở bên trong phân đả tu luyện, khi nào gặp chuyện gì khó giải quyết có thể đến gặp đả.

- Đả tạ trưởng lão.

- Người lui ra đi.

Lý Thiên Không nhìn Lâm Thần rồi đi ánh mắt quay sang nhìn 5 vị trưởng lão.

- Hôm nay mấy lão đầu các người làm sao vậy? ngày thường không phải luôn than vãn không có truyền nhân hay sao?

- Đả chủ nếu như hắc đã không muốn chúng ta cũng không ép buộc.

- Lão tam ta còn không biết trong đả người đang nghĩ gì hay sao?

- Đúng đó tam trưởng lão thích nhất chính là nói một đằng làm một nẻo.

- Từ muội tiểu tử Lâm Thần này ta trong tướng mạo cũng không tệ lại là thiên tài chẳng lẽ muội không động tâm sao?

- Người ta còn không đói đến nỗi đi bắt cừu con để ăn.

Lâm Thần đi ra bên ngoài liền có người dẫn hắn đến phòng của mình, đệ tử bên trong phân đã chia là 3 loại thường, chân truyền, hạch tâm vì hắn không chọn sư phụ nên được xếp vào loại hạch tâm, Lâm Thần đi đến trước căn phòng nhìn xung quanh nơi này giống như một biệt viện bốn phía đều có bài cấm chế, trận pháp, kết giới.

- Sư huynh nếu như có việc gì cần thì cứ gọi bọn đệ.

Lâm Thần khẽ gạt đầu xoay người tiến vào trong thân thức đảo qua một vòng không gian bên trong khá rộng lớn đủ chỗ cho hơn 10 người ở, sao khi kiểm tra vài lần phát hiện không có vấn đề liền tiến vào bên trong thân lô đỉnh.

- Chủ nhân Yên Nguyệt rất nhớ người a.

Liễu Yên Nguyệt nằm trên giường nhìn thấy Lâm Thần liền mỉm cười chạy đến ôm lấy, gương mặt nhỏ khẽ cọ vào ngực chủ nhân mình, Lâm Thần nhìn tiểu nha đầu trước mắt chỉ khoác một lớp áo mỏng ngay cả nội y cũng không mặc, hắn ôm lấy eo nhỏ của nàng nhìn đồ vật xung quanh rồi tung, trên giường vẫn còn một nữ nhân trần truồng nằm ngủ.

- Ta có chuyện muốn nói với người.

Yên Nguyệt nghe hắn nói liền ngẩn đầu đôi mắt to tròn nghi hoặc nhìn chủ nhân mình.

- Ta sẽ dẫn các người đi chọn vài bộ công pháp sao này các người sẽ ở bên trong này tu luyện.

- Ngay bây giờ sao?

Lâm Thần phát tay một tia chân khí tiến vào bên trong cơ thể Trần Tiểu Linh sao đó hai người biến mất khỏi căn phòng.

- A... chủ... chủ nhân người... người đến khi nào?

Trần Tiểu Linh mơ màng tỉnh dậy phát hiện mình bị hắn ôm lấy, trên thân thể lại không có một mảnh y phục hai má trở nên đỏ ửng, Liễu Yên Nguyệt hai con ngươi đảo một vòng mỉm cười nói.

- Tiểu Linh tỷ tỷ chủ nhân đã ôm người bay đi được hơn nửa canh giờ a không ngờ tỷ lại ngủ say đến như vậy?

Tiểu Linh nghe nàng nói đến không dám ngẩn đầu xấu hổ muốn tìm một cái lỗ chui xuống.

- Hai người đến phía trước chọn công pháp khi nào chọn được liên lạc với ta.

Nghe được chủ nhân mình nói hai nàng mới để ý nhìn xung quanh khắp nơi đều là công pháp, Tiểu Linh vừa thoát khỏi vòng tay của hắn liền cuối đầu chạy đi.

- Tiểu Linh tỷ tỷ bên đó là công pháp bằng hệ người qua đó là gì?

- A.

Tiểu Linh nhìn hai chữ bằng hệ trước mặt gấp đến nỗi muốn khóc ngẩn đầu nhìn xung quanh sao đó chạy đi, Liễu Yên Nguyệt ở phía sau nhỏ giọng lẩm bẩm.

- Tiểu Linh tỷ tỷ thật là tính tình vẫn hấp tấp như trẻ con vậy.

- Người cũng mau đi tìm một bộ công pháp đi.

- Nô tỳ tuân lệnh.

Nàng vừa nói xong liền xoay người nhẹ nhàng bước đi, mỗi bước chân đều mang theo khí tức cao quý, thành thực nhưng phối hợp với miếng vải trong suốt trên người nàng chẳng ra làm sao cả, Lâm Thần nhìn tiểu nha đầu phía trước khoe miệng khẽ nhếch lên.

- Nha đầu này thật giống Tinh nhi.

Lâm Thần ở bên ngoài vận công được một lúc thì nhìn thấy hai tiểu nha đầu mỗi người ôm một chồng công pháp đi ra về mặt đầy hưng phấn.

- Các người lấy nhiều như vậy làm gì?

- Chủ nhân Yên Nguyệt muốn tu luyện toàn bộ số công pháp này.

- Linh nhi cũng muốn.

Lâm Thần nhìn qua một đồng công pháp trên tay các nàng tính sơ qua cũng mười mấy quyển thấp nhất là thánh phẩm hạ cấp còn có 4 quyển thần cấp.

- Mỗi người một quyển khi nào luyện xong ta sẽ dẫn các người đến lấy tiếp.

Hai nàng nghe hắn nói liền xoay người đi vào bên trong một lúc sao mỗi người mang theo một quyển công pháp tiếng ra vẻ mặt đầy tiếc nuối.

- Chủ nhân phải mất bao lâu Yên Nguyệt mới luyện xong bộ công pháp này?

Lâm Thần nhìn qua quyển công pháp trên tay nàng lạnh nhạt trả lời.

- Tôi thiếu vạn năm.

- A chứ... chủ nhân người nói thật sao?

- Chủ nhân Tiểu Linh thì sao?

- Người cũng như nàng.

Liễu Yên Nguyệt nhìn quyển công pháp trên tay bên trên ghi bốn chữ Nguyệt hòa thần quang nàng chọn bộ công pháp này chủ yếu là vì bên trên có tên của nàng không ngờ lại khó luyện như vậy.

- Ta có thể giúp hai người tu luyện nếu như thuận lợi có thể rút ngắn vài ngàn năm.

Yên Nguyệt cùng Tiểu Linh nghe chủ nhân mình nói liền liếc mắt nhìn nhau có thể thấy trong mắt đối phương cũng như mình chỉ có một chữ... thăm.

Lâm Thần mang hai nàng trở về phòng hướng dẫn sơ qua cách tu luyện cho hai nàng, hai nàng vừa nghe hắn nói liên tục gật đầu.

- Các người thật sự hiểu?

- Ân không phải là như thế này... thế này... thế này thôi sao?

Hai tay nàng liên tục bắt thủ ấn trước mặt hiện lên một ngọn lửa màu lam Lâm Thần vừa nhìn qua liền nhận ra chính là nguyệt hỏa, ánh mắt nhìn về hai nàng có chút kinh ngạc.

- Các người đã từng trải thí linh căn?

- Yên Nguyệt là tam phẩm linh căn.

- Của Linh nhi là tứ phẩm linh căn.

Lâm Thần vừa động trước mặt hai nàng xuất hiện hai quả cầu thủy tinh.

- Hai người truyền linh lực vào bên trong.

Hai nàng gật đầu đặt tay lên quả cầu khẽ truyền linh lực vào một luồng sáng yếu ớt hiện lên sao đó biến mất trên quả cầu không hề xuất hiện ngôi sao nào.

- Tại sao lại như vậy?

Hai nàng nghi hoặc nhìn Lâm Thần, không lẽ chủ nhân mình dùng hàng dỏm sao? Lâm Thần khẽ nhủ mày trước mặt hắn hiện lên một quả cầu một tia linh lực tiến vào bên trong quả cầu liền phát sáng khắp căn phòng đến khi luồng ánh sáng biến mất bên trong quả cầu hiện ra 10 ngôi sao.

- A... làm sao có thể?

Yên Nguyệt lấy tay che miệng nhỏ hai mắt mở to, Tiểu Linh bên cạnh cũng đồng một dạng.

- OAAA... chủ nhân thật lợi hại.

Lâm Thần nhìn quả cầu trước mặt thần sắc rơi vào trầm tư, thập phẩm linh căn trên đời này thật sự tồn tại sao?

- Là do ta trọng sinh hay là do âm dương quyết?

Hắn suy nghĩ một lúc cũng không tìm ra được manh mối liền quay qua nhìn hai nàng.

- Các người ở đây tu luyện có gì không hiểu dùng linh hồn kẻ ước truyền âm cho ta.

Lâm Thần nói xong xoay người tiến ra bên ngoài.

- Chủ nhân.

Yên Nguyệt từ trên giường lao xuống ôm lấy cánh tay của hắn áp sát vào bộ ngực nhỏ của mình.

- Chủ nhân Yên Nguyệt cảm thấy rất khó chịu người có thể kiểm tra thân thể cho nô tỳ không?

- Chủ nhân Linh nhi cũng rất khó chịu a.

Tiểu Linh từ phía sau ôm lấy eo hắn cả người dính chặt vào Lâm Thần hai ngọn thánh phong phía trước bị ép đến biến dạng.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Đường Vạn Lý đến

Lâm Thần ôm eo nhỏ của Yên Nguyệt cuối xuống hôn lấy đôi môi của nàng. Liễu Yên Nguyệt nhón chân ôm lấy cổ hắn nhiệt tình đáp trả, Tiểu Linh thấy hai người thân mật liền bắt đầu còi y phục chủ nhân mình bàn tay nhỏ nhắn vuốt ve khắp cơ thể hắn, Lâm Thần rời đôi môi Yên Nguyệt xoay người ôm hai nàng lên giường, hai nàng còi bỏ y phục, trên cơ thể chỉ còn để lại một bộ nội y, Liễu Yên Nguyệt nằm trên giường ánh mắt nhu tình nhìn nam nhân trước mặt hai tay nàng vẫn ôm lấy hắn đôi môi chủ động dâng hiến, Lâm Thần nhiệt tình đáp trả bàn tay to lớn liên tục bóp nắn hai ngọn thánh phong, Tiểu Linh bò ra phía sau một tay bắt lấy tiểu đệ đệ của Lâm Thần một ngón tay tiến vào khuấy đảo nguyên của Yên Nguyệt.

- Chủ nhân có thể tiến vào rồi.

Tiểu Linh liên tục khuấy đảo biến hạ thể Yên Nguyệt thành một mảng lầy lội một tay nàng cầm lấy tiểu đệ của chủ nhân mình một tay còn lại mở rộng đảo nguyên của Yên Nguyệt.

- Chủ... chủ nhân Yên Nguyệt muốn...

Lâm Thần khẽ động tiểu đệ bên dưới tiến vào bên trong, Liễu Yên Nguyệt cảm nhận khoái cảm từ bên dưới truyền đến khóe miệng bắt đầu rên rỉ, Lâm Thần hai tay nắm lấy eo nàng hạ thể liên tục tấn công, Tiểu Linh tiến đến ngồi lên người Yên Nguyệt cuối người hôn xuống đôi môi đỏ mọng của nàng, mong nhỏ nhỏ cao khẽ lắc khiêu khích Lâm Thần, Lâm Thần nhìn hạ thể đỏ hồng đang rỉ nước của nàng bàn tay tiến đến nhẹ nhàng vuốt ve hai ngón tay tiến vào bên trong, Tiểu Linh cảm nhận được khoái cảm truyền đến âm đạo phía dưới kẹp chặt mong nhỏ liên tục uốn éo miệng khẽ rên rỉ.

- Ân... chủ nhân... a...

Lâm Thần rời người Yên Nguyệt hai tay ôm lấy eo nhỏ của Tiểu Linh kéo một cái để kiều đồn của nàng vênh lên tiểu đệ đệ bên dưới phá không tiến vào Lâm Thần liên tục tiến công suốt 4 canh giờ đến khi hai tiểu nha đầu không còn sức phản kháng cầu xin tha thứ, Yên Nguyệt vô lực nằm trên giường nhìn chủ nhân mình bình thần rồi đi môi nhỏ vênh lên.

- Tiểu Linh tỷ tỷ lần sao có cần kêu thêm Ngọc Li tỷ tỷ cùng Linh Phương a đi đến không?

- Làm sao có thể Li Phương là a di của ta.

- Nhưng mà chủ nhân thật sự quá lợi hại hai chúng ta không phải là đối thủ của người.

Tiểu Linh nghe nàng nói cũng có chút động tâm bắt đầu suy tính một lúc sao khuôn mặt nhỏ lại đỏ ửng lên, Lâm Thần tiến vào một căn phòng vận âm dương quyết luyện hóa một tia tiên thiên linh khí trong cơ thể.

- Tại sao lại như vậy?

Tia tiên thiên linh khí bên trong cơ thể hắn không ngờ lại tinh thuần gấp mấy lần so với lúc trước hoàn toàn có thể sánh ngang với chân khí, Lâm Thần lại vận âm dương quyết kiểm tra linh hồn khẽ ước với hai nàng đột nhiên hắn phát hiện bên trong cơ thể tồn tại hai điểm sáng màu vàng nhạt đang bay xung quanh tia âm dương chân khí của hắn, bên trên hai điểm sáng thỉnh thoảng lại truyền ra vài tia chân khí mờ nhạt nuôi dưỡng tia âm dương nhị khí kia, Lâm Thần khẽ nhíu mày.

- Đây là thứ gì? tại sao lúc trước ta lại chưa từng gặp.

Hắn thử vận âm dương quyết luyện hóa một điểm sáng, tia âm dương nhị khí tiến gần lại điểm sáng sao đó bao lấy nó bắt đầu thôn phệ.

- Áaaa...

Lâm Thần mở mắt thân hình lập tức xuất hiện bên trong phòng Liễu Yên Nguyệt, hắn nhìn nàng nằm co rút trên giường sắc mặt tái nhợt khóe miệng tràn ra một tia máu.

- Yên Nguyệt muối... muối bị làm sao vậy?

- Tiểu... Linh tỷ... tỷ muối... muối đau quá...A...

Lâm Thần tiến thân thức đảo qua người nàng phát hiện bên trong cơ thể hoàn toàn không có thương tích ánh mắt lạnh lùng nhìn Trần Tiểu Linh.

- Chuyện gì xảy ra?

Tiểu Linh vừa nhìn thấy hân liền tiến lại nắm lấy tay Lâm Thần trên gương mặt đã đầy nước mắt.

- Chủ nhân người mau cứu Yên Nguyệt muối ấy... muối ấy...

Lâm Thần nghe nàng nói lại toàn bộ sự việc khẽ nhủ mảy, tia âm dương nhị khí bên trong cơ thể bao lấy điểm sáng còn lại.

- Á...

Trần Tiểu Linh đột nhiên ôm ngực nằm trên giường thân thể rung rẩy sắc mặt tái nhợt, Lâm Thần thu lại tia âm dương chân khí bên trong cơ thể lại dùng một ít chân khí bồi dưỡng lại hai điểm sáng, hân nhìn hai nàng hôn mê trên giường ý niệm vừa động một tia linh lực liền tiến vào bên trong cơ thể giúp hai nàng hồi phục.

- Không lẽ âm dương quyết ta tu luyện chỉ là tàn khuyết? không thể nào một bộ tàn khuyết làm sao có thể giúp ta chứng đạo thánh nhân được? chẳng lẽ âm dương quyết lại là một bộ phận của một công pháp khác?

Lâm Thần càng suy nghĩ càng cảm thấy rối loạn nếu như trên Nộ Long tiên giới vẫn có công pháp cao hơn âm dương quyết, như vậy còn có cảnh giới cao hơn thánh nhân hoặc là một thế giới khác bên ngoài nộ long tiên giới.

Ngày hôm sau có người đến tìm, Lâm Thần dùng thần thức đảo qua liền phát hiện hai già một trẻ đang đứng bên ngoài.

- Các người đến tìm ta?

Nam tử vừa nhìn thấy Lâm Thần trên mặt nở nụ cười thân thiện.

- Tại hạ Đường Vạn Lý hân hạnh được gặp Lâm công tử.

Lâm Thần có chút kinh ngạc nhìn thanh niên trước mặt không ngờ cảnh giới lại đạt đến nguyên anh sơ kì.

- Người tìm ta có chuyện gì?

- Lâm công tử chúng ta có thể vào bên trong nói chuyện không?

- Mời vào.

Đường Vạn Lý xoay người ra lệnh hai tên thuộc hạ đợi ở bên ngoài sao đó tiến vào bên trong, Lâm Thần tìm một chỗ ngồi xuống ánh mắt nhìn sang.

- Ta không thích vòng vo có chuyện gì cứ nói.

- Ha ha tại hạ cũng vậy hôm nay đến gặp Lâm huynh chủ yếu là để kết giao.

- Ta không có hứng thú.

- Lâm huynh người khoan hãy từ chối, Đường Vạn Lý ta tuy không có tài cán gì nhưng Đường gia thì có thể giúp cho huynh rất nhiều.

Lâm Thần khẽ nhủ mảy giọng nói vẫn lạnh nhạt như trước.

- Người nói thử xem.

- Đường gia có thể cung cấp cho huynh tài nguyên tu luyện không thua kém gì thánh địa, chỉ cần huynh còn ở bên trong Phong Minh quốc Đường gia sẽ bảo đảm an toàn tuyệt đối cho huynh, hơn nữa...

Đường Vạn Lý nói giữa chừng liền dừng lại đầy thâm ý nhìn Lâm Thần.

- Chỉ cần tin tức huynh muốn biết Đường gia ta đều có thể cung cấp.

- Kể cả người bên trong thánh địa.

Đường Vạn Lý cầm lấy chung trà khẽ uống một ngụm.

- Không ngờ là tinh linh trà xem ra tiên môn rất coi trọng Lâm huynh.

Lâm Thần ánh mắt âm trầm trong đầu không ngừng suy tính.

- Nói điều kiện của các người đi.

- Lâm huynh đúng là sáng khoái vậy ta xin nói thẳng chỉ cần sao này Lâm huynh đạt được thành tựu có thể bán cho Đường gia ta một nhân tình?

- Được, hiện tại ta muốn toàn bộ thông tin có liên quan đến người bên trong thánh địa.

- Không thành vấn đề ta lập tức kêu người mang đến.

Đường Vạn Lý xoay người rời đi, vừa ra khỏi cửa liền quay đầu nhìn Lâm Thần.

- Lâm huynh ta có chuyện này muốn nhắc người trong tiên môn này người lợi hại nhất không phải là chủ mà là Triệu Thiên Cơ tốt nhất người đừng nên đắc tội với nàng ta.

Lâm Thần nhìn Đường Vạn Lý rời đi khóe miệng khẽ cong lên.

- Triệu Thiên Cơ sao? người cũng đừng làm cho bản đế thất vọng.

Hắn ngồi đợi được nửa canh giờ người của Đường gia liền mang tin tức đến, thần thức đảo qua một vòng bên trong ghi lại gần như là đầy đủ thông tin hắc cần, Lâm Thần thu lấy toàn bộ vào bên trong thần lô đỉnh sao đó rồi khỏi căn phòng.

Bên trong một căn phòng khác một thiếu niên đang ngồi đánh đàn bên cạnh còn có một hồng y thiếu nữ khí sắc trầm tĩnh, bộ dáng thanh nhã quan sát.

- Tinh nhi muội thấy cảm nghệ của ta như thế nào?

- Có thể sánh ngang với cấp bậc tông sư.

- Vậy so với nàng ấy thì sao?

- Vẫn còn kém một chút.

Thiếu niên đứng lên ánh mắt nhìn hướng hoàng cung bên trong hai con người hiện lên ôn nhu vô hạn.

- Tại sao nàng ấy lại không để ý đến ta, đã hơn 30 năm chẳng lẽ nàng ấy vẫn chưa cảm nhận được tình cảm của ta sao?

- Ca ca người có cần vì một nữ nhân mà đau khổ như vậy không?

Thiếu niên xoay người nhìn hồng y muội muội mình khẽ lắc đầu.

- Kim Tinh muội không hiểu đâu sẽ có một ngày muội cũng sẽ như ta vì một nam nhân không màng tất cả.

Thiếu nữ ánh mắt không hiểu nhìn ca ca mình tình yêu thật sự có thể làm cho người khác buồn bỏ tất cả sao?

Lâm Thần đi đến được các tìm lấy mấy loại linh dược cấp cao, thần thức đảo qua một vòng bên trong có ít nhất mấy ngàn loại linh dược trong đó linh dược cấp 4, 5 có đến mấy trăm cây sao khi lấy đầy đủ linh dược hắn đi đến khu phân bổ nhiệm vụ cho đệ tử, Lâm Thần nhìn qua bảng phân bổ trước mắt sao đó chọn lấy một nhiệm vụ đi đăng kí.

- Đưa môn bài của người cho ta.

- Ta chỉ mới gia nhập thánh địa vẫn chưa có môn bài.

Tên chấp sự nhìn qua Lâm Thần phát hiện đệ tử trước mắt chỉ mới đạt trúc cơ cảnh liền phát tay đuổi đi.

- Khi nào có môn bài mới có thể nhận nhiệm vụ người về đi.

Lâm Thần khẽ nhíu mày trên tay xuất hiện một tấm lệnh bài đây là Lý Thiên Không đưa cho hắn.

- Lâm Thần người đến đây làm gì?

Giọng nói vừa cất lên một thiếu nữ xinh xắn hoạt bát từ xa chạy đến hai mắt long lanh nhìn Lâm Thần.

- Người đang tìm nhiệm vụ sao? Hi hi đúng lúc ta cũng có một nhiệm vụ người có muốn đi cùng không?

- Ta đã tìm được nhiệm vụ.

Triệu Thiên Lạc nghe hán tử chối sắc mặt lập tức biến đổi nàng hai tay chống eo đứng trước mặt hán.

- Lâm Thần bốn tiểu thư muốn mời, người dám từ chối sao?

Hán trực tiếp bỏ qua nàng ném lệnh bài cho tên chấp sự trước mặt.

- Ta có thể tham gia nhiệm vụ không?

Tên chấp sự vừa nhìn thấy lệnh bài thái độ đối với Lâm Thần liền thay đổi không thua gì Triệu Thiên Lạc.

- Thì ra là Lâm công tử tất nhiên là người có thể tham gia khi nào nhiệm vụ bắt đầu ta sẽ phái người thông báo.

Lâm Thần gật đầu xoay người rời đi, Triệu Thiên Lạc nhìn hán không để ý đến mình lập tức xách váy chạy theo.

- Lâm Thần đợi ta, người đừng đi.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Nguyệt Sa tiên tử

Hai người vừa đi ra bên ngoài Triệu Thiên Lạc đứng trước mặt hán hai má phình to tròn mắt nhìn Lâm Thần.

- Lâm Thần bốn tiểu thư đang nói chuyện, ai cho phép người bỏ đi?

Nàng nhìn ánh mắt lạnh nhạt của hán liền thay đổi thái độ tiến lại gần hỏi.

- Lúc này người đã chọn nhiệm vụ gì vậy?

- Tại sao ta phải nói cho người biết?

- Tất nhiên là người phải nói cho bốn tiểu thư biết ta đã hứa với Lâm bá bá sẽ bảo vệ cho người nếu người chẳng may bị chết yếu à không bị linh thú ăn thịt... lại không đúng nói chung nếu người xảy ra chuyện thì danh dự của ta biết phải làm sao?

- Phong Minh thâm lâm.

Triệu Thiên Lạc nghe Lâm Thần nói nét mặt có chút thất vọng.

- Là chỗ đó sao bốn tiểu thư đã chơi đến phát chán nhưng mà lần này vì sự đệ người đành phải đi vậy, người đứng đây đợi ta.

Lâm Thần nhìn nàng chạy vào bên trong khố miệng khẽ cong lên tiếp tục đi về biệt viện của mình, vừa về đến nơi liền nhìn thấy Ngọc Li đang đứng trước cửa.

- Lâm Thần.

Ngọc Li vừa nhìn thấy hán liền mỉm cười chạy đến thần sắc có chút mệt mỏi.

- Vào trong đi.

- Ân.

Ngọc Li đi theo phía sau nàng không ngừng đánh giá nơi ở phu quân mình hoàn toàn không thua kém so với trưởng lão.

- Người tìm một căn phòng nghỉ ngơi trước đi.

- Ngọc Li không mệt mỏi có chuyện muốn nói với chàng.

Nàng nói xong từ bên trong giới chỉ lấy ra một viên hắc sắc linh thạch đưa cho hán.

- Đây là thông tin của mấy vị trưởng lão, chấp sự bên trong thánh điện, hôm qua cô cô vừa gửi cho thiếp.

Lâm Thần nhận lấy viên hắc thạch thần thức đảo qua một lần.

- Triệu Thiên Cơ nàng ta cũng là người bên trong thánh điện sao?

Ngọc Li khẽ lắc đầu.

- Không phải nàng ta có thân phận rất đặc biệt, tuy không ở bên trong thánh điện nhưng địa vị không thua kém gì chấp sự, à đúng rồi thiếp còn nghe cô nói hiện tại nàng ta cùng thánh nữ đang thí luyện bên trong thánh địa.

Lâm Thần khẽ gật đầu.

- Người làm tốt lắm, trước tiên tìm một chỗ nghỉ ngơi khi nào hoàn toàn khôi phục liền đến tìm ta.

- Vậy thiếp đi nghỉ trước.

Lâm Thần nhìn nàng rồi đi liền tiến vào bên trong thần lô đỉnh đi đến chỗ Tổ Lôi, thần thức đảo qua một vòng cảm nhận được khí tức hóa thần mạnh mẽ từ bên trong truyền đến xem ra nàng ta đã khôi phục hoàn toàn, Tổ Lôi đang luyện công cảm thấy có người tiến vào liền ngừng lại, bên trong ánh mắt nàng nhìn Lâm Thần ẩn hiện lời quang thân hình nàng đột nhiên biến mất sao đó xuất hiện phía sau Lâm Thần một chưởng đánh đến, lôi điện vừa chạm đến người hắn lập tức biến mất.

- Xem ra người đã hoàn toàn hồi phục.

- Đa tạ chủ nhân quan tâm, Tổ Lôi đã hoàn toàn hồi phục.

Nàng ngẩng đầu nhìn nam nhân trước mặt cố gắng kìm nén sự sợ hãi trong lòng bộ dáng có chút do dự.

- Chủ nhân thuộc hạ có một việc muốn thỉnh cầu ngài.

- Chuyện gì?

- Tổ Lôi muốn tỷ thí với ngài.

- Người không phải đối thủ của ta.

- Tổ Lôi biết.

- Như vậy người vẫn muốn đánh.

- Xin chủ nhân thành toàn.

Lâm Thần liếc nhìn nàng bên trong ánh mắt kia vẫn còn chứa đựng sự kiêu ngạo không thua kém gì mấy tên đối thủ của hắn 10 vạn năm trước.

- Được.

Hắn vừa dứt lời hai người liền xuất hiện bên trong một khu rừng, đại thụ che trời, bạch vân vô tận.

- Ta sẽ dùng cảnh giới hóa thần sơ kỳ để đánh với người.

Lâm Thần vừa dứt lời khí thể hóa thần sơ kỳ từ trên người hắn tràn ra, Tổ Lôi ánh mắt ngưng trọng nhìn nam nhân trước mặt linh lực bên trong cơ thể điên cuồng vận hành xung quan ẩn hiện lời quang năng muốn dùng một chiêu để phân thắng bại.

- Cừu Lôi giáng thế.

Thân ảnh Tổ Lôi đột nhiên biến mất sao đó xuất hiện phía trên Lâm Thần, hai tay liên tục bắt thủ ấn mây đen trên trời kéo đến xoáy thành một vòng, lôi điện gầm rú như thiên địa đang nổi giận, hai con ngươi nàng chuyển sang màu vàng khí tức tăng lên đến hóa thần hậu kỳ, Lâm Thần ngẩng đầu nhìn lên ánh mắt có chút ngạc nhiên không ngờ tiểu nha đầu này lại luyện thành tầng 1 của cừu lôi giáng thế.

- Xem ra ta đã xem thường nàng.

Từng tia lôi điện bên trên đánh xuống mỗi đòn đánh uy lực không thua lôi kiếp, Lâm Thần phát tay bên trên đầu hiện lên một âm dương bát quái đồ, trận đồ liên tục xoay tròn mỗi một tia lôi điện mạnh mẽ đánh vào đều biến mất như chưa có chuyện gì xảy ra, Tổ Lôi nhìn hắn dễ dàng hóa giải chiêu thức của mình nàng cắn chặt răng một lần nữa bắt thủ quyết lôi quang xung quanh cơ thể lóe sáng rực rỡ như tinh tú giữa trời, Lâm Thần vừa nhìn thấy khẽ lắc đầu điểm ra một chỉ, một tia âm dương nhị khí nhẹ nhàng phá vỡ phòng ngự của Tổ Lôi tiến vào cơ thể nàng, linh lực của nàng đang tập trung lập tức bị tan rã.

- Không thể... A...

Nàng chưa hiểu xảy ra chuyện gì thì thân thể đã vô lực rơi xuống phía dưới như điều đứt dây, Lâm Thần tiến đến ôm lấy thân thể nàng.

- Ta đã thua.

Tổ Lôi nằm trong lòng Lâm Thần hai mắt mờ mịt nằng cho dù suy nghĩ như thế nào đi nữa cũng không thể tin mình lại bị đánh bại dễ dàng như vậy.

- Người đã làm tốt lắm rồi.

- Nhưng cuối cùng ta vẫn là người thua cuộc.

Lâm Thần nhìn ánh mắt của nàng giống như đối thủ của hắn 10 vạn năm trước ngoại trừ mấy tên yêu nghiệt có thể cùng hắn so vài chiêu tất cả còn lại đều bị hắn miểu sát, đến khi chết vẫn không thể tin rằng mình bản thân lại bị giết dễ dàng như vậy, Lâm Thần trở về phòng đặc nàng lên giường.

- Vài ngày nữa ta sẽ đưa người trở về thánh lôi điện.

Tổ Lôi nhìn hắn rồi đi ánh mắt không cam lòng.

- Chủ nhân ta có thể khiêu chiến với người nữa không?

Lâm Thần đi đến cửa nghe nàng nói bước chân dừng lại giọng nói lạnh nhạt vang lên.

- Bất cứ khi nào người muốn.

- Đa tạ chủ nhân.

Tổ Lôi ngồi trên giường hai tay siết chặt ánh mắt đầy kiên định nhìn Lâm Thần rời đi.

Ngày hôm sau đã chủ sai người đến tìm, Lâm Thần tiến vào đại điện bên trong chỉ có một mình Lý Thiên Không.

- Đệ tử tham kiến đã chủ.

- Ngồi đi.

Lý Thiên Không nhìn Lâm Thần ánh mắt có chút ngạc nhiên không ngờ chỉ mới hai ngày tiểu tử này đã đột phá một đại cảnh giới, thiên phú còn đáng sợ hơn nhà đầu kia.

- Người cảm thấy thánh đã như thế nào?

- Rất tốt.

- Ta nghe nói người muốn đến Phong Minh sâm lâm thí luyện? người đừng hiểu lầm ta không phải muốn điều tra người chỉ là thân phận của người có chút đặc thù không thể không cẩn thận.

- Đệ tử hiểu.

Lý Thiên không khẽ gật đầu ánh mắt có chút tán thưởng nhìn hắn.

- Lần này người tiến hành thí luyện ngoại trừ một chấp sự, thánh đã sẽ phái thêm một trưởng lão âm thầm đi theo để bảo vệ, tránh gặp phải chuyện như lần trước.

- Không biết đã chủ định phái vị trưởng lão nào?

- Là bốn cô nương tiểu đệ đệ có ý kiến sao?

Lâm Thần quay đầu nhìn lại, một nữ nhân từ bên ngoài tiến vào ngực lớn, mong to tròn, hồng y bó sát để lộ dáng người nóng bỏng, ánh mắt động nước nhìn Lâm Thần đôi môi đỏ mọng khẽ nhếch.

- Lâm Thần để ta giới thiệu cho người vị này là tứ trưởng lão thánh đã Nguyệt Sa tiên tử.

Lâm Thần nhìn nữ nhân trước mắt khoe miệng khẽ cong lên.

- Tham kiến tứ trưởng lão.

- Không cần đa lễ sao này tiểu đệ đệ có thể gọi ta là Nguyệt Sa tiên tử hay Nguyệt tỷ cũng được.

Nguyệt Sa vừa nói hai mắt vũ mị nhìn Lâm Thần trong con người đen nhánh hiện lên hai đạo u quan mờ nhạt, Lý Thiên Không ánh mắt khẽ liếc nhìn Lâm Thần sao đó quay sang Nguyệt Sa trưởng lão.

- Nguyệt Sa chẳng phải lần này là do lão Lâm phụ trách sao?

- Đại trưởng lão bận điều trị cho Lạc Nam tôn giả nhờ muội đến thay không được sao?

- Được, được.

Lý Thiên Không khẽ gạt đầu ánh mắt có chút tránh né nàng.

- Lâm Thần người lui ra đi khi nào bắt đầu nhiệm vụ sẽ có người đến thông báo.

- Đệ tử cáo lui.

Nguyệt Sa nhìn Lâm Thần rồi đi khoe miệng khẽ mỉm cười.

- Tên này thú vị thật.

- Chẳng lẽ muội nhìn trúng hắn sao?

- Không được sao? Ít ra tên tiểu tử này còn có thể chống cự lại mị lực của bốn cô nương không như mấy lão già các người nhớ khi xưa bị trúng mị thuật của ta đến quên ăn quên ngủ, đứng rồi lẫn đó có người còn cùng lão Lâm đến thánh hồ nhìn trộm ta tắm, còn có...

- Khục... khục... tứ muội không lẽ thương thế của Lạc Nam có chuyển biến sao?

Nguyệt Sa ném cho lão một cái mị nhãn nàng giờ tay vuốt lấy một ngọn tóc.

- Là bốn cô nương cảm thấy buồn chán suốt ngày phải gặp mấy lão già các người nên mới giành lấy nhiệm vụ này của lão ta.

- À thì ra là như vậy ta còn tưởng muội là vì ghen tị với Ngọc Hoa.

Nàng vừa nghe lão nói thần sắc có chút biến đổi.

- Bốn cô nương xinh đẹp như vậy cần phải ghen tị với nàng ta sao?

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Triệu Chỉ Nhu

Lâm Thần trở về phòng lấy ra mấy loại linh dược luyện chế tán linh phần, mê hồn phần sao đó đi đến phòng của Ngọc Li đưa cho nàng mấy bộ công pháp luyện tập, ba ngày sau Lý Thiên Không phái người đến thông báo hai ngày nữa sẽ tiến hành thi luyện.

- Ta đã biết, đứng rồi người có biết lần này là chấp sự nào dẫn đội không?

- Đệ nghe nói là Nhã Như tiên tử.

Lâm Thần gạt đầu ném cho hắn vài viên linh thạch hạ phẩm

- Đa tạ sư huynh.

Tên đệ tử nhận lấy linh thạch về mặt nhìn hót nhìn Lâm Thần.

- Sao này sư huynh có việc gì sai khiến cứ việc đến tìm tiểu đệ.

- Ta biết rồi.

Lâm Thần xoay người đi vào bên trong, ý niệm vừa động thân hình liền xuất hiện bên trong phòng của Tổ Lôi.

- Chủ nhân.

Nàng vừa nhìn thấy hắn liền tiến xuống giường cung kính đứng một bên.

- Hai ngày nữa ta sẽ đưa người cùng tên Trình Hạo ra bên ngoài, các người tốt nhất nên có sự chuẩn bị tránh để mấy lão già thánh lôi điện phát hiện sơ hở.

- Chủ nhân yên tâm thuộc hạ biết phải làm gì.

Lâm Thần khẽ gạt đầu trên tay xuất hiện một nửa hình tròn màu trắng.

- Đây là âm dương khổng tâm tủa người có thể dùng thứ này để khổng chế Trình Hạo.

Tổ Lôi nhìn một nửa hình tròn màu trắng đang lơ lửng trên tay Lâm Thần trong lòng rung lên một cái, nàng đã từng bị thứ này hành hạ nên biết nó khổng bố đến mức nào, Lâm Thần khẽ động một nửa hình tròn tiến vào bên trong cơ thể nàng.

- Thứ này ngoài việc khổng chế thần hồn còn có thể truyền âm trong vòng ngàn dặm người nên sử dụng cho thật tốt.

Lâm Thần nói xong liền xoay người đi ra bên ngoài.

- Đúng rồi lời hứa của ta đối với người vẫn còn hiệu nghiệm chỉ cần người hoàn thành nhiệm vụ ta sẽ giải âm dương tủa cho người.

Tổ Lôi nhìn hấn rồi đi ánh mắt có chút thần thờ.

- Chẳng lẽ trong mắt hấn ta chỉ là một con cò thôi sao?

Hai ngày này Lâm Thần tu luyện âm dương quyết bên trong cơ thể hai điểm sáng vẫn tiếp tục truyền ra chân khí nuôi dưỡng tia âm dương nhị khí của hấn mỗi lần thần thức quét đến hai điểm sáng kia đều bị chặn lại bên ngoài.

- Thật ra đây là thứ gì?

Trong khi hấn còn đang suy nghĩ bên ngoài có người đến báo thí luyện đã bắt đầu, Lâm Thần đi đến chỗ xuất phát trước mặt hấn có khoảng vài chục người đa số là trúc cơ.

- Lâm Thần tại sao bây giờ người mới đến?

Triệu Thiên Lạc vừa nhìn thấy hấn liền chạy đến đứng trước mặt hai tay chống eo đôi mắt long lanh nhìn chăm chăm Lâm Thần.

- Không liên quan đến người.

Thiên Lạc vừa nghe hấn tức đến muốn nhảy dựng lên một tay chỉ vào Lâm Thần.

- Người... người có biết lần này bốn cô nương vì người nên mới đi đến nơi nhàm chán như vậy không? nếu không phải là vì...

Triệu Thiên Lạc đang muốn nói đột nhiên nữ nhân bên cạnh ngăn lại.

- Vị công tử này Thiên Lạc còn nhỏ nên hiểu động người cũng đừng trách nó.

- Chỉ Nhu tỷ tỷ người ta đâu có nhỏ a.

Nàng vừa nói vừa ưỡn bộ ngực sữa của mình lên nhưng khi thấy được cặp ngực đồ sộ trước mặt liền yếu thế thu lại.

- Chỉ Nhu tỷ tỷ tại sao ngực của tỷ lại lớn như vậy? chẳng lẽ tỷ cũng tu luyện mị công sao?

Triệu Chỉ Nhu nghe nàng nói sắc mặt có chút mất tự nhiên.

- Lâm công tử xin lỗi đã làm phiền.

Nàng nói xong liền kéo Triệu Thiên Lạc rời đi, Lâm Thần nhìn bóng lưng của hai nữ nhân trước mặt trong ánh mắt ẩn hiện vài đạo hàn khí.

- Người là Lâm Thần sao?

Lâm Thần xoay người thấy hai tên nam tử đi đến một tên y phục sang trọng trên tay cầm một thanh quạt, bộ dáng mắt cao hơn đầu, tên còn lại khí tức trầm ổn cảnh giới đạt đến kim đan đỉnh phong.

- Là ta.

- Ta là Trần Thế Cương nhị công tử của Trần gia một trong tứ đại gia tộc của Phong Minh đại quốc, ca ca ta là Trần Thế Thiên là một trong tứ đại thiên tài của thánh địa, cha ta chính là Trần Thế Đạo gia chủ của Trần Gia một trong tứ đại gia tộc Phong Minh đại quốc, mẹ ta chính là vợ của cha ta là...

- Người tìm ta có chuyện gì?

Trần Thế Cương đang chém bị Lâm Thần cắt ngang sắc mặt có chút khó chịu.

- Ta đến cảnh cáo người tốt nhất đừng nên có ý đồ gì với Thiên Lạc muội muội, còn nữa Chỉ Nhu tỷ tỷ cũng không được.

- Người đang uy hiếp ta sao?

Lâm Thần ánh mắt âm trầm nhìn Trần Thế Cương, nam tử bên cạnh cảm nhận được uy hiếp liền chen vào đứng giữa hai người.

- Các người đang làm gì vậy?

Một giọng nói vang lên làm tất cả mọi người đều hướng về phía bên này.

- Các người không biết bên trong thánh địa không cho phép đánh nhau sao?

Lâm Thần nhìn nữ nhân trước mặt mày liễu, mắt hạnh, mũi thon, môi mông đáng người gầy yếu, khí tức ôn nhu nếu hắn không lầm nữ nhân này chính là Lý Nhã Như chấp sự dẫn đội lần này, Trần Thế Cương vừa nhìn thấy nữ nhân hao mất tóa sáng mỉm cười thân thiện tiến đến.

- Nhã Như tỷ tỷ hai chúng ta chỉ là đang bàn chuyện đi thí luyện lần này, Lâm Thần ta nói có đúng không?

Trần Thế Cương vừa nói vừa nháy mắt, Lâm Thần không để ý đến hắn xoay người tìm một chỗ nghỉ ngơi.

Lý Nhã Như nhìn Lâm Thần rồi đi ánh mắt chuyển sang nam tử bên cạnh.

- Thế Cương thiên phú của người rất tốt nên cố gắng tu luyện nhất định không thua gì ca ca người.

- Hi hi tỷ tỷ yên tâm đệ vẫn rất siêng năng tu luyện, đúng rồi ca ca của đệ nhắc đệ gửi lời hỏi thăm đến tỷ.

- Nếu hắn có lòng tại sao không đích thân đến tìm ta?

- Tỷ tỷ người cũng biết hai năm nữa là đến thánh hội nếu ca ca không cố gắng sẽ bị nữ nhân kia bỏ lại.

Trần Thế Cương vừa nói đến ba chữ < nữ nhân kia > ánh mắt liếc nhìn xung quanh như đề phòng thú dữ.

Sao nữa canh giờ mọi người tập hợp đầy đủ bắt đầu lên đường, Lâm Thần dùng thần thức đảo qua vài vòng không phát hiện khí tức hóa thân cảnh xem ra lần này hắn có thể thuận lợi hành động.

- Các người nghe đây lần này nơi chúng ta đi đến chính là vô phong cốc bên trong Phong Minh sâm lâm, khi đến nơi tất cả phải nghe theo sự chỉ dẫn của ta nếu không sẽ sử theo thánh quy.

- Rõ.

Triệu Thiên Lạc đi một bên ánh mắt nhìn chằm chằm Lâm Thần hàm răng nghiền chặt.

- Chi Nhu tỷ tỷ tại sao tên kia lại đáng ghét như vậy?

- Thiên Lạc không nên nói như vậy mỗi người đều có một tính cách có lẽ hắn không thích đi chung với mọi người.

Trần Thế Cương nghe hai nàng nói liền chen vào.

- Vẫn là Chi Nhu tỷ tỷ tốt bụng nhất.

- Hừ, bây giờ mới biết sao?

Triệu Thiên Lạc một bên dặt ý giống như là đang khen nàng vậy, Triệu Chi Nhu ánh mắt khế liếc sang Lâm Thần sao đó tiếp tục cười nói với hai người.

Đoàn người đi được một lúc đã tiến vào Phong Minh thành, Lý Nhã Như ra dấu dừng lại.

- Các người có thể đi xung quanh mua một vài thứ cần thiết, trước khi trời tối phải tập trung tại cứ điểm của thánh địa.

Mọi người nghe nàng nói liền xoay người rời đi, Lâm Thần nhìn xung quanh sao đó chọn một hướng rồi đi, hắn đi được vài vòng tìm một quán ăn đi vào, Lâm Thần vừa ngồi xuống một nữ nhân cũng ngồi trước mặt hắn.

- Lý chấp sự tìm ta có chuyện gì sao?

- Thân phận người đặt biệt không nên đi lung tung.

- Ta tự biết lo liệu không cần Lý chấp sự quan tâm.

Lý Nhã Như làm như không nghe thấy vẫn ngồi một bên đợi thức ăn, Lâm Thần nhú mày đứng lên đi vào bên trong.

- Người đi đâu?

- Ta không thích người khác làm phiền, Lý chấp sự yên tâm ta chỉ ở bên trong khách điểm sẽ không đi ra bên ngoài nếu người không tin có phong ấn linh lực của ta lại.

- Không cần chi cần người đừng đi lung tung là được.

Lâm Thần tiến lên lầu, thuê lấy một căn phòng, sao khi hấn tiến vào liền đưa Tô Lôi, Trình Hạo ra bên ngoài.

- Đây là Phong Minh thành các người phải cẩn thận.

Trình Hạo vẫn còn đang mơ màng cho đến khi nghe Lâm Thần nói hấn mới tỉnh ngộ.

- Chủ nhân tại sao chúng ta lại ở đây?

Lâm Thần ánh mắt lạnh lùng nhìn hấn.

- Người không cần phải biết.

- Thuộc hạ biết tội.

- Bên dưới có người của thánh hòa giáo hai người hải cẩn thận.

- Vâng.

Lâm Thần rời căn phòng đi đến chỗ của Lý Nhã Như ngồi trước mặt nàng sao đó bắt đầu ăn, nàng khẽ liếc nhìn hấn cuối cùng làm như không thấy, hai người ăn xong Lâm Thần rời khỏi khách điểm hấn đi dạo một vòng quanh Phong Minh thành cho đến khi không còn cảm ứng được khí tức bọn người Tô Lôi mới quay về cứ điểm của thánh đà.

Lâm Thần vừa về đến liền bị Triệu Thiên Lạc chạy đến chắn trước mặt.

- Lâm Thần lúc nãy người đi đâu, tại sao bốn tiểu thư không nhìn thấy người?

- Ta mời Lý chấp sự dùng cơm người có ý kiến sao?

Triệu Thiên Lạc nghe hấn nói đôi mắt to tròn nhìn ra phía sao đúng là thấy Lý Nhã Như liền chạy đến nắm lấy cánh tay nàng.

- Nhã Như tỷ tỷ hấn nói là sự thật sao?

Lý Nhã Như nhìn Lâm Thần có chút do dự cuối cùng cũng khẽ gật đầu, Triệu Thiên Lạc nhìn thấy liền lấy tay che chiếc miệng nhỏ đang há ra hết cỡ.

- Nhã Như tỷ tỷ người đừng bị hấn lừa a Chi Tinh tỷ tỷ nói con người hấn thích độc lai độc vãng nói chung là rất độc, tỷ phải cẩn thận coi chừng trúng tình độc của hấn, đến lúc đó cho dù là Thiên Cơ tỷ tỷ cũng không thể cứu được tỷ.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Dị biến

- Tiểu nha đầu muối chỉ biết nói linh tinh.

Lý Nhã Như nghe nàng nói sắc mặt có chút ửng đỏ nhưng vẫn cố tỏ ra nghiêm túc, Triệu Thiên Lạc chu mỏ cãi lại.

- Nhã Như tỷ tỷ muối không có nói lung tung, tỷ không thấy Kim Sơn ca ca vì theo đuổi Thiên Cơ tỷ tỷ mà đứng trước hoàng cung mấy ngày liền sao?

- Thiên Lạc muối còn nói nữa tỷ sẽ mách lại với Thiên Cơ để xem sao này muối còn chạy loạn được không?

Triệu Thiên Lạc vừa nghe Lý Nhã Như nói liền im lặng ánh mắt để phòng liếc nhìn xung quanh như chuột thấy mèo.

- Hi hi Nhã Như tỷ tỷ vừa rồi Thiên Lạc chỉ là nói đùa thôi, tỷ tỷ xinh đẹp như vậy chắc là không để ý đúng không?

Nhã Như nhìn tiểu tinh linh trước mặt khóe miệng khẽ cong lên.

- Lần này tạm tha cho muối.

Triệu Thiên Lạc nghe nàng nói liền thở phào vỗ lấy bộ ngực sữa vài cái, trên gương mặt xinh xắn hiện lên nụ cười thiên sứ, ánh mắt hiếp lại thành một đường.

- Nhã Như tỷ tỷ đúng là tốt bụng nhất, sao này nhất định sẽ tìm được lang quân như ý.

Tiểu nha đầu nói xong liền chạy đến kéo lấy tay Triệu Chi Nhu.

- Chi Nhu tỷ tỷ muội một rồi chúng ta đi nghỉ thôi.

Lâm Thần vừa tiến vào phòng bên trong đã có một người đợi sẵn, nam tử này chính là người đi chung với Trần Thế Cương.

- Người đang đợi ta sao?

- Ta đến để nhắc với người tốt nhất nên an phận, bên trong thánh địa có một số người mà người không thể chạm vào nếu không hậu quả bản thân người sẽ không gánh nổi.

Nam tử nói xong liền bước ra bên ngoài hoàn toàn không để Lâm Thần vào mắt.

- Trên Hồn Nguyên đại lục này còn có người bản đế không thể chạm vào sao?

Gương mặt hần gần lên trần nhà hai mắt nhắm hờ, đã hơn 10 vạn năm hần mới trải qua cảm giác bị người khác uy hiếp xem ra cuộc sống sao này cũng không quá buồn chán.

Sáng hôm sao đoàn người tiếp tục lên đường tiến vào vô phong cốc, trên đường đi cảnh vật ngày càng yên tĩnh đến lạ thường đến nỗi có thể nghe được tiếng hít thở của bản thân.

- Các người cẩn thận, chúng ta đã tiến vào vô phong cốc, mọi người đi cùng nhau không ai được phép tách ra ngoài.

Một tiêu lữ này chính là thú giáp kim sư yêu thú cấp 3 đỉnh phong sâu bên trong vô phong cốc.

- Nhã Như tỷ tỷ lần trước chúng ta đi qua vô phong hồ, bên trong có một cây thanh phong liên chưa thành thực hay lần này sẵn đường đi thu lấy được không?

Triệu Thiên Lạc đi bên cạnh hưng phấn nói, nàng nhớ lúc trước đi đến vô phong hồ còn có mấy loại linh quả ăn rất ngon, Lý Nhã Như khẽ gật đầu.

- Cũng được.

Đi được nửa ngày đường, trước mặt xuất hiện một cái hồ to lớn, mặt hồ đường kính hơn 100 dặm bên trên mặt nước phẳng lặng không một gợn sóng, bên ngoài 10 dặm mọc lên một bụi hoa sen, lá xanh như ngọc ngay cả bông hoa cũng có màu xanh.

Lâm Thần dùng thần thức đảo qua một vòng khẽ nhíu mày bên dưới hồ không ngờ lại có một con yêu thú cấp 4 đỉnh phong, ánh mắt hần liếc qua Triệu Thiên Lạc nhìn nàng vẫn hưng phấn nhìn linh quả bên cạnh hồ, ánh mắt Lâm Thần chuyển sang Triệu Chi Nhu thấy nàng cũng đang lên quan sát mình.

- A...

Mọi người đang quan sát thanh phong liên đột nhiên Triệu Thiên Lạc ôm bụng la lên.

- Thiên Lạc muội làm sao vậy?

- Nhã Như tỷ tỷ muội đau bụng quá.

Lý Nhã Như nhìn sắc mặt nhăn nhó của tiểu nha đầu quan tâm hỏi.

- Muội cảm thấy như thế nào rồi? hay để tỷ kiểm tra thử.

- Không cần... không cần chắc là do tối qua muội ăn trúng thứ gì đó đợi muội đi giải quyết một lát là xong.

Triệu Thiên Lạc nói xong liền hướng một đám linh quả chạy đến, Lý Nhã Như còn muốn đuổi theo lại bị Triệu Chi Nhu ngăn lại.

- Nhã Như tỷ tỷ không cần phải lo lắng, Thiên Lạc sẽ không sao đâu.

Nàng nói xong ánh mắt chuyển sang thanh phong liên bên ngoài hồ.

- Muội thấy thanh phong liên đã có thể sử dụng hay là chúng ta hái nó đi.

Trần Thế Cương phía sau nghe hai người nói liền xen vào.

- Tỷ tỷ thanh phong liên cứ việc giao cho đệ.

- Thế Cương người chỉ vừa bước vào kim đan cảnh như vậy có hơi mạo hiểm.

- Tỷ tỷ không cần lo lắng.

Trần Thế Cương lẳng không bay tới chỗ thanh phong liên phía sao hắc đi theo một nam tử, hai người vừa đáp xuống mặt hồ nam tử phía sao sắc mặt biến đổi một tay tóm lấy Trần Thế Cương tay còn lại rút kiếm chém thẳng xuống mặt hồ.

- Thiếu chủ cẩn thận.

Từ bên trong mặt hồ một tia nước bán kính hơn một trượng bắn thẳng đến hai người, nam tử dùng toàn bộ sức lực ném Trần Thế Cương vào bên trong sao đó xoay người chém đến, cột nước to lớn vừa chạm vào kiếm khí lập tức bị chẻ ra làm đôi hiện ra một chiếc lưỡi đỏ thẫm cuống lấy nam tử kéo xuống hồ.

- Không... AAA...

Trần Thế Cương bị ném vào bên trong thân thể tiếp xúc thân mật với mặt đất có chút choáng váng, đột nhiên nghe được tiếng kêu thảm thiết liền ngẩn đầu quan sát sao đó sắc mặt tái xám mất hết không còn một giọt máu, cả người vô lực ngồi trên đất.

- Đó... đó là thứ gì?

Từ trong vô phong hồ hai con mắt to lớn đỏ sẫm như hai cái đèn lồng nổi lên nhìn về phía bọn người thánh đà, chiếc miệng to lớn mở ra rộng hơn 10 trượng, một con thềm thờ từ bên trong mặt nước nhô lên, Lý Nhã Như vừa nhìn thấy sắc mặt đại biến.

- Không xong con yêu thú này đã bước vào cấp 4 ta sẽ chặn nó lại mọi người mau chóng rút lui.

Thềm thờ mở to chiếc miệng thổi ra một luồng sương vụ tràn ra bao lấy 50 dặm xung quanh, bọn người thánh đà không thể xác định được phương hướng lập tức rơi vào hoảng loạn.

- Chỉ Nhu, muội dẫn mọi người quay lại, ta ở đây cản nói.

- Không được, Nhã Như tỷ tỷ như vậy rất nguy hiểm.

- Chẳng lẽ muội muốn cái lệnh sao?

- Vậy được rồi tỷ nhớ bảo trọng.

Lý Nhã Như khẽ gật đầu lẳng không bay đến chỗ yêu thú bởi vì tầm nhìn bị hạn chế nàng chỉ có thể dùng thần thức để quan sát.

- Kì lạ làm sao ở đây lại có yêu thú cấp 4?

Từ bên trong giới chỉ lấy ra một thanh kiếm cẩn thận tiếng về phía trước, thần thức liên tục đảo qua vài lần lại không phát hiện khí tức của con yêu thú.

- Á...

Từ phía sao truyền đến tiếng hét thảm thiết Lý Nhã Như dùng thần thức đảo qua phát hiện một đệ tử thánh đà đang bị tấn công bởi một con thềm thờ cấp 3, nàng định bay ngược trở lại thì đột nhiên từ bên dưới bắn lên hai cột nước, nàng vừa lui lại thì bị chiếc miệng to lớn tấp đến.

- Hòa ảnh.

Thân hình Lý Nhã Như biến mất tại chỗ, nơi nàng vừa đứng chỉ lưu lại một ngọn lửa con yêu thú vừa cắn đến chỉ hét lên một tiếng sao đó chìm xuống hồ, bên kia bờ vài con thềm thờ cấp 3 đang tiếp tục tấn công đệ tử thánh đà.

- Yêu thú to gan dám mạo phạm đến bổn giáo.

Giọng nói lãnh lút vang lên, trên bầu trời xuất hiện một con khổng tước khổng lồ lao thẳng xuống hồ những nơi khổng tước đi qua sương vụ đều bị thêu đốt tan biến.

- Là Nguyệt Sa trưởng lão...

- Đúng vậy lần này chúng ta được cứu rồi...

Sương vụ tan biến bên trên bầu trời hiện ra một thân ảnh nóng bỏng, hồng y pháp phối, bên dưới mặt hồ con thềm thờ to lớn ánh mắt nhìn nữ nhân phía trên tràn đầy cảnh giác, nó hét to một tiếng sao đó cả người lẳng xuống bên dưới, mấy con thềm thờ còn lại đều rời đi, Lý Nhã Như nhìn tình hình ổn định liền bay tới.

- Tham kiến trưởng lão.

- Có chuyện gì xảy ra?

Nguyệt Sa nghe nàng kể lại mọi chuyện mài phượng khế nhủ, bên ngoài thanh phong cốc linh khí thừa thớt làm sao lại có yêu thú cấp 4 ở đây.

- Chuyện này ta sẽ thông báo lại cho đà chủ người hãy kiểm tra xem có ai bị thương không?

- Thuộc hạ tuân lệnh.

Lý Nhã Như xoay người bay đến chỗ đệ tử thánh đà thần sắc đảo qua một vòng sắc mặt lập tức đại biến.

- Trưởng lão thiếu mất vài người.

- Ai?

- Lâm Thần, Triệu Thiên Lạc còn có Triệu Chí Nhu.

- Triệu Chí Nhu nha đầu đó chẳng phải ở chỗ Triệu Ngọc Hoa, tại sao lại chạy đến đây?

- Nàng ta đi theo bảo vệ cho Thiên Lạc.

Nguyệt Sa dùng thần thức đảo qua một lần ngọc thủ giờ ra chớp về một hướng, bên trong một bụi cây một thân ảnh bị nàng cách không kéo đến.

- Aaaaaa...

Triệu Thiên Lạc bị nàng tóm lấy trên tay tiểu nha đầu còn cầm theo mấy trái linh quả, cái miệng nhỏ nhắn vẫn còn đang nhai.

- Hi hi Nguyệt Sa tỷ tỷ cũng muốn ăn linh quả sao?

Lý Nhã Như vừa nhìn thấy tiểu nha đầu liền chạy đến sát.

- Thiên Lạc muội có sao không?

- Muội không sao, tỷ tỷ không cần lo cho muội.

Nàng nói xong ánh mắt liên tục liếc nhìn xung quanh.

- Nhã Như tỷ tỷ tên đáng ghét kia đâu rồi?

Triệu Thiên Lạc vừa lên tiếng không chỉ Nhã Như ngay cả Nguyệt Sa sắc mặt đều có chút không tốt.

- Người đưa bọn họ trở về ta sẽ ở lại tìm hấn.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

Triệu Thiên Lạc nhìn Nguyệt Sa bay đi liền quay sang hỏi.

- Nhã Như tỷ tỷ không phải là tên đáng ghét kia bị yêu thú ăn mất rồi chứ?

Lý Nhã Như đang lo lắng vừa nghe nàng nói liền quay sang cốc đầu nàng một cái.

- Ai ui...

Triệu Thiên Lạc hai tay che trán ánh úy khuất nhìn Nhã Như.

- Muội đừng nói linh tinh mau về thôi.

Bạn đang đọc truyện *Dâm Đế Phục Thù* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.